

ΨΑΛΜΟΊ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57
58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76
77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95
96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114
115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133
134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150		

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 1

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ο άνθρωπος, που δεν περπάτησε σε θέλημα ασεβών, και σε δρόμο αμαρτωλών δεν στάθηκε, και σε καθέδρα χλευαστών δεν κάθησε·

² αλλά, στον νόμο τού Κυρίου είναι το θέλημά του, και στον νόμο του μελετάει ημέρα και νύχτα.

³ Και θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα ρυάκια των νερών, το οποίο δίνει τον καρπό του στον καιρό του, και το φύλλο του δεν μαραίνεται· και όλα, όσα αν πράττει, θα ευοδωθούν.

⁴ Δεν θα είναι έτσι οι ασεβείς· αλλά, σαν το λεπτό άχυρο, που το παρασύρει ο άνεμος.

⁵ Γι' αυτό, δεν θα σηκωθούν οι ασεβείς σε κρίση, ούτε οι αμαρτωλοί στη σύναξη των δικαίων.

⁶ Επειδή, ο Κύριος γνωρίζει τον δρόμο των δικαίων· ενώ ο δρόμος των ασεβών θα χαθεί.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 2

ΓΙΑΤΙ φρύαξαν τα έθνη, και οι λαοί μελέτησαν μάταια;

² Παραστάθηκαν οι βασιλιάδες τής γης, και οι άρχοντες συγκεντρώθηκαν μαζί, ενάντια στον Κύριο, και ενάντια στον Χριστό του, λέγοντας:

³ Ας διασπάσουμε τα δεσμά τους, και ας απορρίψουμε από πάνω μας τις αλυσίδες τους.

⁴ Εκείνος που κάθεται στους ουρανούς, θα γελάσει· ο Κύριος θα τους μκκτηρίσει.

⁵ Τότε, στην οργή του θα μιλήσει σ' αυτούς, και στον θυμό του θα τους συνταράξει.

⁶ Εγώ, όμως, θα πει, έχρισα τον Βασιλιά μου επάνω στο βουνό Σιών, το βουνό το αγίο μου.

⁷ Εγώ θα αναγγείλω το πρόσταγμα· ο Κύριος είπε σε μένα: Υιός μου είσαι εσύ· εγώ σήμερα σε γέννησα·

- ⁸ ζήτησε από μένα, και θα σου δώσω κληρονομιά σου τα έθνη, και ιδιοκτησία σου τα πέρατα της γης·
- ⁹ με σιδερένια ράβδο θα τους ποιμάνεις· σαν σκεύος τού κεραμέα θα τους συντρίψεις.
- ¹⁰ Τώρα, λοιπόν, βασιλιάδες, συνετιστείτε· διδαχθείτε κριτές τής γης.
- ¹¹ Δουλεύετε τον Κύριο με φόβο, και αγάλλεστε με τρόμο.
- ¹² Φιλείτε τον Υιό, μήποτε οργιστεί, και απολεστείτε από τον δρόμο, όταν ανάψει γρήγορα ο θυμός του. Μακάριοι όλοι εκείνοι που έχουν την πεποίθησή τους σ' αυτόν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 3

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟ'Υ ΔΑΒΊΔ, ΟΤΑΝ ΈΦΥΓΕ ΜΠΡΟΣΤΆ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΟ ΤΟΥ, ΤΟΝ ΑΒΕΣΣΑΛΩΜ.

- Κ**ΥΡΙΕ, πόσο πολλαπλασιάστηκαν οι εχθροί μου! Πολλοί επαναστατούν εναντίον μου·
- ² πολλοί λένε για την ψυχή μου: Δεν υπάρχει γι' αυτόν σωτηρία στον Θεό. (Διάψαλμα).
- ³ Αλλ' εσύ, Κύριε, είσαι η ασπίδα μου, η δόξα μου, και εκείνος που υψώνει το κεφάλι μου.
- ⁴ Έκραξα με τη φωνή μου προς τον Κύριο, και με εισάκουσε από το βουνό του το άγιο. (Διάψαλμα).
- ⁵ Εγώ πλάγιασα, και κοιμήθηκα· σηκώθηκα· επειδή, ο Κύριος με υποστηρίζει.
- ⁶ Δεν θα φοβηθώ από μυριάδες λαού, που ολόγυρα αντιπαρατάσσονται εναντίον μου.
- ⁷ Σήκω, Κύριε· σώσε με, Θεέ μου· επειδή, εσύ πάταξες όλους τους εχθρούς μου επάνω στο σαγόνι· σύντριψες τα δόντια των ασεβών.
- ⁸ Του Κυρίου είναι η σωτηρία· επάνω στον λαό σου είναι η ευλογία σου. (Διάψαλμα).

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 4

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΤΟΝΟ ΝΕΓΙΝΩΘ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟ'Υ ΔΑΒΊΔ.

- Ο**ΤΑΝ σε επικαλούμαι, εισάκουγέ με, Θεέ τής δικαιοσύνης μου· μέσα σε στενοχώρια με πλάτυνες· ελέησέ με, και εισάκουσε την προσευχή μου.
- ² Γιοι ανθρώπων, μέχρι πότε θα μετατρέπετε τη δόξα μου σε ντροπή, αγαπάτε ματαιότητα, και ζητάτε το ψέμα; (Διάψαλμα).
- ³ Αλλά, μάθετε ότι ο Κύριος έκλεξε τον όσιό του· ο Κύριος θα ακούσει, όταν κράζω σ' αυτόν.
- ⁴ Οργίζεστε, και μη αμαρτάνετε· μιλάτε στις καρδιές σας επάνω στο κρεβάτι σας, και ησυχάζετε. (Διάψαλμα).
- ⁵ Θυσιάστε θυσίες δικαιοσύνης, και ελπίζτε στον Κύριο.
- ⁶ Πολλοί λένε: Ποιος θα μας δείξει το αγαθό; Ύψωσε επάνω μας το φως τού προσώπου σου, Κύριε.
- ⁷ Έδωσες στην καρδιά μου μεγαλύτερη ευφροσύνη, από όση απολαμβάνουν αυτοί, όταν πληθαίνει το σιτάρι τους και το κρασί τους.
- ⁸ Με ειρήνη και θα πλαγιάσω και θα κοιμηθώ· επειδή, εσύ μόνος, Κύριε, με κατοικίζεις με ασφάλεια.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 5

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΤΟΝΟ ΝΕΧΙΛΩΘ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟ'Υ ΔΑΒΊΔ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΕ, Κύριε, τα λόγια μου· κατάλαβε τον στεναγμό μου.

² Πρόσεξε στη φωνή τής κραυγής μου, Βασιλιά μου, και Θεέ μου· επειδή, σε σένα θα προσευχηθώ.

³ Κύριε, το πρωί θα ακούσεις τη φωνή μου· το πρωί θα παρασταθώ σε σένα, και θα προσδοκώ.

⁴ Επειδή, εσύ δεν είσαι Θεός, που θέλεις την ασέβεια· ο πονηρευόμενος δεν θα κατοικεί κοντά σου.

⁵ Ούτε οι άφρονες θα σταθούν μπροστά στα μάτια σου· μισείς όλους τους εργάτες τής ανομίας.

⁶ Θα εξολοθρεύσεις εκείνους που μιλούν το ψέμα· ο Κύριος βδελύσσεται τον άνθρωπο τον αιμοβόρο και τον δόλιο.

⁷ Εγώ, όμως, με το πλήθος τού ελέους σου θα μπω μέσα στον οίκο σου· θα προσκυνήσω προς τον ναό τής αγιότητάς σου με φόβο προς εσένα.

⁸ Κύριε, οδήγησέ με στη δικαιοσύνη σου, εξαιτίας των εχθρών μου· κατεύθυνε τον δρόμο σου μπροστά μου.

⁹ Επειδή, αλήθεια δεν υπάρχει στο στόμα τους· η καρδιά τους είναι πονηρία· τάφος ανοιγμένος είναι ο λάρυγγάς τους· με τη γλώσσα τους κολακεύουν.

¹⁰ Καταδίκασέ τους, Θεέ· ας αποτύχουν στις σκευωρίες τους· έξωσέ τους εξαιτίας τού πλήθους των παραβάσεών τους, επειδή, αποστάτησαν εναντίον σου.

¹¹ Ας ευφραίνονται, όμως, όλοι εκείνοι που ελπίζουν σε σένα· ας χαίρονται παντοτινά, επειδή εσύ τους περισκεπάζεις· ας καυχώνται, όμοια, σε σένα εκείνοι που αγαπούν το όνομά σου.

¹² Επειδή, εσύ, Κύριε, θα ευλογήσεις τον δίκαιο· θα τον περισκεπάσεις με ευμένεια, σαν με ασπίδα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 6

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΤΟΝΟ ΝΕΓΙΝΩΘ, ΣΕ ΣΕΜΙΝ'ΙΘ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟ'Υ ΔΑΒΪΔ.

ΚΥΡΙΕ, μη με ελέγξεις στον θυμό σου ούτε στην οργή σου να με περάσεις από παιδεία.

² Ελέησέ με, Κύριε, επειδή είμαι αδύνατος· γιάτρεψέ με, Κύριε, επειδή ταραχτήκαν τα κόκαλά μου.

³ Και η ψυχή μου ταραχτήκε υπερβολικά· αλλ' εσύ, Κύριε, μέχρι πότε;

⁴ Επίστρεψε, Κύριε· λύτρωσε την ψυχή μου· σώσε με εξαιτίας τού ελέους σου.

⁵ Επειδή, στον θάνατο δεν υπάρχει ενθύμηση για σένα· στον άδη ποιος θα σε δοξολογήσει;

⁶ Απέκαμα στον στεναγμό μου· όλη τη νύχτα λούζω το κρεβάτι μου· με τα δάκρυά μου καταβρέχω το στρώμα μου.

⁷ Το μάτι μου μαράθηκε από τη θλίψη· γέρασε εξαιτίας όλων των εχθρών μου.

⁸ Απομακρυνθείτε από μένα, όλοι οι εργάτες τής ανομίας, επειδή, ο Κύριος άκουσε τη φωνή τού κλαυθμού μου.

⁹ Ο Κύριος άκουσε τη δέησή μου· ο Κύριος δέχθηκε την προσευχή μου.

¹⁰ Ας ντραπούν, και ας ταραχτούν υπερβολικά, όλοι οι εχθροί μου· ας στραφούν προς τα πίσω· ας καταντροπιαστούν ξαφνικά.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟ 7

ΎΜΝΟΣ ΤΟ'Υ ΔΑΒΪΔ, ΠΟΥ ΄ΕΨΑΛΛΕ ΣΤΟΝ Κ'ΥΡΙΟ ΣΕ ΣΧΈΣΗ ΜΕ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΧΟΥΣ, ΤΟΥ BENIAMITH.

ΚΥΡΙΕ, ο Θεός μου, σε σένα ελπίζω· σώσε με απ' όλους εκείνους που με καταδιώκουν, κι ελευθέρωσέ με·

² μήπως και ο εχθρός αρπάξει σαν λιοντάρι την ψυχή μου, και τη διασπαράξει, χωρίς να υπάρξει ελευθερωτής.

³ Κύριε, ο Θεός μου, αν εγώ το έπραξα αυτό, αν στα χέρια μου είναι ανομία·

⁴ αν ανταπέδωσα κακό σ' εκείνον που ειρηνεύει μαζί μου ή κατέθλιψα εκείνον που αναίτια με καταδιώκει·

⁵ ας καταδιώξει ο εχθρός την ψυχή μου, και ας τη φτάσει· και ας καταπατήσει στη γη τη ζωή μου, και ας καταβάλει τη δόξα μου στο χώμα. (Διάψαλμα).

⁶ Σήκω, Κύριε, στην οργή σου· υψώσου, εξαιτίας τής λύσσας των εχθρών μου· σήκω επάνω για μένα, για την κρίση που πρόσταξες.

⁷ Και θα σε περικυκλώσει η σύναξη των λαών· κι εσύ, επίστρεψε, κάθησε ψηλότερα απ' αυτή, σε ύψος.

⁸ Ο Κύριος θα κρίνει τούς λαούς. Κρίνε με, Κύριε, σύμφωνα με τη δικαιοσύνη μου, και σύμφωνα με την ακεραιότητά μου, που είναι μέσα μου.

⁹ Ας τελειώσει πλέον η κακία των ασεβών· και στερέωσε τον δίκαιο, εσύ, ο δίκαιος Θεός, που εξετάζεις καρδιές και νεφρά.

¹⁰ Η ασπίδα μου είναι στον Θεό, που σώζει τούς ευθείς στην καρδιά.

¹¹ Ο Θεός είναι δίκαιος κριτής, και Θεός που οργίζεται κάθε ημέρα.

¹² Αν ο ασεβής δεν επιστρέψει, θα ακονίσει τη ρομφαία του· έχει τεντώσει το τόξο του, και το ετοίμασε·

¹³ και γι' αυτόν ετοίμασε όργανα θανάτου· προσάρμοσε τα βέλη του ενάντια στους διώκτες.

¹⁴ Δες, ο ασεβής κοιλοπονεί ανομία· και συνέλαβε πονηρία, και γέννησε ψέμα·

¹⁵ έσκαψε λάκκο και τον βάθυνε· όμως, αυτός θα πέσει στον βόθρο που έκανε.

¹⁶ Η πονηρία του θα επιστρέψει ενάντια στο κεφάλι του, και η καταδυναστεία του θα κατέβει επάνω στην κορυφή τού κεφαλιού του.

¹⁷ Εγώ θα επαινώ τον Κύριο, σύμφωνα με τη δικαιοσύνη του, και θα ψαλμωδώ στο όνομα του Κυρίου, του Υψίστου.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟ 8

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΓΙΤΤΙΘ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟ'Υ ΔΑΒΪΔ.

ΚΥΡΙΕ, ο Κύριός μας, πόσο είναι θαυμαστό το όνομά σου σε ολόκληρη τη γη! Ο οποίος έβαλες τη δόξα σου πιο ψηλά από τους ουρανούς.

² Από στόμα νηπίων και θηλαζόντων ετοίμασες αίνεση, ένεκα των εχθρών σου, για να καταργήσεις τον εχθρό και τον εκδικητή.

³ Όταν θωρώ τους ουρανούς σου, το έργο των δακτύλων σου, το φεγγάρι και τα αστέρια, που εσύ θεμελίωσες,

⁴ τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να τον θυμάσαι; Ή, ο γιος τού ανθρώπου, ώστε να τον επισκέπτεσαι;

⁵ Εσύ, μάλιστα, τον έκανες λίγο πιο κατώτερο από τους αγγέλους, όμως με δόξα και τιμή τον στεφάνωσες.

- ⁶ Τον κατέστησες κυρίαρχο επάνω στα έργα των χεριών σου· όλα τα υπέταξες κάτω από τα πόδια του·
- ⁷ όλα τα πρόβατα και τα βόδια, ακόμα δε και τα ζώα τού χωραφιού·
- ⁸ τα πουλιά τού ουρανού, και τα ψάρια τής θάλασσας, όλα εκείνα που διασχίζουν τους δρόμους των θαλασσών.
- ⁹ Κύριε, ο Κύριός μας, πόσο είναι θαυμαστό το όνομά σου σε ολόκληρη τη γη!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΤΟΝΟ ΜΟΥΘ-ΛΑΒΒ'ΕΝ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟ'Υ ΔΑΒΪΔ.

- Α σε δοξολογήσω, Κύριε, με όλη μου την καρδιά· θα διηγηθώ όλα τα θαυμάσιά σου.
- ² Θα ευφρανθώ και θα πανηγυρίσω σε σένα· θα ψαλμωδήσω στο όνομά σου, Ὑψιστε.
- ³ Όταν οι εχθροί μου στραφούν προς τα πίσω, πέσουν και αφανιστούν από μπροστά σου.
- ⁴ Επειδή, εσύ έκανες την κρίση μου και τη δίκη μου· κάθησες σε θρόνο κρίνοντάς με δικαιοσύνη.
- ⁵ Επιτίμησες τα έθνη· εξολόθρευσες τον ασεβή· εξάλειψες το όνομά τους στον αιώνα τού αιώνα·
- ⁶ (εχθρέ, οι ερημώσεις χάθηκαν για πάντα)· και κατεδάφισες πόλεις· η μνήμη τους χάθηκε μαζί τους.
- ⁷ Όμως, ο Κύριος διαμένει στον αιώνα· ετοίμασε τον θρόνο του για κρίση.
- ⁸ Κι αυτός θα κρίνει την οικουμένη με δικαιοσύνη· θα κρίνει τους λαούς με ευθύτητα.
- ⁹ Και ο Κύριος θα είναι καταφύγιο στον πένητα, καταφύγιο σε καιρό θλίψης.
- ¹⁰ Θα ελπίζουν σε σένα αυτοί που γνωρίζουν το όνομά σου· επειδή, δεν εγκατέλειψες όσους σε ζητούν, Κύριε.
- ¹¹ Ψαλμωδείτε στον Κύριο, που κατοικεί στη Σιών· αναγγείλατε ανάμεσα στα έθνη τα κατορθώματά του.
- ¹² Επειδή, όταν κάνει εκζήτηση αιμάτων, τους θυμάται· δεν ξεχνάει την κραυγή αυτών που ταλαιπωρούνται.
- ¹³ Ελέησέ με, Κύριε· δες τη θλίψη μου από τους εχθρούς μου, εσύ, που με υψώνεις από τις πύλες τού θανάτου,
- ¹⁴ για να διηγηθώ όλους τούς επαίνους σου, στις πύλες τής θυγατέρας Σιών· εγώ, θα αγάλλομαι για τη σωτηρία σου.
- ¹⁵ Τα έθνη βυθίστηκαν στον λάκκο που έφτιαξαν· το πόδι τους πιάστηκε στην παγίδα που έκρυψαν.
- ¹⁶ Ο Κύριος γνωρίζεται, για την κρίση που κάνει· ο ασεβής παγιδεύεται στο έργο των χεριών του· (Μελέτη· Διάψαλμα).
- ¹⁷ Οι ασεβείς θα επιστραφούν στον άδη· όλα τα έθνη που ξεχνούν τον Θεό.
- ¹⁸ Επειδή, ο φτωχός δεν θα ξεχαστεί για πάντα· ούτε θα χαθεί για πάντα η προσδοκία των πενήτων.
- ¹⁹ Σήκω, Κύριε· ας μη υπερισχύει άνθρωπος· ας κριθούν μπροστά σου τα έθνη.
- ²⁰ Κύριε, βάλε επάνω τους νομοθέτη· ας γνωρίσουν τα έθνη ότι είναι άνθρωποι. (Διάψαλμα).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Κύριε, γιατί στέκεσαι από μακριά; Κρύβεσαι σε καιρό θλίψης;

² Στην υπερηφάνεια του ασεβή, κατακαίγεται ο φτωχός· ας πιαστούν στις πανουργίες που συλλογίζονται.

³ Επειδή, ο ασεβής καυχάται στις επιθυμίες τής ψυχής του και ο πλεονέκτης μακαρίζει τον εαυτό του· περιφρονεί τον Κύριο.

⁴ Ο ασεβής, εξαιτίας τής αλαζονείας τού προσώπου του, δεν θα αναζητήσει τον Κύριο· όλοι οι συλλογισμοί του είναι: Δεν υπάρχει Θεός.

⁵ Οι δρόμοι του μολύνονται σε κάθε εποχή· οι κρίσεις σου είναι πολύ ψηλά από το πρόσωπό του· φυσάει ενάντια σε όλους τους εχθρούς του.

⁶ Είπε μέσα στην καρδιά του: Δεν θα σαλευτώ από γενεά σε γενεά· επειδή, δεν θα πέσω σε δυστυχία.

⁷ Το στόμα του είναι γεμάτο από κατάρρα και απάτη και δόλο· κάτω από τη γλώσσα του είναι κακία και ανομία.

⁸ Κάθεται σε ενέδρα των προαυλίων, σε απόκρυφα μέρη, για να φονεύσει τον αθώο. Τα μάτια του παραμονεύουν τον πένητα.

⁹ Παραμονεύει σε απόκρυφο μέρος, σαν το λιοντάρι στη σπηλιά του. Ενεδρεύει για να αρπάξει τον φτωχό. Αρπάζει τον φτωχό, όταν τον σέρνει στην παγίδα του.

¹⁰ Σκύβει, χαμηλώνει, για να πέσουν στα νύχια του οι φτωχοί.

¹¹ Είπε μέσα στην καρδιά του: Ο Θεός ξέχασε, έκρυψε το πρόσωπό του, δεν θα δει ποτέ.

¹² Σήκω, Κύριε Θεέ, ύψωσε το χέρι σου· μη ξεχάσεις τους θλιμμένους.

¹³ Γιατί ο ασεβής παρόξυνε τον Θεό; Είπε μέσα στην καρδιά του: Δεν θα εξετάσεις.

¹⁴ Είδες! Επειδή, εσύ παρατηρείς την αδικία και την ύβρη, για να ανταποδώσεις με το χέρι σου. Σε σένα αφιερώνεται ο φτωχός· στον ορφανό εσύ είσαι ο βοηθός.

¹⁵ Σύντριψε τον βραχίονα του ασεβή και πονηρού· ερεύνησε την ασέβειά του, μέχρις ότου δεν τη βρεις πλέον.

¹⁶ Ο Κύριος είναι βασιλιάς στον αιώνα τού αιώνα· τα έθνη θα εξαλειφθούν από τη γη του.

¹⁷ Εισάκουσες, Κύριε, την επιθυμία των πενήτων· θα στηρίξεις την καρδιά τους, θα κάνεις το αυτί σου προσεκτικό.

¹⁸ Για να κρίνεις τον ορφανό και τον ταπεινωμένο, ώστε, ο χωμάτινος άνθρωπος, να μη καταδυναστεύει πλέον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ.

ΣΤΟΝ Κύριο εμπιστεύθηκα· πώς λέτε στην ψυχή μου: Φεύγε στο βουνό σας σαν πουλί;

² Επειδή, δέστε, οι ασεβείς ετοίμασαν τόξο, στερέωσαν τα βέλη τους επάνω στη χορδή, ώστε μέσα σε σκοτάδι να τοξεύσουν τους ευθείς στην καρδιά.

³ Όταν τα θεμέλια καταστραφούν, τι μπορεί να κάνει ο δίκαιος;

⁴ Ο Κύριος βρίσκεται μέσα στον άγιο ναό του· ο Κύριος έχει τον θρόνο του στον ουρανό. Τα μάτια του βλέπουν, τα βλέφαρά του εξετάζουν τους γιους των ανθρώπων.

⁵ Ο Κύριος εξετάζει τον δίκαιο· τον ασεβή, όμως, κι εκείνον που αγαπάει την αδικία, τον μισεί η ψυχή του.

⁶ Θα βρέξει επάνω στους ασεβείς παγίδες· φωτιά, και θειάφι και ανεμοζάλη είναι η μερίδα

τού ποτηριού τους.

⁷ Επειδή, ο Κύριος, είναι δίκαιος, αγαπάει δικαιοσύνη· το πρόσωπό του παρατηρεί ευθύτητα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 12

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΤΟΝΟ ΣΕΜΙΝΊΘ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΣΩΣΕ, Κύριε· επειδή, εξαφανίστηκε ο όσιος, επειδή χάθηκαν οι φιλαλήθεις ανάμεσα στους γιους των ανθρώπων.

² Κάθε ένας λέει μάταια λόγια στον διπλανό του· με δόλια χείλη μιλούν, από διπλή καρδιά.

³ Ο Κύριος ας εξολοθρεύσει όλα τα δόλια χείλη, τη γλώσσα που μιλάει μεγάλα λόγια.

⁴ Επειδή, είπαν: Θα υπερισχύσουμε με τη γλώσσα μας· τα χείλη μας είναι δικά μας· ποιος θα είναι αφεντικό επάνω μας;

⁵ «Εξαιτίας τής ταλαιπωρίας των φτωχών, εξαιτίας τού στεναγμού των πενήτων, τώρα θα σηκωθώ», λέει ο Κύριος· «θα βάλω σε ασφάλεια εκείνον ενάντια στον οποίο φυσάει ο ασεβής».

⁶ Τα λόγια τού Κυρίου είναι λόγια καθαρά· ασημί δοκιμασμένο σε πήλινο χωνευτήρι, καθαρισμένο επτά φορές.

⁷ Εσύ, Κύριε, θα τους φυλάξεις· θα τους διατηρήσεις απ' αυτή τη γενεά, στον αιώνα.

⁸ Οι ασεβείς περπατούν ολόγυρα, όταν οι αχρείοι υψωθούν ανάμεσα στους γιους των ανθρώπων.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 13

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΜΕΧΡΙ πότε, Κύριε, θα με λησμονείς για πάντα; Μέχρι πότε θα κρύβεις από μένα το πρόσωπό σου;

² Μέχρι πότε θα έχω βουλές μέσα στην ψυχή μου, οδύνες καθημερινά μέσα στην καρδιά μου; Μέχρι πότε θα υψώνεται επάνω μου ο εχθρός μου;

³ Επίβλεψε· εισάκουσέ με, Κύριε, Θεέ μου· φώτισε τα μάτια μου, μήπως κοιμηθώ τον ύπνο τού θανάτου·

⁴ μήπως και ο εχθρός μου πει: Υπερίσχυσά εναντίον του, κι αυτοί που με θλίνουν υπερχαρούν, αν σαλευτώ.

⁵ Εγώ, όμως, έλπισα στο έλεός σου· η καρδιά μου θα αγάλλεται στη σωτηρία σου.

⁶ Θα ψάλλω στον Κύριο, επειδή με αντάμειψε.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 14

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

Ο ΑΦΡΟΝΑΣ είπε στην καρδιά του: Δεν υπάρχει Θεός. Διαφθάρηκαν· έγιναν βδελυροί στα έργα· δεν υπάρχει κανένας, που να πράττει το αγαθό.

² Ο Κύριος έσκυψε από τον ουρανό επάνω στους γιους των ανθρώπων, για να δει αν υπάρχει κάποιος που να έχει σύνεση, που να ζητάει τον Θεό.

³ Όλοι παρεξέκλιναν, μαζί εξαχρειώθηκαν· δεν υπάρχει κανένας που να πράττει το αγαθό· δεν υπάρχει ούτε ένας.

⁴ Δεν έχουν γνώση, όλοι εκείνοι που εργάζονται την ανομία, που κατατρώνε τον λαό μου,

σαν να τρώνε ψωμί; Δεν επικαλέστηκαν τον Κύριο.

⁵ Εκεί φοβήθηκαν τρομερά· επειδή ο Θεός είναι μέσα στη γενεά των δικαίων.

⁶ Καταντροπιάσατε τη βουλή τού φτωχού, επειδή ο Κύριος είναι το καταφύγιό του.

⁷ Ποιος θα δώσει από τη Σιών τη σωτηρία τού Ισραήλ; Όταν ο Κύριος ξαναφέρει τον λαό του από την αιχμαλωσία, θα αγάλλεται ο Ιακώβ, θα ευφραίνεται ο Ισραήλ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 15

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΚΥΡΙΕ, ποιος θα κατοικήσει στη σκηνή σου; Ποιος θα κατοικήσει στο βουνό σου το άγιο;

² Εκείνος που περπατάει με ακεραιότητα και πράττει δικαιοσύνη και μιλάει αλήθεια μέσα στην καρδιά του.

³ Εκείνος που δεν καταλαλεί με τη γλώσσα του, ούτε πράττει κακό στον φίλο του, ούτε δέχεται ονειδισμό ενάντια στον διπλανό του.

⁴ στα μάτια του περιφρονείται ο αχρείος· τιμάει όμως αυτούς που φοβούνται τον Κύριο· υπόσχεται με όρκο στον διπλανό του, και δεν αθετεί.

⁵ Δεν δίνει το ασήμι του με τόκο, ούτε παίρνει δώρα ενάντια στον αθώο. Εκείνος που πράττει αυτά, δεν θα σαλευτεί, στον αιώνα!

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 16

ΜΙΚΤΑΜ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΦΥΛΑΞΕ με, Θεέ, επειδή έλπισα σε σένα.

² Εσύ, ψυχή μου, είπες στον Κύριο: Εσύ είσαι ο Κυριός μου· η αγαθότητά μου δεν εκτείνεται σε σένα·

³ αλλά, στους αγίους, που βρίσκονται στη γη και στους εξαιρέτους, στους οποίους είναι όλη μου η ευχαρίστηση.

⁴ Οι πόνοι, εκείνων που τρέχουν πίσω από άλλους θεούς, θα πολλαπλασιαστούν· εγώ δεν θα προσφέρω τις δικές τους σπονδές αίματος, ούτε θα πάρω στα χείλη μου τα ονόματά τους.

⁵ Ο Κύριος είναι η μερίδα τής κληρονομιάς μου και του ποτηριού μου· εσύ διατηρείς το κληρονομικό μου μερίδιο.

⁶ Οι μερίδες μου έπεσαν σε τόπους τερπνούς· έλαβα ωραιότατη κληρονομιά.

⁷ Θα ευλογώ τον Κύριο, που με νουθέτησε· ακόμα και σε καιρό νύχτας με διδάσκουν τα νεφρά μου.

⁸ Είχα τον Κύριο πάντοτε μπροστά μου· επειδή, είναι στα δεξιά μου, για να μη σαλευτώ.

⁹ Γι' αυτό, η καρδιά μου ευφράνθηκε και η γλώσσα μου αγαλλίασε· ακόμα και η σάρκα μου θα αναπαυθεί με ελπίδα.

¹⁰ Επειδή, δεν θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου στον άδη, ούτε θα αφήσεις τον Όσιό σου να δει φθορά.

¹¹ Μου φανέρωσες τον δρόμο της ζωής· χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπό σου· τερπνότητες βρίσκονται στα δεξιά σου, παντοτινά.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 17

ΠΡΟΣΕΥΧΉ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΑΚΟΥΣΕ, Κύριε, το δίκαιο· πρόσεξε στη δέησή μου· άκουσε την προσευχή μου, που δεν γίνεται με απατηλά χείλη.

² Η κρίση μου ας προέλθει από το πρόσωπό σου· τα μάτια σου ας δουν την ευθύτητα.

³ Ερεύνησες την καρδιά μου· την επισκέφθηκες σε καιρό νύχτας· με δοκίμασες, και δεν βρήκες μέσα μου τίποτε· ο στοχασμός μου δεν είναι διαφορετικός από τα λόγια μου.

⁴ Ως προς τα έργα των ανθρώπων, εγώ, με τα λόγια των χειλέων σου, φυλάχθηκα από τους δρόμους των παράνομων ανθρώπων.

⁵ Στήριξε τα βήματά μου στους δρόμους σου, για να μη σαλευθούν τα πόδια μου.

⁶ Εγώ, Θεέ, σε επικαλέστηκα, επειδή θα με εισακούσεις· στρέψε το αυτί σου σε μένα, άκουσε τα λόγια μου.

⁷ Κάνε θαυμαστά τα ελέη σου, εσύ, που σώζεις αυτούς που ελπίζουν σε σένα, από εκείνους που επαναστατούν ενάντια στο δεξί σου χέρι.

⁸ Φύλαξέ με σαν κόρη οφθαλμού· κρύψε με κάτω από τη σκιά των πτερύγων σου,

⁹ μπροστά απ' τους ασεβείς που με ταλαιπωρούν· οι εχθροί τής ψυχής μου με περικύκλωσαν.

¹⁰ Πάχυναν υπερβολικά· το στόμα τους μιλάει υπερήφανα.

¹¹ Τώρα, περικύκλωσαν τα βήματά μας· προσήλωσαν τα μάτια τους για να μας γκρεμίσουν καταγής·

¹² σαν λιοντάρι, που επιθυμεί να κατασπαράξει· και σαν λιονταράκι, που κάθεται σε απόκρυφα μέρη.

¹³ Σήκω, Κύριε, πρόφτασέ τον, υποσκέλισέ τον· ελευθέρωσε την ψυχή μου από τον ασεβή, ο οποίος είναι η ρομφαία σου.

¹⁴ από ανθρώπους, Κύριε, του χεριού σου· από ανθρώπους τού κόσμου, που παίρνουν τη μερίδα τους σ' αυτή τη ζωή, και των οποίων γεμίζεις την κοιλιά από τους θησαυρούς σου· χόρτασαν τους γιους, και αφήνουν τα υπόλοιπά τους στους εγγονούς τους.

¹⁵ Εγώ, όμως, με δικαιοσύνη θα δω το πρόσωπό σου· θα χορτάσω από τη θωριά σου, όταν εξεγερθώ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 18

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟ'Υ ΔΑΒΪΔ ΤΟ'Υ ΔΟ'ΥΛΟΥ ΤΟ'Υ ΚΥΡΙΟΥ, ΠΟΥ ΜΪΛΗΣΕ ΣΤΟΝ Κ'ΥΡΙΟ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟ'Υ ΤΟ'Υ ΎΜΝΟΥ,, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΠΟΥ Ο Κ'ΥΡΙΟΣ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΈΡΩΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΧΈΡΙ ΌΛΩΝ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΈΡΙ ΤΟ'Υ ΣΑΟ'ΥΛ· ΚΑΙ ΕΊΠΕ:

ΘΑ σε αγαπώ, Κύριε, η δύναμή μου·

² Ο Κύριος είναι πέτρα μου, και φρούριό μου, και ελευθερωτής μου· Θεός μου, βράχος μου· σ' αυτόν θα ελπίζω· η ασπίδα μου, και το στήριγμα της σωτηρίας μου· ψηλός πύργος μου.

³ Θα επικαλεστώ τον αξιύμνητο Κύριο, και θα σωθώ από τους εχθρούς μου.

⁴ Πόνοι θανάτου με περικύκλωσαν, και χείμαρροι ανομίας με κατατρόμαξαν·

⁵ πόνοι τού άδη με περικύκλωσαν, παγίδες θανάτου με έφτασαν.

⁶ Στη στενοχώρια μου επικαλέστηκα τον Κύριο και αναβόησα στον Θεό μου. Άκουσε από τον ναό του τη φωνή μου και η κραυγή μου ήρθε μπροστά του, έφτασε στ' αυτιά του.

⁷ Τότε, σαλεύτηκε η γη και σείστηκε, και τα θεμέλια των βουνών τaráχτηκαν και σαλεύτηκαν, επειδή οργίστηκε.

⁸ Καπνός ανέβαινε από τους μυκτήρες του, και φωτιά από το στόμα του που κατέτρωγε· κάρβουνα άναψαν απ' αυτήν.

- ⁹ Και χαμήλωσε τους ουρανούς, και κατέβηκε, και κάτω από τα πόδια του πυκνό σκοτάδι.
- ¹⁰ Κι ανέβηκε επάνω σε χερουβείμ και πέταξε· και πέταξε επάνω σε φτερούγες ανέμων.
- ¹¹ Έβαλε το σκοτάδι για απόκρυφο τόπο του· η σκηνή του, ολόγυρά του, ήσαν νερά σκοτεινά, πυκνά σύννεφα των ανέμων.
- ¹² Από τη λάμψη που ήταν μπροστά του, πέρασαν τα δικά του σύννεφα, χαλάζι και κάρβουνα φωτιάς.
- ¹³ Και ο Κύριος βρόντησε στους ουρανούς, και ο Ύψιστος έδωσε να ακουστεί η φωνή του· χαλάζι και κάρβουνα φωτιάς.
- ¹⁴ Και έστειλε τα βέλη του, και τους σκόρπισε· και πλήθυνε τις αστραπές, και τους συντάρραξε.
- ¹⁵ Και φάνηκαν τα βάθη των νερών, και αποκαλύφθηκαν τα θεμέλια της οικουμένης, από την επιτίμησή σου, Κύριε, από το φύσημα της πνοής των μυκτήρων σου.
- ¹⁶ Έστειλε από ψηλά· με πήρε· με τράβηξε από πολλά νερά.
- ¹⁷ Με ελευθέρωσε από τον δυνατό εχθρό μου, και από εκείνους που με μισούσαν, επειδή ήσαν πιο δυνατοί από μένα.
- ¹⁸ Με πρόφτασαν την ημέρα τής θλίψης μου· αλλά, ο Κύριος στάθηκε το αντιστήριγμά μου·
- ¹⁹ και με έβγαλε σε ευρυχωρία· με ελευθέρωσε, επειδή ευδόκησε σε μένα.
- ²⁰ Ο Κύριος με αντάμειψε σύμφωνα με τη δικαιοσύνη μου· μου ανταπέδωσε σύμφωνα με την καθαρότητα των χεριών μου.
- ²¹ Επειδή, φύλαξα τους δρόμους τού Κυρίου, και δεν ασέβησα, παρεκκλίνοντας από τον Θεό μου.
- ²² Επειδή, όλες οι κρίσεις του ήσαν μπροστά μου, και τα διατάγματά του δεν τα απομάκρυνα από μένα·
- ²³ και στάθηκα άμεμπτος απέναντί του, και φυλάχθηκα από την ανομία μου.
- ²⁴ Και ο Κύριος μου ανταπέδωσε σύμφωνα με τη δικαιοσύνη μου, σύμφωνα με την καθαρότητα των χεριών μου μπροστά στα μάτια του.
- ²⁵ Με όσιον, όσιος θα είσαι, με άνδρα τέλειον, τέλειος θα είσαι·
- ²⁶ με καθαρόν, καθарός θα είσαι· και με διεστραμμένον, διεστραμμένα θα φερθείς.
- ²⁷ Επειδή, εσύ θα σώσεις λαόν θλιμμένο· τα υπερήφανα μάτια, όμως, θα τα ταπεινώσεις.
- ²⁸ Επειδή, εσύ θα φωτίσεις το λυχνάρι μου· ο Κύριος, ο Θεός μου, θα φωτίσει το σκοτάδι μου.
- ²⁹ Επειδή, με σένα θα διασπάσω στράτευμα, και με τον Θεό μου θα πηδήσω επάνω από τείχος.
- ³⁰ Του Θεού, ο δρόμος του είναι άμωμος· ο λόγος τού Κυρίου είναι δοκιμασμένος· είναι ασπίδα όλων εκείνων που ελπίζουν σ' αυτόν.
- ³¹ Επειδή, ποιος Θεός υπάρχει, εκτός από τον Κύριο; Και ποιος φρούριο, εκτός από τον Θεό μας;
- ³² Ο Θεός είν' αυτός που με περιζώνει με δύναμη, και κάνει άμωμο τον δρόμο μου.
- ³³ Κάνει τα πόδια μου σαν των ελαφιών, και με στήνει επάνω στους ψηλούς τόπους μου.
- ³⁴ Διδάσκει τα χέρια μου σε πόλεμο, και έκανε τους βραχίονές μου χάλκινο τόξο.
- ³⁵ Και έδωσες σε μένα την ασπίδα τής σωτηρίας σου· και το δεξί σου χέρι με υποστήριξε, και η αγαθότητά σου με μεγάλυνε.
- ³⁶ Πλάτυνες τα βήματά μου, από κάτω μου, και τα πόδια μου δεν κλονίστηκαν.
- ³⁷ Καταδίωξα τους εχθρούς μου, και τους έφτασα· και δεν γύρισα πίσω, μέχρις ότου τους

συντέλεσα.

38 Τους σύντριψα, και δεν μπόρεσαν να ανασηκωθούν· έπεσαν κάτω από τα πόδια μου.

39 Και με περιζώσες με δύναμη για πόλεμο· συγκύρτωσες από κάτω μου εκείνους που επαναστάτησαν εναντίον μου.

40 Και έκανες τους εχθρούς μου να στρέψουν σε μένα τα νώτα, και εξολόθρευσα αυτούς που με μισούσαν.

41 Φώναξαν δυνατά, αλλά κανένας που να σώζει· φώναξαν δυνατά και προς τον Κύριο, αλλά δεν τους εισάκουσε.

42 Και τους κονιορτοποίησα, όπως τη σκόνη στο πρόσωπο του ανέμου· τους αποτίναξα, όπως τη λάσπη στους δρόμους.

43 Με ελευθέρωσες από τις αντιλογίες τού λαού· με έκανες κεφαλή των εθνών· λαός, που δεν τον γνώρισα, με υπηρέτησε.

44 Μόλις άκουσαν, αμέσως υπάκουσαν σε μένα· ξένοι υποτάχθηκαν σε μένα.

45 Ξένοι παρέλυσαν, και κατατρόμαξαν από τους απόκρυφους τόπους τους.

46 Ζει ο Κύριος, και ευλογημένο το φρούριό μου· και ας υψωθεί ο Θεός τής σωτηρίας μου.

47 Ο Θεός είναι που κάνει εκδίκηση για μένα, και υποτάσσει τους λαούς κάτω από μένα·

48 ο οποίος με ελευθερώνει από τους εχθρούς μου. Ναι, με υψώνεις επάνω από εκείνους που επαναστατούν ενάντια σε μένα· με ελευθέρωσες από άδίκον άνδρα.

49 Γι' αυτό, Κύριε, θα σε υμνώ ανάμεσα στα έθνη, και στο όνομά σου θα ψάλλω.

50 Αυτός μεγαλύνει τις σωτηρίες τού βασιλιά του, και κάνει έλεος στον χρισμένο του, στον Δαβίδ, και στο σπέρμα του, μέχρι τον αιώνα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 19

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ.

ΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ διηγούνται τη δόξα τού Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το έργο των χεριών του.

2 Η ημέρα προς την ημέρα εκφράζει λόγο, και η νύχτα προς τη νύχτα αναγγέλλει γνώση.

3 Δεν υπάρχει λαλιά ούτε λόγος, που η φωνή τους δεν ακούγεται.

4 Σε ολόκληρη τη γη αντήχησε η φωνή τους, και μέχρι τα πέρατα της οικουμένης τα λόγια τους. Μέσα σ' αυτούς έστησε σκηνή για τον ήλιο·

5 κι αυτός βγαίνει έξω όπως ο γαμπρός από τον θάλαμό του· αγάλλεται, όπως ο ανδρείος για να τρέξει το στάδιο·

6 από τη μια άκρη τού ουρανού είναι η έξοδός του· και το τέρμα του μέχρι την άλλη άκρη του· και τίποτε δεν κρύβεται από τη θερμότητά του.

7 Ο νόμος τού Κυρίου είναι άμωμος, επιστρέφει ψυχή· η μαρτυρία τού Κυρίου είναι πιστή, σοφίζει τον απλό·

8 τα διατάγματα του Κυρίου είναι ευθέα, ευφραίνουν την καρδιά· η εντολή τού Κυρίου είναι λαμπρή, φωτίζει τα μάτια·

9 ο φόβος τού Κυρίου είναι καθαρός, παραμένει στον αιώνα· οι κρίσεις τού Κυρίου είναι αληθινές, και ταυτόχρονα δίκαιες·

10 πιο επιθυμητές και από το χρυσάφι, μάλιστα κι από πλήθος καθαρό χρυσάφι, και γλυκύτερες περισσότερο και το μέλι και τα σταλάγματα της κηρήθρας.

11 Ο δούλος σου, μάλιστα, νουθετείται διαμέσου αυτών· στην τήρησή τους η ανταμοιβή είναι μεγάλη.

12 Ποιος συναισθάνεται τα δικά του αμαρτήματα; Καθάρίσέ με από τα κρυφά μου

αμαρτήματα.

13 Κι ακόμα, προφύλαξε τον δούλο σου από υπερηφάνειες· ας μη με κυριεύσουν· τότε, θα είμαι τέλειος, και θα καθαριστώ από μεγάλη παρανομία.

14 Ας είναι ευάρεστα τα λόγια τού στόματός μου και η μελέτη τής καρδιάς μου μπροστά σε σένα, Κύριε, φρούριό μου, και Λυτρωτή μου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 20

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ να σε εισακούσει σε ημέρα θλίψης! Το όνομα τού Θεού του Ιακώβ να σε υπερασπίσει!

2 Να σου στείλει βοήθεια από το αγιαστήριο, και από τη Σιών να σε υποστηρίξει!

3 Να θυμηθεί όλες τις προσφορές σου, και να αποδεχθεί το ολοκαύτωμά σου! (Διάψαλμα).

4 Να σου δώσει σύμφωνα με την καρδιά σου, και να εκπληρώσει κάθε σχέδιό σου!

5 Θα χαρούμε στη σωτηρία σου, και στο όνομα του Θεού μας θα υψώσουμε τις σημαίες· ο Κύριος να εκπληρώσει όλα τα αιτήματά σου!

6 Τώρα γνώρισα ότι ο Κύριος έσωσε τον χρισμένο του· θα τον ακούσει από τον ουρανό τής αγιότητάς του· η σωτηρία τής δεξιάς του γίνεται με δύναμη.

7 Οι μεν ελπίζουν σε άμαξες, οι δε σε άλογα, εμείς όμως θα καυχώμαστε στο όνομα του Κυρίου τού Θεού μας·

8 αυτοί λύγισαν και έπεσαν· εμείς, όμως, σηκωθήκαμε και ανορθωθήκαμε.

9 Κύριε, σώσε τον βασιλιά· και εισάκουσέ μας, την ημέρα που θα σε επικαλεστούμε.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 21

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ.

ΚΥΡΙΕ, στη δύναμή σου θα ευφραίνεται ο βασιλιάς· και πόσο θα υπεραγάλλεται στη σωτηρία σου!

2 Του έδωσες την επιθυμία τής καρδιάς του, και δεν του στέρησες το αίτημα των χειλέων του. (Διάψαλμα).

3 Επειδή, τον πρόφτασες με ευλογίες αγαθότητας· έβαλες στο κεφάλι του στεφάνι από καθαρό χρυσάφι.

4 Σου ζήτησε ζωή, και του έδωσες μακρότητα ημερών στον αιώνα τού αιώνα.

5 Μεγάλη η δόξα του διαμέσου τής σωτηρίας σου· τιμή και μεγαλοπρέπεια έβαλες επάνω του.

6 Επειδή, τον έβαλες ως ευλογία, στον αιώνα· τον υπερεύφρανες με το πρόσωπό σου.

7 Για τον λόγο ότι, ο βασιλιάς ελπίζει στον Κύριο, και με το έλεος του Υψίστου δεν θα σαλευτεί.

8 Το χέρι σου θα βρει όλους τους εχθρούς σου· το δεξί σου χέρι θα βρει εκείνους που σε μισούν.

9 Θα τους κάνεις σαν καμίνι φωτιάς στον καιρό τής οργής σου· ο Κύριος θα τους καταπιεί μέσα στον θυμό του· και φωτιά θα τους καταφάει.

10 Θα αφανίσεις από τη γη τον καρπό τους, και το σπέρμα τους από τους γιους των ανθρώπων.

11 Επειδή, μηχανεύτηκαν κακά εναντίον σου· συλλογίστηκαν ένα σχέδιο, αλλά δεν μπόρεσαν να το εκτελέσουν.

¹² Γι'αυτό, θα τους κάνεις να στρέψουν τα νώτα, όταν επάνω στις χορδές σου ετοιμάσεις τα βέλη σου ενάντια στο πρόσωπό τους.

¹³ Υψώσου, Κύριε, στη δύναμή σου· θα υμνούμε και θα ψαλμωδούμε τη δύναμή σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΤΟΝΟ ΑΓΓΕΛΕΘ ΣΑΧΑΡ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟ'Υ ΔΑΒΪΔ.

 ΕΕ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες; Γιατί στέκεσαι μακριά από τη σωτηρία μου και από τα λόγια των στεναγμών μου;

² Θεέ μου, κράζω την ημέρα και δεν απαντάς· και τη νύχτα, και δεν σιωπώ.

³ Εσύ, μάλιστα, ο Άγιος κατοικείς ανάμεσα στις δοξολογίες τού Ισραήλ.

⁴ Σε σένα είχαν ελπίσει οι πατέρες μας· έλπισαν, κι τους ελευθέρωσες.

⁵ Σε σένα έκραξαν και σώθηκαν· σε σένα έλπισαν, και δεν ντροπιάστηκαν.

⁶ Εγώ, όμως, είμαι σκουλήκι και όχι άνθρωπος· όνειδος ανθρώπων και εξουθένημα του λαού.

⁷ Με περιέπαιξαν όσοι με βλέπουν· ανοίγουν με τα χείλη, κουνάνε το κεφάλι, και λένε:

⁸ Έλπισε στον Κύριο· ας τον ελευθερώσει, ας τον λυτρώσει· επειδή, του είναι αρεστός.

⁹ Εσύ, όμως, είσαι που με ανέλαβες από τη μητρική κοιλιά· είσαι η ελπίδα μου από τους μαστούς τής μητέρας μου.

¹⁰ Σε σένα ρίχτηκα από τη μήτρα· από την κοιλιά τής μητέρας μου, εσύ είσαι ο Θεός μου.

¹¹ Μη απομακρυνθείς από μένα· επειδή, η θλίψη είναι κοντά· δεδομένου ότι, δεν υπάρχει κάποιος για να βοηθήσει.

¹² Ταύροι πολλοί με περικύκλωσαν· ταύροι δυνατοί από τη Βασάν με περιτριγύρισαν.

¹³ Άνοιξαν το στόμα τους εναντίον μου, σαν λιοντάρι που αρπάζει και βρυχάξει.

¹⁴ Ξεχύθηκα σαν νερό, και όλα τα κόκαλά μου εξαρθρώθηκαν· η καρδιά μου έγινε σαν κερί, λιώνει ολοκληρωτικά μέσα στα εντόσθιά μου.

¹⁵ Η δύναμή μου ξεράθηκε σαν κεραμίδι, και η γλώσσα μου κόλλησε στον ουρανίσκο μου. Κι εσύ με κατέβασες στο χώμα τού θανάτου.

¹⁶ Επειδή, σκυλιά με περικύκλωσαν, σύναξη κακοποιών με περιέκλεισε· τρύπησαν τα χέρια μου και τα πόδια μου·

¹⁷ μπορώ να απαριθμήσω όλα τα κόκαλά μου· αυτοί με ατενίζουν και με παρατηρούν.

¹⁸ Μοίρασαν μεταξύ τους τα ιμάτιά μου· και στον ιματισμό μου έβαλαν κλήρο.

¹⁹ Όμως εσύ, Κύριε, μη απομακρυνθείς· εσύ, η δύναμή μου, σπεύσε σε βοήθειά μου.

²⁰ Ελευθέρωσε την ψυχή μου από ρομφαία, τη μοναδική μου ψυχή από δύναμη σκύλου.

²¹ Σώσε με από στόμα λιονταριού, και εισάκουσέ με, ελευθέρωσέ με από κέρατα μονοκέρατων ζώων.

²² Θα διηγούμαι το όνομά σου προς τους αδελφούς μου· μέσα σε σύναξη θα σε επαινώ.

²³ Οι φοβούμενοι τον Κύριο, δοξολογείτε τον· ολόκληρο το σπέρμα τού Ιακώβ, δοξάστε τον· και φοβηθείτε τον, ολόκληρο το σπέρμα τού Ισραήλ.

²⁴ Επειδή, δεν περιφρόνησε ούτε αποστράφηκε τη θλίψη του θλιμμένου, και δεν έκρυψε το πρόσωπό του απ' αυτόν· αλλ' όταν βόησε σ' αυτόν, τον εισάκουσε.

²⁵ Από σένα θα αρχίζει η δοξολογία μου μέσα σε μεγάλη σύναξη· θα αποδώσω τις ευχές μου μπροστά σ' εκείνους που τον φοβούνται.

²⁶ Οι θλιμμένοι θα φάνε, και θα χορτάσουν· θα δοξολογήσουν τον Κύριο όσοι τον εκζητούν· η καρδιά σας θα ζει στον αιώνα.

- ²⁷ Θα θυμηθούν, και θα επιστρέψουν προς τον Κύριο, όλα τα πέρατα της γης· και θα προσκυνήσουν μπροστά σου όλες οι φυλές των εθνών.
- ²⁸ Επειδή, του Κυρίου είναι η βασιλεία, κι αυτός εξουσιάζει τα έθνη.
- ²⁹ Θα φάνε, και θα προσκυνήσουν, όλοι οι παχύσαρκοι της γης· μπροστά του θα υποκλιθούν όλοι όσοι κατεβαίνουν στο χώμα· και κανένας δεν θα μπορέσει να φυλάξει τη ζωή του.
- ³⁰ Οι μεταγενέστεροι θα γίνουν δούλοι του· θα αναγραφούν στον Κύριο ως δική του γενεά.
- ³¹ Θάρθουν και θα αναγγείλουν τη δικαιοσύνη του σε λαό που πρόκειται να γεννηθεί· επειδή, αυτός το έκανε αυτό.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 23

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

- Ο** ΚΥΡΙΟΣ είναι ο ποιμένας μου· τίποτε δεν θα στερηθώ.
- ² Σε βοσκές χλοερές με ανέπαυσε· σε νερά ανάπαυσης με οδήγησε.
- ³ Ανόρθωσε την ψυχή μου· με οδήγησε μέσα από μονοπάτια δικαιοσύνης, χάρη τού ονόματός του.
- ⁴ Και μέσα σε κοιλάδα σκιάς θανάτου αν περπατήσω, δεν θα φοβηθώ κακό· επειδή, εσύ είσαι μαζί μου· η ράβδος σου και η βακτηρία σου, αυτές με παρηγορούν.
- ⁵ Ετοίμασες μπροστά μου τραπέζι, απέναντι από τους εχθρούς μου· άλειψες το κεφάλι μου με λάδι· το ποτήρι μου ξεχειλίζει.
- ⁶ Σίγουρα, χάρη και έλεος θα με ακολουθούν όλες τις ημέρες τής ζωής μου· και θα κατοικώ στον οίκο τού Κυρίου σε μακρότητα ημερών.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 24

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

- Τ**ΟΥ Κυρίου είναι η γη, και το πλήρωμά της· η οικουμένη, και όσοι κατοικούν σ' αυτή.
- ² Επειδή, αυτός τη θεμελίωσε επάνω στις θάλασσες, και τη στερέωσε επάνω στα ποτάμια.
- ³ Ποιος θα ανέβει στο βουνό τού Κυρίου; Και ποιος θα σταθεί στον άγιο τόπο του;
- ⁴ Ο αθώς στα χέρια, και ο καθαρός στην καρδιά· εκείνος που δεν έδωσε την ψυχή του σε ματαιότητα, και δεν ορκίστηκε με δολιότητα.
- ⁵ Αυτός θα πάρει ευλογία από τον Κύριο, και δικαιοσύνη από τον Θεό τής σωτηρίας του.
- ⁶ Αυτή είναι η γενεά εκείνων που τον εκζητούν, εκείνων που ζητούν το πρόσωπό σου, Θεέ τού Ιακώβ. (Διάψαλμα).
- ⁷ Σηκώστε, πύλες, τα κεφάλια σας, και υψωθείτε, αιώνιες πόρτες, και θα μπει μέσα ο Βασιλιάς τής δόξας.
- ⁸ Ποιος είναι αυτός ο Βασιλιάς τής δόξας; Ο Κύριος ο κραταιός και ο δυνατός, ο Κύριος ο δυνατός σε πόλεμο.
- ⁹ Σηκώστε, πύλες, τα κεφάλια σας, και υψωθείτε, αιώνιες πόρτες, και θα μπει μέσα ο Βασιλιάς τής δόξας.
- ¹⁰ Ποιος είναι αυτός ο Βασιλιάς τής δόξας; Ο Κύριος των δυνάμεων· αυτός είναι ο Βασιλιάς τής δόξας. (Διάψαλμα).

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 25

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΣΕ σένα, Κύριε, ύψωσα την ψυχή μου.

² Θεέ μου, σε σένα έλπισα. Ας μη ντροπιαστώ, ας μη χαρούν επάνω μου οι εχθροί μου.

³ Σίγουρα, όλοι εκείνοι που σε προσμένουν δεν θα ντροπιαστούν· ας ντροπιαστούν οι μωροί παραβάτες.

⁴ Δείξε μου, Κύριε, τους δρόμους σου· δίδαξέ με τα βήματά σου.

⁵ Οδήγησέ με στην αλήθεια σου, και δίδαξέ με. Επειδή, εσύ είσαι ο Θεός τής σωτηρίας μου· σε προσμένω ολόκληρη την ημέρα.

⁶ Θυμήσου, Κύριε, τους οικτιρμούς σου, και τα ελέη σου, επειδή είναι από τον αιώνα.

⁷ Τις αμαρτίες τής νιότης μου, και τις παραβάσεις μου, μη τις θυμηθείς· σύμφωνα με το έλεός σου, εσύ θυμήσου με, Κύριε, ένεκα της αγαθότητάς σου.

⁸ Αγαθός και ευθύς είναι ο Κύριος· γι' αυτό, θα διδάξει στους αμαρτωλούς τον δρόμο.

⁹ Θα οδηγήσει τούς πράους με κρίση, και θα διδάξει στους πράους τον δρόμο του.

¹⁰ Όλοι οι δρόμοι τού Κυρίου είναι έλεος και αλήθεια σ' εκείνους που φυλάττουν τη διαθήκη του και τα μαρτύριά του.

¹¹ Ένεκα του ονόματός σου, Κύριε, συγχώρεσε την ανομία μου, επειδή είναι μεγάλη.

¹² Ποιος είναι ο άνθρωπος που φοβάται τον Κύριο; Αυτόν θα διδάξει τον δρόμο, που πρέπει να εκλέξει·

¹³ η ψυχή του θα κατοικεί σε αγαθά, και το σπέρμα του θα κληρονομήσει τη γη.

¹⁴ Το απόρρητο του Κυρίου είναι μαζί με εκείνους που τον φοβούνται, και σ' αυτούς θα φανερώσει τη διαθήκη του.

¹⁵ Τα μάτια μου είναι πάντοτε προς τον Κύριο, επειδή αυτός θα βγάλει τα πόδια μου από την παγίδα.

¹⁶ Επίβλεψε επάνω μου, και ελέησέ με, επειδή είμαι μόνος και θλιμμένος.

¹⁷ Οι θλίψεις τής καρδιάς μου αυξήθηκαν· βγάλε με από τις στενοχώριες μου.

¹⁸ Δες τη θλίψη μου και τον μόχθο μου, και συγχώρεσε όλες τις αμαρτίες μου.

¹⁹ Δες τους εχθρούς μου, επειδή πληθύνθηκαν, και με άδικο μίσος με μίσησαν.

²⁰ Φύλαξε την ψυχή μου, και σώσε με· ας μη ντροπιαστώ, επειδή έλπισα σε σένα.

²¹ Ακακία και ευθύτητα ας με περιφυλάττουν, επειδή σε πρόσμενα.

²² Λύτρωσε, Θεέ, τον Ισραήλ από όλες τις θλίψεις του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 26

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΚΡΙΝΕ με, Κύριε· επειδή, εγώ περπάτησα μέσα στην ακακία μου· και έλπισα στον Κύριο, δεν θα σαλευτώ.

² Εξέτασέ με, Κύριε, και δοκίμασέ με· δοκίμασε τα νεφρά μου και την καρδιά μου.

³ Επειδή, το έλεός σου είναι μπροστά στα μάτια μου· και περπάτησα στην αλήθεια σου.

⁴ Δεν κάθησα με μάταιους ανθρώπους· και ούτε θα πάω με υποκριτές.

⁵ Μίσησα τη σύναξη των πονηρευόμενων, και με ασεβείς δεν θα καθήσω.

⁶ Θα νίψω τα χέρια μου με αθωότητα, και θα περικυκλώσω το θυσιαστήριό σου, Κύριε·

⁷ για να κάνω να αντηχήσει φωνή αίνεσης, και να διηγηθώ όλα τα θαυμάσιά σου.

⁸ Κύριε, αγάπησα την κατοίκηση του οίκου σου, και τον τόπο τής σκηνής τής δόξας σου.

⁹ Μη συμπεριλάβεις την ψυχή μου με αμαρτωλούς, και τη ζωή μου με άνδρες αιμάτων·

¹⁰ στα χέρια των οποίων υπάρχει ανομία, και το δεξί τους χέρι είναι γεμάτο από δώρα.

¹¹ Εγώ, όμως, θα περπατάω μέσα στην ακακία μου· λύτρωσέ με, και ελέησέ με.

¹² Το πόδι μου στέκεται στην ευθύτητα· μέσα σε εκκλησίες θα ευλογώ τον Κύριο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 27

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ είναι φως μου και σωτηρία μου· ποιον θα φοβηθώ; Ο Κύριος είναι δύναμη της ζωής μου· από ποιον θα δειλιάσω;

² Όταν οι πονηρευόμενοι πλησίασαν σε μένα για να καταφάνε τη σάρκα μου, οι αντίδικοι και οι εχθροί μου, αυτοί προσέκρουσαν και έπεσαν.

³ Και αν στράτευμα παραταχθεί εναντίον μου, η καρδιά μου δεν θα φοβηθεί· και αν πόλεμος σηκωθεί εναντίον μου, και τότε θα ελπίζω.

⁴ Ένα ζήτησα από τον Κύριο, αυτό και θα ζητάω· το να κατοικώ στον οίκο τού Κυρίου όλες τις ημέρες τής ζωής μου, να θαρώ την ωραιότητα του Κυρίου, και να επισκέπτομαι τον ναό του.

⁵ Επειδή, σε ημέρα συμφοράς θα με κρύψει στη σκηνή του· θα με κρύψει στον απόκρυφο τόπο τής σκηνής του· θα με υψώσει επάνω σε βράχο·

⁶ και τώρα το κεφάλι μου θα υψωθεί πιο πάνω από τους εχθρούς μου, εκείνων που με περικυκλώνουν. και θα θυσιάσω μέσα στη σκηνή του θυσίες αλαλαγμού· θα υμνώ, και θα ψαλμωδώ, στον Κύριο.

⁷ Άκουσε, Κύριε, τη φωνή μου, κράζω· και ελέησέ με, και εισάκουσέ με.

⁸ Ζητήστε το πρόσωπό μου, είπε η καρδιά μου για σένα. Το πρόσωπό σου, Κύριε, θα ζητήσω.

⁹ Μη κρύψεις από μένα το πρόσωπό σου· μη απορρίψεις τον δούλο σου σε ώρα οργής· εσύ στάθηκες βοήθειά μου· μη με αφήσεις, και μη με εγκαταλείψεις, Θεέ τής σωτηρίας μου.

¹⁰ Και αν ο πατέρας μου και η μητέρα μου με εγκαταλείψουν, ο Κύριος όμως θα με προσδεχθεί.

¹¹ Δίδαξέ με, Κύριε, τον δρόμο σου, και οδήγησέ με σε ίσιον δρόμο, ένεκα των εχθρών μου.

¹² Μη με παραδώσεις στην επιθυμία των εχθρών μου· επειδή, σηκώθηκαν εναντίον μου ψευδομάρτυρες, και άνθρωποι που πνέουν αδικία.

¹³ Αλλοίμονο, αν δεν πίστευα να δω τα αγαθά τού Κυρίου μέσα σε γη ζωντανών ανθρώπων!

¹⁴ Πρόσμενε τον Κύριο· ανδρίζου, και ας ενδυναμωθεί η καρδιά σου· και πρόσμενε τον Κύριο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 28

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ.

ΣΕ σένα θα κράζω, Κύριε, φρούριό μου· μη σιωπήσεις σε μένα· μήποτε σιωπήσεις σε μένα, και εξομοιωθώ με εκείνους που κατεβαίνουν στον λάκκο.

² Άκουσε τη φωνή των δεήσεών μου, όταν κράζω σε σένα, όταν υψώνω τα χέρια μου προς τον ναό σου τον άγιο.

³ Μη με σύρεις με τους ασεβείς, και μ' εκείνους που εργάζονται ανομία, οι οποίοι μιλούν

για ειρήνη με τους κοντινούς τους, έχουν όμως κακία μέσα στις καρδιές τους.

⁴ Δώσε σ' αυτούς σύμφωνα με τα έργα τους, και σύμφωνα με την πονηρία των πράξεών τους· σύμφωνα με τα έργα των χεριών τους δώσε σ' αυτούς· απόδωσε σ' αυτούς την ανταμοιβή τους.

⁵ Επειδή, δεν προσέχουν στις πράξεις τού Κυρίου, και στα έργα των χεριών του, θα τους καταγκρεμίσει, και δεν θα τους ανοικοδομήσει.

⁶ Ευλογητός ο Κύριος, επειδή άκουσε τη φωνή των δεήσεών μου.

⁷ Ο Κύριος είναι δύναμή μου, και ασπίδα μου· σ' αυτόν έλπισε η καρδιά μου, και βοηθήθηκα· γι' αυτό, αγαλλίασε η καρδιά μου, και με τις ωδές μου θα τον υμνώ.

⁸ Ο Κύριος είναι δύναμη του λαού του· αυτός είναι και υπεράσπιση της σωτηρίας τού χρισμένου του.

⁹ Σώσε τον λαό σου, και ευλόγησε την κληρονομιά σου· και ποιμαίνέ τους, και ύψωσε τους μέχρι τον αιώνα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 29

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟ'Υ ΔΑΒΊΔ.

ΑΠΟΔΩΣΤΕ στον Κύριο, γιοι των δυνατών, αποδώστε στον Κύριο δόξα και δύναμη.

² Αποδώσετε στον Κύριο τη δόξα τού ονόματός του· προσκυνήστε τόν Κύριο μέσα στο μεγαλοπρεπές αγιαστήριό του.

³ Η φωνή τού Κυρίου είναι επάνω στα νερά· ο Θεός τής δόξας βροντάει· ο Κύριος είναι επάνω σε πολλά νερά.

⁴ Η φωνή τού Κυρίου είναι δυνατή· η φωνή τού Κυρίου είναι μεγαλοπρεπής.

⁵ Η φωνή τού Κυρίου συντρίβει κέδρους· και συντρίβει ο Κύριος τους κέδρους τού Λιβάνου·

⁶ και τους κάνει να σκιρτούν σαν μοσχάρι· τον Λίβανο, και το Σιριών, σαν μικρό μονοκέρατο ζώο.

⁷ Η φωνή τού Κυρίου διαιρεί πέρα για πέρα τις φλόγες τής φωτιάς.

⁸ Η φωνή τού Κυρίου σείει την έρημο· ο Κύριος σείει την έρημο Κάδης.

⁹ Η φωνή τού Κυρίου κάνει να κοιλοπονοούν οι ελαφίνες, και γυμνώνει τα δάση· μέσα δε στον ναό του καθένας κηρύττει τη δόξα του.

¹⁰ Ο Κύριος κάθεται επάνω στον κατακλυσμό· και κάθεται ο Κύριος Βασιλιάς στον αιώνα.

¹¹ Ο Κύριος θα δώσει δύναμη στον λαό του· ο Κύριος θα ευλογήσει τον λαό του με ειρήνη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 30

ΨΑΛΜΟΣ ΩΔ'ΗΣ ΣΤΑ ΕΓΚΑΊΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΛΑΤΙΟ'Υ ΤΟ'Υ ΔΑΒΊΔ.

ΘΑ σε μεγαλύνω, Κύριε· επειδή με ανύψωσες, και δεν ύψωσες τους εχθρούς μου εναντίον μου.

² Κύριε, ο Θεός μου, βόησα σε σένα, και με θεράπευσες.

³ Κύριε, ανέβασες από τον άδη την ψυχή μου· μου διαφύλαξες τη ζωή, για να μη κατέβω στον λάκκο.

⁴ Ψαλμωδήστε στον Κύριο, οι όσιοί του, και υμνείτε στην ανάμνηση της αγιοσύνης του.

⁵ Επειδή, η οργή του διαρκεί μονάχα μία στιγμή· ζωή, όμως, είναι στην ευμένειά του· την εσπέρα μπορεί να συγκατοικήσει κλαυθμός, αλλά το πρωί έρχεται αγαλλίαση.

⁶ Και εγώ είπα μέσα στην ευτυχία μου: Δεν θα σαλευτώ στον αιώνα·

- ⁷ Κύριε, με την ευμένειά σου στερέωσες το βουνό μου. Έκρυψες το πρόσωπό σου, και ταράχτηκα.
- ⁸ Σε σένα, Κύριε, έκραξα· και στον Κύριο δεήθηκα.
- ⁹ Ποια ωφέλεια είναι στο αίμα μου, αν κατέβω στον λάκκο; μήπως θα σε υμνεί η σκόνη; Θα αναγγέλλει την αλήθεια σου;
- ¹⁰ Άκουσε, Κύριε, και ελέησέ με· Κύριε, γίνε βοηθός μου.
- ¹¹ Μετέτρεψες σε μένα τον θρήνο μου σε χαρά· έλυσες τον σάκο μου, και με περιέζωσες ευφροσύνη·
- ¹² για να ψαλμωδεί σε σένα η δόξα μου, και να μη σιωπά. Κύριε, ο Θεός μου, θα σε υμνώ στον αιώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ.

- Σ**ε σένα, Κύριε, έλπισα· ας μη ντροπιαστώ στον αιώνα· μέσα στη δικαιοσύνη σου, σώσε με.
- ² Στρέψε το αυτί σου προς εμένα· κάνε γρήγορα να με ελευθερώσεις· γίνε σε μένα ισχυρός βράχος· σπίτι καταφυγής, για να με σώσεις.
- ³ Επειδή, είσαι πέτρα μου και φρούριό μου· και ένεκα του ονόματός σου οδήγησέ με, και διάθρεψέ με.
- ⁴ Βγάλε με από την παγίδα, που έκρυψαν για μένα· επειδή, εσύ είσαι η δύναμή μου.
- ⁵ Στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου· εσύ με λύτρωσες, Κύριε, ο Θεός τής αλήθειας.
- ⁶ Μίσησα εκείνους που προσέχουν στις ματαιότητες του ψεύδους· εγώ, όμως, ελπίζω στον Κύριο.
- ⁷ Θα αγάλλομαι και θα ευφραίνομαι στο έλεός σου· επειδή, είδες τη θλίψη μου, γνώρισες την ψυχή μου μέσα σε στενοχώριες,
- ⁸ και δεν με συνέκλεις στο χέρι τού εχθρού· έστησες τα πόδια μου σε ευρυχωρία.
- ⁹ Κύριε, ελέησέ με, επειδή είμαι μέσα σε θλίψη· μαράθηκε το μάτι μου από τη λύπη, η ψυχή μου, και η κοιλιά μου.
- ¹⁰ Επειδή, η ζωή μου χάθηκε μέσα σε οδύνη, και τα χρόνια μου μέσα σε στεναγμούς· η δύναμή μου αδυνάτισε από ταιπωρίες, και τα κόκαλά μου καταφθάρηκαν.
- ¹¹ Σε όλους τους εχθρούς μου έγινα όνειδος, και στους γείτονές μου, υπερβολικά, και φόβος στους γνωστούς μου· εκείνοι που με έβλεπαν έξω, έφευγαν από μένα.
- ¹² Ξεχάστηκα από την καρδιά σαν νεκρός· έγινα σαν σπασμένο σκεύος.
- ¹³ Επειδή άκουσα τον ονειδισμό από πολλούς· φόβος υπήρχε από παντού· όταν έκαναν συμβούλιο εναντίον μου· μηχανεύθηκαν να αφαιρέσουν τη ζωή μου.
- ¹⁴ Αλλά, εγώ, Κύριε, έλπισα σε σένα· είπα: Εσύ είσαι ο Θεός μου.
- ¹⁵ Στα χέρια σου είναι οι καιροί μου· λύτρωσέ με από τα χέρια των εχθρών μου, και από εκείνους που με καταδιώκουν.
- ¹⁶ Επίλαμψε το πρόσωπό σου επάνω στον δούλο σου· σώσε με μέσα στο έλεός σου.
- ¹⁷ Κύριε, ας μη ντροπιαστώ, επειδή σε επικαλέστηκα· ας ντροπιαστούν οι ασεβείς, ας σιωπήσουν μέσα στον άδη.
- ¹⁸ Τα χείλη τα δόλια ας γίνουν άλαλα, τα οποία μιλούν σκληρά ενάντια στον δίκαιο με υπερηφάνεια και καταφρόνηση.
- ¹⁹ Πόσο μεγάλη είναι η αγαθότητά σου, την οποία φύλαξες σ' εκείνους που σε φοβούνται, και ενέργησες σ' εκείνους που ελπίζουν σε σένα, μπροστά στους γιους των ανθρώπων!

- ²⁰ Θα τους κρύψεις στον απόκρυφο τόπο τού προσώπου σου, από την αλαζονεία των ανθρώπων· θα τους κρύψεις μέσα σε σκηνή από την αντιλογία των γλωσσών.
- ²¹ Ευλογητός ο Κύριος, επειδή έκανε θαυμαστό το έλεός του απέναντί μου, μέσα σε οχυρή πόλη.
- ²² Και μέσα στην έκπληξή μου εγώ είπα: Απορρίφθηκα μπροστά από τα μάτια σου· όμως, εσύ άκουσες τη φωνή των δεήσεών μου, όταν βόησα σε σένα.
- ²³ Αγαπήστε τον Κύριο, όλοι οι όσιοί του· ο Κύριος φυλάττει τους πιστούς, και ανταποδίδει περισσά σ' εκείνους που πράττουν την υπερηφάνεια.
- ²⁴ Ανδρίζεστε, και η καρδιά σας ας κραταιωθεί, όλοι εσείς που ελπίζετε στον Κύριο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 32

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ. ΜΑΣΧΪΛ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ εκείνος του οποίου συγχωρήθηκε η παράβαση, τπυ οποίου σκεπάστηκε η αμαρτία.

- ² Μακάριος ο άνθρωπος, στον οποίο ο Κύριος δεν λογαριάζει ανομία, και στο πνεύμα τού οποίου δεν υπάρχει δόλος.
- ³ Όταν αποσιώπησα, τα κόκαλά μου πάλιωσαν από τον ολολυγμό μου όλη την ημέρα·
- ⁴ επειδή, ημέρα και νύχτα το χέρι σου έγινε βαρύ επάνω μου· η υγρότητά μου μεταβλήθηκε σε καλοκαιριάτικη ξηρασία. (Διάψαλμα).
- ⁵ Την αμαρτία μου φανέρωσα σε σένα, και την ανομία μου δεν έκρυψα· είπα: Στον Κύριο θα εξομολογηθώ τις παραβάσεις μου· κι εσύ συγχώρησες την ανομία τής αμαρτίας μου. (Διάψαλμα).
- ⁶ Γι' αυτό, κάθε όσιος θα προσεύχεται σε σένα σε πρόποντα καιρό· βέβαια, σε κατακλυσμό πολλών νερών, αυτά δεν θα τον αγγίζουν.
- ⁷ Εσύ είσαι η σκέπη μου· θα με φυλάττεις από θλίψη· με αγαλλίαση λύτρωσης θα με περικυκλώνεις. (Διάψαλμα).
- ⁸ Εγώ θα σε συνετίσω, και θα σε διδάξω τον δρόμο, στον οποίο πρέπει να περπατάς· θα σε συμβουλευώ· επάνω σου θα είναι το μάτι μου.
- ⁹ Μη γίνεστε σαν άλογα, σαν μουλάρια, στα οποία δεν υπάρχει σύνεση· που το στόμα τους πρέπει να συγκρατιέται με φίμωτρο και χαλινάρι, αλλιώς δεν θα σε πλησίαζαν.
- ¹⁰ Οι μάλιστα του ασεβή είναι πολλές· εκείνον, όμως, που ελπίζει στον Κύριο, έλεος θα τον περικυκλώνει.
- ¹¹ Ευφραίνεστε στον Κύριο, δίκαιοι, και αγαλλεστε· και αλαλάξτε όλοι εσείς οι ευθείς στην καρδιά.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 33

ΑΓΑΛΛΕΣΤΕ, δίκαιοι, στον Κύριο· στους ευθείς ταιριάζει η αίνηση.

- ² Υμνείτε τον Κύριο με κιθάρα· με δεκάχορδο ψαλτήριο ψαλμωδήστε σ' αυτόν.
- ³ Ψάλλετε σ' αυτόν νέο τραγούδι· παίζετε καλά τα όργανά σας, με αλαλαγμό.
- ⁴ Επειδή, ο λόγος τού Κυρίου είναι ευθύς, και όλα τα έργα του με αλήθεια.
- ⁵ Αγαπάει δικαιοσύνη και κρίση· από το έλεος του Κυρίου είναι γεμάτη η γη.
- ⁶ Με τον λόγο τού Κυρίου έγιναν οι ουρανοί, και με την πνοή τού στόματός του ολόκληρη η στρατιά τους.

- ⁷ Συγκέντρωσε τα νερά τής θάλασσας σαν σωρό· έβαλε τις αβύσσους σε αποθήκες.
- ⁸ Ας φοβηθεί τον Κύριο ολόκληρη η γη· ας τρομάξουν απ' αυτόν όλοι οι κάτοικοι της οικουμένης.
- ⁹ Επειδή, αυτός είπε, και έγινε· αυτός πρόσταξε, και στερεώθηκε.
- ¹⁰ Ο Κύριος ματαιώνει τη βουλή των εθνών, ανατρέπει τους συλλογισμούς των λαών.
- ¹¹ Η βουλή τού Κυρίου μένει στον αιώνα· οι λογισμοί τής καρδιάς του από γενεά σε γενεά.
- ¹² Μακάριο το έθνος, του οποίου ο Θεός είναι ο Κύριος· ο λαός, που έκλεξε για κληρονομιά του.
- ¹³ Ο Κύριος έσκυψε από τον ουρανό· είδε όλους τούς γιους των ανθρώπων.
- ¹⁴ Από τον τόπο τής κατοίκησής του θωρεί όλους τούς κατοίκους τής γης.
- ¹⁵ Εξίσου έπλασε τις καρδιές τους· γνωρίζει όλα τα έργα τους.
- ¹⁶ Ο βασιλιάς δεν σώζεται με πλήθος στρατεύματος· ο δυνατός δεν ελευθερώνεται με τη μεγάλη του ανδρεία.
- ¹⁷ Μάταιο το άλογο για σωτηρία· και δεν θα σώσει με την πολλή του δύναμη.
- ¹⁸ Δες, το μάτι τού Κυρίου βρίσκεται επάνω σ' εκείνους που τον φοβούνται· επάνω σ' εκείνους που ελπίζουν στο έλεός του·
- ¹⁹ για να ελευθερώσει την ψυχή τους από θάνατο, και σε καιρό πείνας να τους διαφυλάξει σε ζωή.
- ²⁰ Η ψυχή μας προσμένει τον Κύριο· αυτός είναι βοηθός μας, και ασπίδα μας.
- ²¹ Επειδή, σ' αυτόν θα ευφρανθεί η καρδιά μας, μια και στο όνομά του το άγιο ελπίσαμε.
- ²² Κύριε, ας πραγματοποιηθεί το έλεός σου επάνω μας, καθώς ελπίσαμε σε σένα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 34

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ, ΟΤΑΝ ΜΕΤΕΒΑΛΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΤΟΥ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΑΒΙΜΕΛΕΧ· ΚΙ ΕΚΕΪΝΟΣ ΤΟΝ ΑΦΗΣΕ, ΚΑΙ ΈΦΥΓΕ.

- Α ευλογώ τον Κύριο σε κάθε στιγμή· η αίνεσή του θα είναι πάντοτε στο στόμα μου.
- ² Στον Κύριο θα καυχάται η ψυχή μου· οι ταπεινοί θα ακούσουν και θα χαρούν.
- ³ Μεγαλύνετε μαζί μου τον Κύριο, και ας υψώσουμε μαζί το όνομά του.
- ⁴ Εκζήτησα τον Κύριο, και με εισάκουσε, και από όλους τους φόβους μου με ελευθέρωσε.
- ⁵ Απέβλεψαν σ' αυτόν, και φωτίστηκαν, και τα πρόσωπά τους δεν ντροπιάστηκαν.
- ⁶ Αυτός ο φτωχός έκραξε, και ο Κύριος τον εισάκουσε, και από όλες τις θλίψεις του τον έσωσε.
- ⁷ Άγγελος του Κυρίου στρατοπεδεύει ολόγυρα σ' εκείνους που τον φοβούνται, και τους ελευθερώνει.
- ⁸ Γευθείτε και δείτε ότι ο Κύριος είναι αγαθός· μακάριος ο άνθρωπος, εκείνος που ελπίζει σ' αυτόν.
- ⁹ Φοβηθείτε τον Κύριο οι άγιοί του· επειδή, δεν υπάρχει στέρηση σ' εκείνους που τον φοβούνται.
- ¹⁰ Οι πλούσιοι φτωχαίνουν και πεινούν, αλλά εκείνοι που εκζητούν τον Κύριο δεν στερούνται κανένα αγαθό.
- ¹¹ Ελάτε, παιδιά, ακούστε με· θα σας διδάξω τον φόβο τού Κυρίου.
- ¹² Ποιος είναι ο άνθρωπος, που θέλει ζωή, αγαπάει ημέρες, για να δει καλό;
- ¹³ Φύλαγε τη γλώσσα σου από κακό, και τα χείλη σου από το να μιλούν δόλο·
- ¹⁴ ξέκλινε από το κακό, και πράττε το αγαθό· ζήτα ειρήνη, και κυνήγα την.

- ¹⁵ Τα μάτια τού Κυρίου είναι επάνω στους δικαίους, και τα αυτιά του στην κραυγή τους.
- ¹⁶ Το πρόσωπο του Κυρίου είναι ενάντια σ' εκείνους που πράττουν κακό, για να αφανίσει από τη γη την ανάμνησή τους.
- ¹⁷ Έκραξαν οι δίκαιοι, και ο Κύριος εισάκουσε, και από όλες τους τις θλίψεις τούς ελευθέρωσε.
- ¹⁸ Ο Κύριος είναι κοντά σ' εκείνους που είναι συντριμμένοι στην καρδιά, και σώζει τους ταπεινούς στο πνεύμα.
- ¹⁹ Πολλές οι θλίψεις τού δικαίου, αλλά απ' όλες αυτές ο Κύριος θα τον ελευθερώσει.
- ²⁰ Αυτός φυλάττει όλα τα κόκαλά του· κανένα απ' αυτά δεν θα συντριφτεί.
- ²¹ Η κακία θα θανατώσει τον αμαρτωλό· κι εκείνοι που μισούν τον δίκαιο θα χαθούν.
- ²² Ο Κύριος λυτρώνει την ψυχή των δούλων του, και δεν θα χαθούν όλοι εκείνοι που ελπίζουν σ' αυτόν.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟ 35

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

- Δ**ΙΚΑΣΕ, Κύριε, αυτούς που δικάζονται μαζί μου· πολέμησε υτούς που με πολεμούν.
- ² Ανάλαβε όπλο και ασπίδα, και σήκω επάνω σε βοήθειά μου.
- ³ Και πιάσε το δόρυ, και απόκλεισε τον δρόμο εκείνων που με καταδιώκουν· πες στην ψυχή μου: Εγώ είμαι η σωτηρία σου.
- ⁴ Ας αισχυνθούν, και ας ντραπούν, αυτοί που ζητούν την ψυχή μου· ας στρέψουν προς τα πίσω, και ας ντροπιαστούν αυτοί που θέλουν το κακό μου.
- ⁵ Ας είναι όπως το λεπτό άχυρο μπροστά στον άνεμο, και άγγελος του Κυρίου ας τους καταδιώκει.
- ⁶ Ας είναι ο δρόμος τους σκοτάδι και γλίστρημα, και άγγελος του Κυρίου ας τους καταδιώκει.
- ⁷ Επειδή, χωρίς αιτία, έκρυψαν την παγίδα τους σε λάκκο για μένα· χωρίς αιτία τον έσκαψαν για την ψυχή μου.
- ⁸ Ας έρθει επάνω του απροσδόκητος όλεθρος· και η παγίδα του, που έκρυψε, ας πιάσει αυτόν· ας πέσει σ' αυτήν με όλεθρο.
- ⁹ Η ψυχή μου θα αγάλλεται στον Κύριο, θα χαίρεται στη σωτηρία του.
- ¹⁰ Όλα τα κόκαλά μου θα πουν: Κύριε, ποιος είναι όμοιος με σένα, ο οποίος ελευθερώνεις τον φτωχό από τον ισχυρότερό του, και τον φτωχό και τον πένητα από εκείνον που τον διαρπάζει;
- ¹¹ Αφού σηκώθηκαν άδικοι μάρτυρες, με ρωτούσαν για πράγμα ατα που εγώ δεν ήξερα·
- ¹² μου ανταπέδωσαν κακό αντί για καλό· στέρηση στην ψυχή μου.
- ¹³ Εγώ, όμως, όταν αυτοί βρίσκονταν σε θλίψη, ντυνόμουν σάκο· ταπεινώσα την ψυχή μου με νηστεία· και η προσευχή μου γύριζε στον κόρφο μου.
- ¹⁴ Φερόμουν σαν σε φίλο, σαν σε αδελφό μου· έσκυβα σκυθρωπάζοντας, σαν εκείνον που πενθεί για τη μητέρα του.
- ¹⁵ Αυτοί, όμως, χάρηκαν για τη συμφορά μου, και συγκεντρώθηκαν· συγκεντρώθηκαν οι χαμερπείς εναντίον μου, κι εγώ δεν ήξερα· με ξέσχιζαν, και δεν σταματούσαν·
- ¹⁶ με υποκριτικούς χλευαστές σε συμπόσια έτριζαν τα δόντια τους εναντίον μου.
- ¹⁷ Κύριε, τότε θα δεις; Ελευθέρωσε την ψυχή μου από τον όλεθρό τους, την απομονωμένη μου ψυχή από τα λιοντάρια.

- ¹⁸ Εγώ θα σε υμνώ μέσα σε μεγάλη σύναξη· ανάμεσα σε πολυάριθμο λαό θα σε υμνώ.
- ¹⁹ Ας μη χαρούν επάνω μου αυτοί που με εχθρεύονται άδικα· αυτοί που με μισούν χωρίς αιτία, ας μη κάνουν νεύματα με τα μάτια.
- ²⁰ Επειδή, δεν μιλούσαν για ειρήνη, αλλά μελετούσαν δόλους ενάντια σ' εκείνους που έμεναν ήσυχοι επάνω στη γη·
- ²¹ και άνοιξαν πλατιά το στόμα τους εναντίον μου, λέγοντας: Μπράβο, μπράβο! Είδε το μάτι μας!
- ²² Είδες, Κύριε· μη σιωπήσεις· Κύριε, μη απομακρυνθείς από μένα.
- ²³ Σήκω επάνω και ξύπνα για την κρίση μου, Θεέ μου και Κύριέ μου, για τη δίκη μου.
- ²⁴ Κρίνε με, Κύριε ο Θεός μου, σύμφωνα με τη δικαιοσύνη σου, και ας μη χαρούν επάνω μου.
- ²⁵ Ας μη πουν στις καρδιές τους: Μπράβο, ψυχή μας! Ούτε να πουν: Τον κατάπιαμε.
- ²⁶ Ας ντροπιαστούν, και ας αισχυνθούν μαζί, αυτοί που χαίρονται για το κακό μου· ας ντυθούν ντροπή και όνειδος αυτοί που κομπορρημονούν εναντίον μου.
- ²⁷ Ας ευφρανθούν και ας χαρούν αυτοί που θέλουν τη δικαιοσύνη μου· και ας λένε πάντοτε: Ας μεγαλυνθεί ο Κύριος, που θέλει την ειρήνη τού δούλου του.
- ²⁸ Και η γλώσσα μου θα μελετάει τη δικαιοσύνη σου και τον έπαινό σου όλη την ημέρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ, ΔΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Η ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ τού ασεβή λέει στην καρδιά μου: Δεν υπάρχει φόβος Θεού μπροστά στα μάτια του.

- ² Επειδή, απατάει τον εαυτό του στα μάτια του, για το ότι η ανομία του θα βρεθεί για να μισηθεί.
- ³ Τα λόγια τού στόματός του είναι ανομία και δόλος· δεν θέλησε να καταλάβει για να πράττει το αγαθό.
- ⁴ Επάνω στο κρεβάτι του συλλογίζεται ανομία· στέκεται σε δρόμο όχι καλόν· δεν μισεί το κακό.
- ⁵ Κύριε, το έλεός σου φτάνει μέχρι τον ουρανό, η αλήθεια σου μέχρι τα σύννεφα.
- ⁶ Η δικαιοσύνη σου είναι σαν τα ψηλά βουνά· οι κρίσεις σου μεγάλη άβυσσος· ανθρώπους και κτήνη σώζεις, Κύριε.
- ⁷ Πόσο πολύτιμο είναι το έλεός σου, Θεέ! Γι' αυτό, οι γιοι των ανθρώπων ελπίζουν στη σκιά των πτερύγων σου.
- ⁸ Θα χορτάσουν από το πάχος τού οίκου σου, και από τον χείμαρρο της απόλαυσής σου θα τους ποτίσεις.
- ⁹ Επειδή, κοντά σου είναι η πηγή τής ζωής· στο φως σου θα δούμε φως.
- ¹⁰ Άπλωσε το έλεός σου προς εκείνους που σε γνωρίζουν, και τη δικαιοσύνη σου προς τους ευθείς στην καρδιά.
- ¹¹ Ας μη έρθει επάνω μου πόδι υπερηφάνειας· και χέρι ασεβών ας μη με σαλεύσει.
- ¹² Εκεί έπεσαν οι εργάτες τής ανομίας· κατασπρώχθηκαν, και δεν θα μπορέσουν να σηκωθούν πλέον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 37

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ.

ΝΑ ΜΗ ΑΓΑΝΑΚΤΕΙΣ για τους πονηρευόμενους, μήτε να ζηλεύεις τούς εργάτες τής ανομίας.

² Επειδή, σαν χορτάρι γρήγορα θα κοπούν, και σαν χλωρό φυτό θα καταμαραθούν.

³ Έλπιζε στον Κύριο, και πράττε το αγαθό· να κατοικείς τη γη, και να καρπώνεσαι την αλήθεια·

⁴ και ευφραίνου στον Κύριο, και θα σου δώσει τα ζητήματα της καρδιάς σου.

⁵ Ανάθεσε στον Κύριο τον δρόμο σου, και έλπιζε σ' αυτόν, κι αυτός θα ενεργήσει·

⁶ και θα βγάλει τη δικαιοσύνη σου προς τα έξω σαν φως, και την κρίση σου σαν μεσημέρι.

⁷ Αναπαύου στον Κύριο, και πρόσμενέ τους· να μη αγανακτείς γι' αυτόν που κατευοδώνεται στον δρόμο του, για άνθρωπο που πράττει παρανομίες.

⁸ Πάψε από θυμό, και εγκατάλειψε την οργή· μη αγανακτείς καθόλου, ώστε να πράττεις πονηρά.

⁹ Επειδή, οι πονηρευόμενοι θα εξολοθρευτούν· εκείνοι, όμως, που προσμένουν τον Κύριο, αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη.

¹⁰ Επειδή, λίγο ακόμα και ο ασεβής δεν θα υπάρχει πλέον· και θα ζητήσεις τον τόπο του, και δεν θα βρεθεί·

¹¹ οι πράοι, όμως, θα κληρονομήσουν τη γη· και θα απολαμβάνουν πληρότητα ζωής με πολλή ειρήνη.

¹² Ο ασεβής μηχανεύεται ενάντια στον δίκαιο, και τρίζει τα δόντια του εναντίον του.

¹³ Ο Κύριος θα γελάσει γι' αυτόν, επειδή βλέπει ότι έρχεται η ημέρα του.

¹⁴ Οι ασεβείς έβγαλαν ρομφαία από τη θήκη, και τέντωσαν το τόξο τους, για να υποτάξουν τον φτωχό και τον πένητα, για να σφάξουν εκείνους που περπατούν με ευθύτητα.

¹⁵ Η ρομφαία τους θα μπει μέσα στην καρδιά τους, και τα τόξα τους θα συντριφτούν.

¹⁶ Καλύτερο το λίγο που έχει ο δίκαιος, παρά ο πλούτος που έχουν πολλοί ασεβείς.

¹⁷ Επειδή, οι βραχίονες των ασεβών θα συντριφτούν· τους δικαίους, όμως, υποστηρίζει ο Κύριος.

¹⁸ Γνωρίζει ο Κύριος τις ημέρες των αμέμπτων· και η κληρονομιά τους θα είναι στον αιώνα·

¹⁹ σε καιρό πονηρό δεν θα ντροπιαστούν· και σε ημέρες πείνας θα χορτάσουν.

²⁰ Οι ασεβείς, όμως, θα εξολοθρευτούν· και οι εχθροί τού Κυρίου, θα αναλωθούν, σαν το λίπος των αρνιών· θα διαλυθούν σαν καπνός.

²¹ Ο ασεβής δανείζεται και δεν αποδίδει, ο δίκαιος όμως ελεεί και δίνει.

²² Επειδή, οι ευλογημένοι του θα κληρονομήσουν τη γη· και οι καταραμένοι του θα εξολοθρευτούν.

²³ Όταν τα βήματα(·7α) του ανθρώπου κατευθύνονται από τον Κύριο, ο δρόμος του είναι σ' αυτόν αρεστός.

²⁴ Αν πέσει, δεν θα συντριφτεί· επειδή, ο Κύριος υποστηρίζει το χέρι του.

²⁵ Ήμουν νέος, και ήδη γέρασα, και δεν είδα δίκαιον εγκαταλειμμένον ούτε το σπέρμα του να ζητάει ψωμί.

²⁶ Όλη την ημέρα ελεεί και δανείζει, και το σπέρμα του είναι σε ευλογία.

²⁷ Ξέκλινε από το κακό, και πράττε το αγαθό, και θα παραμένεις στον αιώνα.

²⁸ Επειδή, ο Κύριος αγαπάει κρίση, και δεν εγκαταλείπει τους οσίους του· θα διαφυλαχτούν στον αιώνα· το σπέρμα, όμως, των ασεβών θα εξολοθρευτεί.

²⁹ Οι δίκαιοι θα κληρονομήσουν τη γη, κι επάνω σ' αυτή θα κατοικούν στον αιώνα.

³⁰ Το στόμα τού δικαίου μελετάει σοφία, και η γλώσσα του μιλάει κρίση.

- 31** Ο νόμος τού Θεού του είναι στην καρδιά του· και τα βήματά(·7α) του δεν θα γλιστρήσουν.
- 32** Ο αμαρτωλός κατασκοπεύει τον δίκαιο, και ζητάει να τον θανατώσει.
- 33** Ο Κύριος δεν θα τον αφήσει στα χέρια του ούτε θα τον καταδικάσει όταν τον κρίνει.
- 34** Πρόσμενε τον Κύριο, και φύλαττε τον δρόμο του, και θα σε υψώσει για να κληρονομήσεις τη γη· όταν οι ασεβείς εξολοθρευτούν, θα δεις.
- 35** Είδα τον ασεβή υπερυψωμένον, και ξαπλωμένον σαν τη χλωρή δάφνη·
- 36** αλλά, αφανίστηκε· και δέστε, δεν υπήρχε· μάλιστα, τον αναζήτησα, και δεν βρέθηκε.
- 37** Παρατήρει τον άκακο, και βλέπε τον ευθύ, ότι στον ειρηνικό άνθρωπο θα υπάρχει εγκατάλειμμα·
- 38** οι δε παραβάτες θα εξολοθρευτούν ολοσχερώς· το εγκατάλειμμα των ασεβών θα αποκοπεί.
- 39** Η σωτηρία, όμως, των δικαίων είναι από τον Κύριο· αυτός είναι η δύναμή τους σε καιρό θλίψης.
- 40** Και θα τους βοηθήσει ο Κύριος, και θα τους ελευθερώσει· θα τους ελευθερώσει από ασεβείς, και θα τους σώσει· επειδή, έλπισαν σ' αυτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟ'Υ ΔΑΒΪΔ· ΣΕ ΑΝΑΜΝΗΣΗ.

- Κ**ΥΡΙΕ, στον θυμό σου μη με ελέγξεις, ούτε να με παιδεύσεις στην οργή σου.
- 2** Επειδή, τα βέλη σου μπήχτηκαν βαθιά σε μένα, και το χέρι σου με καταπιέζει.
- 3** Δεν υπάρχει υγεία στη σάρκα μου, εξαιτίας τής οργής σου· δεν υπάρχει ειρήνη στα κόκαλά μου, εξαιτίας τής αμαρτίας μου.
- 4** Επειδή, οι ανομίες μου υπερέβηκαν το κεφάλι μου· υπερβάρυναν επάνω μου σαν βαρύ φορτίο.
- 5** Βρώμησαν και σάπισαν οι πληγές μου, εξαιτίας τής ανοησίας μου.
- 6** Ταλαιπωρήθηκα, κυρτώθηκα υπερβολικά· όλη την ημέρα περπατάω σκυθρωπός.
- 7** Επειδή, τα εντόσθιά μου γεμίζουν από φλόγωση, και στη σάρκα μου δεν υπάρχει υγεία.
- 8** Ασθένησα και κατακόπηκα υπερβολικά· βρυχάζω από την αδημονία τής καρδιάς μου.
- 9** Κύριε, μπροστά σου είναι ολόκληρη η επιθυμία μου, και ο στεναγμός μου δεν κρύβεται από σένα.
- 10** Η καρδιά μου ταραζεται, η δύναμή μου με εγκαταλείπει· και το φως των ματιών μου, κι αυτό δεν είναι μαζί μου.
- 11** Οι φίλοι μου και οι κοντινοί μου στέκονται απέναντι από την πληγή μου, και οι πιο κοντινοί μου στέκονται από μακριά.
- 12** Και εκείνοι που ζητούν την ψυχή μου, στήνουν σε μένα παγίδα· και εκείνοι που ζητούν το κακό μου, μιλούν πονηρά, και όλη την ημέρα μελετούν δόλους.
- 13** Εγώ, όμως, σαν κουφός, δεν άκουγα, και ήμουν σαν άφωνος, χωρίς να ανοίγει το στόμα του.
- 14** Και ήμουν σαν άνθρωπος που δεν ακούει, και χωρίς να έχει αντιλογία στο στόμα του.
- 15** Επειδή, έλπισα σε σένα, Κύριε· εσύ θα με εισακούσεις, Κύριε, ο Θεός μου.
- 16** Δεδομένου ότι, είπα: Ας μη χαρούν επάνω μου· όταν γλιστρήσει το πόδι μου, αυτοί κομπορρημονούν εναντίον μου.
- 17** Μια που είμαι έτοιμος να πέσω, και ο πόνος είναι πάντοτε μπροστά μου.

- ¹⁸ Επειδή, εγώ θα αναγγέλλω την ανομία μου, και θα λυπάμαι για την αμαρτία μου.
- ¹⁹ Αλλά, οι εχθροί μου ζουν, υπερισχύουν· και πλήθυναν εκείνοι που με μισούν άδικα.
- ²⁰ Και εκείνοι που ανταποδίδουν κακό αντί για καλό, είναι εναντίοι μου, επειδή κυνηγώ το καλό.
- ²¹ Μη με εγκαταλείπεις, Κύριε· Θεέ μου, μη απομακρυνθείς από μένα.
- ²² Σπεύσε σε βοήθειά μου, Κύριε, η σωτηρία μου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 39

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΤΟΝ ΙΕΔΟΥΘΟΥΝ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ.

- Ε**ΙΠΑ, θα προσέχω στους δρόμους μου, για να μη αμαρτάνω με τη γλώσσα μου· θα φυλάττω το στόμα μου με χαλινάρι, ενώ ο ασεβής βρίσκεται μπροστά μου.
- ² Στάθηκα άφωνος και σιωπηλός· σιώπησα και από το να λέω το καλό· και ο πόνος μου αναταράχτηκε.
- ³ Ζεστάθηκε η καρδιά μου μέσα μου· ενώ μελετούσα, άναψε μέσα μου φωτιά· μίλησα με τη γλώσσα μου, και είπα:
- ⁴ Κάνε μου γνωστό, Κύριε, το τέλος μου, και τον αριθμό των ημερών μου, ποιος είναι, για να γνωρίσω πόσο ακόμα θα ζήσω.
- ⁵ Δες, έκανες τις ημέρες μου ένα μέτρο σπιθαμής, και ο καιρός τής ζωής μου είναι σαν ένα τίποτε μπροστά σου· σ' αλήθεια, κάθε άνθρωπος, παρόλο που είναι στερεός, είναι πέρα για πέρα ματαιότητα. (Διάψαλμα).
- ⁶ Σίγουρα, ο άνθρωπος περπατάει με φαντασία· σίγουρα, τaráζεται μάταια· θησαυρίζει, και δεν ξέρει ποιος θα τα συγκεντρώσει.
- ⁷ Και τώρα, Κύριε, τι περιμένω; Η ελπίδα μου είναι σε σένα.
- ⁸ Λύτρωσέ με απ' όλες τις ανομίες μου· μη με κάνεις όνειδος του άφρονα.
- ⁹ Έγινα άφωνος· δεν άνοιξα το στόμα μου, επειδή εσύ έκανες τούτο.
- ¹⁰ Απομάκρυνε από μένα την πληγή σου· απέκαμα από την πάλη τού χεριού σου.
- ¹¹ Όταν με ελέγχους παιδεύεις τον άνθρωπο για ανομία, κατατρώς την ωραιότητά του σαν σκουλήκι. Πραγματικά, κάθε άνθρωπος είναι ματαιότητα. (Διάψαλμα).
- ¹² Εισάκουσε, Κύριε, την προσευχή μου, και δώσε ακρόαση στην κραυγή μου· στα δάκρυά μου μη σιωπήσεις· επειδή, είμαι πάροικος κοντά σου και παρεπίδημος, όπως και όλοι οι πατέρες μου.
- ¹³ Σταμάτα μαζί μου, για να αναλάβω δύναμη, πριν αποδημήσω και δεν υπάρχω πλέον.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 40

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ.

- Π**ΕΡΙΜΕΝΑ με υπομονή τον Κύριο και έσκυψε προς εμένα και άκουσε την κραυγή μου·
- ² και με ανέβασε από λάκκο ταλαιπωρίας και από βορβορώδη λάσπη, και έστησε τα πόδια μου επάνω σε πέτρα, στερέωσε τα βήματά μου· και έβαλε στο στόμα μου καινούργιο τραγούδι, ύμνο στον Θεό μας.
- ³ Πολλοί θα δουν και θα φοβηθούν και θα ελπίσουν στον Κύριο.
- ⁴ Μακάριος ο άνθρωπος που έκανε τον Κύριο ελπίδα του και δεν αποβλέπει στους υπερήφανους ούτε σ' εκείνους που παρεκτρέπονται σε ψευδολογίες.
- ⁵ Πολλά έκανες εσύ, Κύριε, Θεέ μου, τα θαυμαστά σου έργα· μάλιστα, τις σκέψεις σου για μας, δεν είναι δυνατόν κάποιος να σου τις εκθέσει· αν ήθελα να τις εξαγγέλλω και να

μιλάω γι' αυτές, ξεπερνούν κάθε αριθμό.

⁶ Θυσία και προσφορά δεν θέλησες· άνοιξες σε μένα αυτιά· ολοκαύτωμα και προσφορά για την αμαρτία δεν ζήτησες.

⁷ Τότε είπα: Νάμαι, έρχομαι· στον τόμο τού βιβλίου είναι γραμμένο για μένα.

⁸ Χαίρομαι, Θεέ μου, να εκτελώ το θέλημά σου· και ο νόμος σου είναι στο κέντρο τής καρδιάς μου.

⁹ Διακήρυξα δικαιοσύνη σε μεγάλη σύναξη· δες, δεν εμπόδισα τα χείλη μου, Κύριε, εσύ το ξέρεις.

¹⁰ Τη δικαιοσύνη σου δεν την έκρυψα μέσα στην καρδιά μου· την αλήθεια σου και τη σωτηρία σου τη διακήρυξα· δεν έκρυψα το έλεός σου ούτε την αλήθεια σου από μεγάλη σύναξη.

¹¹ Εσύ, Κύριε, μη απομακρύνεις τους οικτιρμούς σου από μένα· το έλεός σου και η αλήθεια σου ας με προστατεύουν παντοτινά.

¹² Επειδή, αναρίθμητα κακά με περικύκλωσαν· με κατέφτασαν οι ανομίες μου, και δεν μπορώ να τις βλέπω· πλήθυναν, έγιναν πιο πολλές και από τις τρίχες τού κεφαλιού μου. Και η καρδιά μου με εγκαταλείπει.

¹³ Ευδόκησε, Κύριε, να με ελευθερώσεις· Κύριε, σπεύσε σε βοήθειά μου.

¹⁴ Ας αισχυνθούν, κι ας ντροπιαστούν μαζί, εκείνοι που ζητούν την ψυχή μου για να την οδηγήσουν σε χαμό· ας γυρίσουν πίσω κι ας ντροπιαστούν, εκείνοι που θέλουν το κακό μου.

¹⁵ Ας εξολοθρευτούν, για μισθό της ντροπής τους, εκείνοι που λένε σε μένα: «Μπράβο, μπράβο!».

¹⁶ Ας αγάλλονται, και ας ευφραίνονται σε σένα, όλοι εκείνοι που σε ζητούν· εκείνοι που αγαπούν τη σωτηρία σου, ας λένε διαρκώς: Ας μεγαλυνθεί ο Κύριος.

¹⁷ Εγώ, όμως, είμαι φτωχός και πένητας· αλλά, ο Κύριος, φροντίζει για μένα· η βοήθειά μου και ο ελευθερωτής μου είσαι εσύ, Θεέ μου, μη βραδύνεις.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 41

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ εκείνος που επιβλέπει στον φτωχό· σε ημέρα θλίψης θα τον ελευθερώσει ο Κύριος.

² Ο Κύριος θα τον φυλάξει, και θα διατηρήσει τη ζωή του· μακάριος θα είναι επάνω στη γη· και δεν θα τον παραδώσεις στην επιθυμία των εχθρών του.

³ Ο Κύριος θα τον δυναμώνει επάνω στο κρεβάτι τής αρρώστιας του· στην ασθένειά του εσύ θα στρώνεις ολόκληρο το κρεβάτι του.

⁴ Εγώ είπα: Κύριε, ελέησέ με· γιάτρεψε την ψυχή μου, επειδή αμάρτησα σε σένα.

⁵ Οι εχθροί μου λένε για μένα με κακία: Πότε θα πεθάνει, και θα χαθεί το όνομά του;

⁶ Και αν κάποιος έρχεται να με δει, μιλάει ματαιότητα· η καρδιά του συγκεντρώνει για τον εαυτό της ανομία· βγαίνοντας έξω, τη μιλάει.

⁷ Εναντίον μου ψιθυρίζουν μαζί όλοι εκείνοι που με μισούν· εναντίον μου συλλογίζονται με κακία, λέγοντας:

⁸ Κακό πράγμα κόλλησε επάνω του· και καθώς είναι κατάκοιτος, δεν πρόκειται πλέον να σηκωθεί.

⁹ Κι αυτός ακόμα ο άνθρωπος, μαζί με τον οποίο ζούσα ειρηνικά, στον οποίο είχα ελπίσει, αυτός που έτρωγε το ψωμί μου, σήκωσε εναντίον μου τη φτέρνα.

- ¹⁰ Αλλά, εσύ, Κύριε, ελέησέ με, και σήκωσέ με, και θα ανταποδώσω σ' αυτούς.
- ¹¹ Από τούτο γνωρίζω ότι εσύ δείχνεις εύνοια επάνω μου, επειδή ο εχθρός δεν θριαμβεύει εναντίον μου.
- ¹² Εμένα, όμως, εσύ με στήριξες στην ακεραιότητά μου, και με στερέωσες μπροστά σου στον αιώνα.
- ¹³ Ευλογητός ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, από τον αιώνα και μέχρι τον αιώνα. Αμήν, και αμήν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 42

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΜΑΣΧ'ΙΛ, ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΤΟ'Υ ΚΟΡΕ.

- Ο** ΠΩΣ το ελάφι επιποθεί τα ρυάκια των νερών, έτσι η ψυχή μου σε επιποθεί, Θεέ.
- ² Διψάει η ψυχή μου τον Θεό, τον Θεό τον ζωντανό· πότε θάρθω, και πότε θα φανώ μπροστά στον Θεό;
- ³ Τα δάκρυά μου έγιναν τροφή μου ημέρα και νύχτα, όταν καθημερινά μου λένε: Πού είναι ο Θεός σου;
- ⁴ Αυτά θυμήθηκα, και ξέχυσα μέσα μου την ψυχή μου, καθώς διάβαινα μαζί με το πλήθος, και περπατούσα μαζί του μέχρι τον οίκο του Θεού, με φωνή χαράς και αίνεσης, με πλήθος που γιόρταζε.
- ⁵ Γιατί είσαι περίλυπη, ψυχή μου; Και γιατί τaráζεσαι μέσα μου; Έλπισε στον Θεό· επειδή, ακόμα θα τον υμνώ· το πρόσωπό του είναι σωτηρία.
- ⁶ Θεέ μου, η ψυχή μου είναι μέσα μου περίλυπη· γι' αυτό, θα σε θυμάμαι από τη γη του Ιορδάνη, και του Ερμωνείμ, από το βουνό Μισάρ.
- ⁷ Άβυσσος προσκαλεί άβυσσο στον ήχο των καταρρακτών σου· όλα τα κύματά σου και οι τρικυμίες σου πέρασαν επάνω μου.
- ⁸ Την ημέρα ο Κύριος θα προστάξει το έλεός του· και τη νύχτα το τραγούδι του θα είναι μαζί μου, η προσευχή μου προς τον Θεό τής ζωής μου.
- ⁹ Θα πω στον Θεό, την πέτρα μου: Γιατί με ξέχασες; Γιατί περπατάω σκυθρωπός από την κατάθλιψη του εχθρού;
- ¹⁰ Οι εχθροί μου, αυτοί που με ονειδίζουν, σπάζουν τα κόκαλά μου, λέγοντάς μου καθημερινά: Πού είναι ο Θεός σου;
- ¹¹ Γιατί είσαι περίλυπη ψυχή μου; Και γιατί τaráζεσαι μέσα μου; Έλπισε στον Θεό· επειδή, ακόμα θα τον υμνώ· αυτός είναι η σωτηρία τού προσώπου μου, και ο Θεός μου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 43

- Θ**ΕΕ, κρίνε με, και δίκασε τη δίκη μου ενάντια σε ανόσιο έθνος· ελευθέρωσέ με από άνθρωπο απάτης και ανομίας·
- ² επειδή, εσύ είσαι ο Θεός τής δύναμής μου· γιατί με απέβαλες; Γιατί περπατάω σκυθρωπός από την κατάθλιψη του εχθρού;
- ³ Στείλε το φως σου και την αλήθεια σου· αυτά ας με οδηγούν· ας με φέρουν στο βουνό τής αγιότητάς σου, και στα σκηνώματά σου.
- ⁴ Τότε, θα μπω μέσα στο θυσιαστήριο του Θεού, στον Θεό, την ευφροσύνη τής αγαλλιάσής μου· και θα σε δοξολογώ με κιθάρα, ω Θεέ, ο Θεός μου.
- ⁵ Γιατί είσαι περίλυπη, ψυχή μου; Και γιατί τaráζεσαι μέσα μου; Έλπισε στον Θεό· επειδή, ακόμα θα τον υμνώ· αυτός είναι η σωτηρία τού προσώπου μου, και ο Θεός μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 44

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΤΟ'Υ ΚΟΡ'Ε, ΜΑΣΧ'ΙΛ.

- ⊖ ΕΕ, ακούσαμε με τα αυτιά μας, μας το διηγήθηκαν οι πατέρες μας το έργο που έπραξες στις ημέρες τους, σε ημέρες αρχαίες.
- ² Εσύ, με το χέρι σου έδιωξες έθνη, και φύτεψες αυτούς· κατέθλιψες λαούς, και τους έδιωξες.
- ³ Επειδή, δεν κληρονόμησαν τη γη με τη ρομφαία τους, και δεν τους έσωσε ο βραχίονάς τους· αλλά, το δεξί σου χέρι, και ο βραχίονάς σου, και το φως τού προσώπου σου· επειδή, ευαρεστήθηκες σ' αυτούς.
- ⁴ Εσύ είσαι ο βασιλιάς μου, Θεέ, αυτός που καθορίζεις τις σωτηρίες τού Ιακώβ.
- ⁵ Με σένα θα καταβάλουμε τους εχθρούς μας· με το όνομά σου θα καταπατήσουμε εκείνους που επαναστατούν εναντίον μας.
- ⁶ Επειδή, δεν θα ελπίσω στο τόξο μου ούτε η ρομφαία μου θα με σώσει.
- ⁷ Δεδομένου ότι, εσύ μας έσωσες από τους εχθρούς μας, και ντρόπιασες εκείνους που μας μισούν.
- ⁸ Θα καυχώμαστε στον Θεό όλη την ημέρα, και θα υμνούμε το όνομά σου στον αιώνα. (Διάψαλμα).
- ⁹ Όμως, μας απέβαλες και μας ντρόπιασες, και δεν βγαίνεις πλέον μαζί με τα στρατεύματά μας.
- ¹⁰ Μπροστά στον εχθρό, μας έκανες να στρέψουμε προς τα πίσω· και εκείνοι που μας μισούν, διαρπάζουν τα πράγματά μας για τον εαυτό τους.
- ¹¹ Μας παρέδωσες σαν πρόβατα για φαγητό, και μας διασκόρπισες στα έθνη.
- ¹² Πούλησες τον λαό σου χωρίς τιμή, και από την πώλησή τους δεν αύξησες τον πλούτο σου.
- ¹³ Μας έκανες όνειδος στους γείτονές μας, περίγελο και χλευασμό στους γύρω μας.
- ¹⁴ Μας έκανες παροιμία ανάμεσα στα έθνη, κούνημα κεφαλιού ανάμεσα στους λαούς.
- ¹⁵ Όλη την ημέρα η ντροπή μου είναι μπροστά μου, και η αισχύνη τού προσώπου μου με σκέπασε·
- ¹⁶ εξαιτίας τής φωνής εκείνου που ονειδίζει και βρίζει· εξαιτίας τού εχθρού και του εκδικητή.
- ¹⁷ Όλα αυτά ήρθαν επάνω μας· όμως, δεν σε λησμονήσαμε, και δεν αθετήσαμε τη διαθήκη σου·
- ¹⁸ η καρδιά μας δεν στράφηκε προς τα πίσω ούτε τα βήματά μας ξέκλιναν από τον δρόμο σου·
- ¹⁹ αν και μας σύντριψες στον τόπο των δρακόντων, και μας περισκέπασες με τη σκιά τού θανάτου.
- ²⁰ Αν λησμονούσαμε το όνομα του Θεού μας, και απλώναμε τα χέρια μας σε ξένον θεό,
- ²¹ ο Θεός δεν θα το εξέταζε; Μια και αυτός ξέρει τα κρύφια της καρδιάς.
- ²² Επειδή, εξαιτίας σου θανατωνόμαστε όλη την ημέρα· λογαριαστήκαμε σαν πρόβατα σφαγής.
- ²³ Σήκω επάνω, γιατί κοιμάσαι, Κύριε; Σήκω επάνω, μη μας αποβάλεις για πάντα.
- ²⁴ Γιατί κρύβεις το πρόσωπό σου; Ξεχνάς την ταλαιπωρία μας και την καταδυνάστευσή μας;
- ²⁵ Επειδή, η ψυχή μας ταπεινώθηκε μέχρι το χώμα· η κοιλιά μας κόλλησε στη γη.
- ²⁶ Σήκω επάνω σε βοήθειά μας, και λύτρωσέ μας χάρη τού ελέους σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 45

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΣΟΣΑΝ'ΙΜ, ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΤΟ'Υ ΚΟΡΕ· ΜΑΣΧ'ΙΛ· ΤΡΑΓΟ'ΥΔΙ ΥΠΕΡ ΤΟ'Υ ΑΓΑΠΗΤΟ'Υ.

Η ΚΑΡΔΙΑ μου αναβλύζει αγαθόν λόγο· εγώ λέω τα έργα μου στον βασιλιά· η γλώσσα μου είναι καλάμι ταχύγραφου γραμματέα.

² Εσύ είσαι ωραιότερος από τους γιους των ανθρώπων· χάρη ξεχύθηκε στα χείλη σου· γι' αυτό, σε ευλόγησε ο Θεός στον αιώνα.

³ Περίζωσε τη ρομφαία σου στον μηρό σου, δυνατέ, μέσα στη δόξα σου και μέσα στη μεγαλοπρέπειά σου.

⁴ Και να κατευοδώνεσαι στη μεγαλειότητά σου, και βααίλευε με αλήθεια, και πραότητα, και δικαιοσύνη· και το δεξί σου χέρι θα σου δείξει φοβερά πράγματα.

⁵ Τα βέλη σου είναι κοφτερά· λαοί θα πέσουν από κάτω σου· κι αυτά θα μπηχτούν στην καρδιά των εχθρών τού βασιλιά.

⁶ Ο θρόνος σου, Θεέ, παραμένει στον αιώνα τού αιώνα· σκήπτρο ευθύτητας είναι το σκήπτρο τής βασιλείας σου.

⁷ Αγάπησες δικαιοσύνη, και μίσησες αδικία, γι' αυτό ο Θεός, ο Θεός σου, σε έχρισε με λάδι αγαλλίασης περισσότερο από τους μετόχους σου.

⁸ Σμύρνα και αλόη και κασία ευωδιάζουν όλα τα ιμάτιά σου, όταν βγαίνεις από τα ελεφάντινα παλάτια, με τα οποία σε εύφραναν.

⁹ Θυγατέρες βασιλιάδων παραβρίσκονται στις τιμές σου· η βασίλισσα στάθηκε από τα δεξιά σου στολισμένη με χρυσάφι τού Οφείρ.

¹⁰ Άκουσε, θυγατέρα, και δες, και στρέψε το αυτί σου· και λησμόνησε τον λαό σου, και το σπίτι τού πατέρα σου·

¹¹ και ο βασιλιάς θα επιθυμήσει το κάλλος σου· επειδή, αυτός είναι ο Κύριός σου· και προσκύνησε αυτόν.

¹² Και η θυγατέρα τής Τύρου θα παρασταθεί με δώρα· το πρόσωπό σου θα ικετεύσουν οι πλούσιοι του λαού.

¹³ Όλη η δόξα τής θυγατέρας τού βασιλιά είναι από μέσα· το ένδυμά της είναι χρυσοῦφαντο.

¹⁴ Θα φερθεί στον βασιλιά με κεντητό ιμάτιο· παρθένες σύντροφοί της, πίσω της, θα φερθούν σε σένα.

¹⁵ Θα φερθούν με ευφροσύνη και αγαλλίαση· θα μπουν μέσα στο παλάτι τού βασιλιά.

¹⁶ Αντί για τους πατέρες σου θα είναι οι γιοι σου· αυτούς θα κάνεις άρχοντες σε ολόκληρη τη γη.

¹⁷ Θα μνημονεύω το όνομά σου σε όλες τις γενεές· γι' αυτό, θα σε υμνούν οι λαοί σε αιώνα τού αιώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 46

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΤΟ'Υ ΚΟΡΕ· ΤΡΑΓΟ'ΥΔΙ ΣΕ ΑΛΑΜ'ΩΘ.

Ο ΘΕΟΣ είναι καταφυγή μας και δύναμη, βοήθεια ετοιμότατη μέσα στις θλίψεις.

² Γι' αυτό, δεν θα φοβηθούμε και αν η γη σαλευτεί, και τα βουνά μετατοπιστούν στο μέσον των θαλασσών·

³ και αν ηχούν και ταράζονται τα νερά τους· και τα βουνά σείονται εξαιτίας τής έπαρσής τους. (Διάψαλμα).

⁴ Ποταμός, και τα ρυάκια του θα ευφραίνουν την πόλη τού Θεού, τον άγιο τόπο των

σκηνωμάτων του Υψίστου.

⁵ Ο Θεός είναι στο μέσον της· δεν θα σαλευτεί· θα τη βοηθήσει ο Θεός από το χάραμα της αυγής.

⁶ Τα έθνη φρύαξαν· οι βασιλείες σαλεύτηκαν· έδωσε τη φωνή του· η γη διαλύθηκε.

⁷ Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μαζί μας· προπύργιό μας είναι ο Θεός του Ιακώβ.
(Διάψαλμα).

⁸ Ελάτε, δέστε τα έργα του Κυρίου, ποιες καταστροφές έκανε στη γη.

⁹ Καταπαύει τους πολέμους μέχρι τα πέρατα της γης· συντρίβει τόξο, και κατακόβει λόγχη· καίει άμαξες με φωτιά.

¹⁰ Ησυχάστε, και γνωρίστε ότι εγώ είμαι ο Θεός· θα υψωθώ ανάμεσα στα έθνη· θα υψωθώ στη γη.

¹¹ Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μαζί μας· προπύργιό μας είναι ο Θεός του Ιακώβ.
(Διάψαλμα).

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 47

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΤΟΎ ΚΟΡΈ.

Ο ΛΟΙ οι λαοί, κροτήστε τα χέρια· αλαλάξτε στον Θεό με φωνή αγαλλίασης.

² Επειδή, ο Κύριος είναι Ύψιστος, φοβερός, μέγας βασιλιάς σε ολόκληρη τη γη.

³ Υπέταξε σε μας λαούς, και έθνη κάτω από τα πόδια μας.

⁴ Διάλεξε για μας την κληρονομιά μας, τη δόξα του Ιακώβ, τον οποίο αγάπησε.
(Διάψαλμα).

⁵ Ο Θεός ανέβηκε με αλαλαγμό, ο Κύριος ανέβηκε με φωνή σάλπιγγας.

⁶ Ψάλτε στον Θεό, ψάλτε· ψάλτε στον Βασιλιά μας, ψάλτε.

⁷ Επειδή, Βασιλιάς ολόκληρης της γης είναι ο Θεός· ψάλτε με σύνεση.

⁸ Ο Θεός βασιλεύει επάνω στα έθνη· ο Θεός κάθεται επάνω στον θρόνο τής αγιότητάς του.

⁹ Οι άρχοντες των λαών συγκεντρώθηκαν μαζί με τον λαό του Θεού του Αβραάμ· επειδή, του Θεού είναι οι ασπίδες της γής· υψώθηκε υπερβολικά.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 48

ΤΡΑΓΟΎΔΙ ΨΑΛΜΟΎ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΤΟΎ ΚΟΡΈ.

ΜΕΓΑΣ είναι ο Κύριος, και άξιος αίνεσης σε υπερβολικό βαθμό στην πόλη του Θεού μας, στο βουνό τής αγιότητάς του.

² Ωραίο κατά τη θέση, χαρά ολόκληρης της γης, είναι το βουνό Σιών, προς τα πλάγια του Βορρά· η πόλη του μεγάλου Βασιλιά.

³ Ο Θεός στα παλάτια της γνωρίζεται ως προπύργιο.

⁴ Επειδή, δέστε, οι βασιλιάδες συγκεντρώθηκαν· διάβηκαν μαζί.

⁵ Αυτοί, μόλις είδαν, θαύμασαν· τaráχτηκαν, και έφυγαν με βιασύνη.

⁶ Τρόμος τούς έπιασε εκεί· πόνοι σαν τη γυναίκα που γεννάει.

⁷ Με ανατολικόν άνεμο συντρίβεις τα πλοία τής Θαρσείς.

⁸ Καθώς ακούσαμε, έτσι και είδαμε στην πόλη του Κυρίου των δυνάμεων, στην πόλη του Θεού μας· ο Θεός θα τη θεμελιώσει για πάντα. (Διάψαλμα).

⁹ Θεέ, μελετούμε το έλεός σου στο μέσον του ναού σου.

¹⁰ Θεέ, σύμφωνα με το όνομά σου, έτσι και η αίνεσή σου, είναι μέχρι τα πέρατα της γης· το δεξί σου χέρι είναι γεμάτο με δικαιοσύνη.

¹¹ Ας ευφραίνεται το βουνό Σιών, ας αγάλλονται οι θυγατέρες τού Ιούδα, για τις κρίσεις σου.

¹² Κυκλώστε τη Σιών, και περιτριγυρίστε την· αριθμήστε τούς πύργους της.

¹³ Βάλτε την προσοχή σας στα περιτειχίσματά της· περιεργαστείτε τα παλάτια της· για να το διηγείστε σε μεταγενέστερη γενεά·

¹⁴ επειδή, αυτός ο Θεός είναι ο Θεός μας στον αιώνα τού αιώνα· αυτός θα μας οδηγεί μέχρι τον θάνατο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 49

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΡΕ.

ΑΚΟΥΣΤΕ τούτα τα λόγια, όλοι οι λαοί· ακροαστείτε όλοι οι κάτοικοι της οικουμένης·

² και μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι μαζί και φτωχοί.

³ Το στόμα μου θα μιλήσει σοφία· και η μελέτη τής καρδιάς μου είναι σύνεση.

⁴ Θα στρέψω το αυτί μου σε παραβολή· θα εκθέσω το αίνιγμά μου με κιθάρα.

⁵ Γιατί να φοβάμαι σε ημέρες συμφοράς, όταν με περικυκλώσει η ανομία εκείνων που με ενεδρεύουν;

⁶ Οι οποίοι ελπίζουν στα αγαθά τους, και καυχώνται στο πλήθος τού πλούτου τους·

⁷ κανένας δεν μπορεί ποτέ να εξαγοράσει αδελφό ούτε να δώσει στον Θεό λύτρο γι' αυτόν·

⁸ μια και, είναι πολύτιμη η απολύτρωση της ψυχής τους, και ανεύρετη για πάντα,

⁹ ώστε να ζει αιώνια, για να μη δει φθορά.

¹⁰ Επειδή, βλέπει τους σοφούς να πεθαίνουν, καθώς και τον άφρονα και τον ανόητο να χάνονται, και να αφήνουν σε άλλους τα αγαθά τους.

¹¹ Ο εσωτερικός τους λογισμός είναι, ότι οι οικογένειές τους θα υπάρχουν παντοτινά, τα σπίτια τους θα παραμένουν σε γενεά και γενεά· ονομάζουν τα υποστατικά τους με τα ίδια τους ονόματα.

¹² Εντούτοις, ο άνθρωπος, που πλάστηκε με τιμή, δεν παραμένει, εξομοιώθηκε με τα κτήνη που φθείρονται.

¹³ Αυτός ο δρόμος τους είναι μωρία τους· και όμως, οι απόγονοί τους βρίσκουν ευχαρίστηση στα λόγια τους. (Διάψαλμα).

¹⁴ Σαν πρόβατα ρίχτηκαν στον άδη· θάνατος θα τους ποιμάνει· και οι ευθείς θα τους κατακυριεύσουν το πρωί· η δε δύναμή τους θα παλιώσει στον άδη, αφού κάθε ένας αφήσει το σπίτι του.

¹⁵ Ο Θεός, όμως, θα λυτρώσει την ψυχή μου από το χέρι τού άδη· επειδή, θα με δεχθεί. (Διάψαλμα).

¹⁶ Μη φοβάσαι όταν ένας άνθρωπος πλουτήσει, όταν η δόξα τού σπιτιού του αυξηθεί·

¹⁷ επειδή, στον θάνατό του, δεν θα πάρει μαζί του τίποτε, ούτε η δόξα του θα κατέβει πίσω απ' αυτόν.

¹⁸ Αν και στη ζωή του ευλόγησε την ψυχή του, και οι άνθρωποι θα σε επαινούν που αγαθοποιείς τον εαυτό σου,

¹⁹ θα πάει στη γενεά των πατέρων του· φως δεν θα δουν, στον αιώνα.

²⁰ Ο άνθρωπος, που πλάστηκε με τιμή, και δεν καταλαβαίνει, εξομοιώθηκε με τα κτήνη που φθείρονται.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 50

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΑΣΑΦ.

Ο ΘΕΟΣ των θεών, ο Κύριος μίλησε, και κάλεσε τη γη, από την ανατολή του ήλιου, μέχρι τη δύση του.

² Από τη Σιών, που είναι η εντέλεια της ωραιότητας, έλαμψε ο Θεός.

³ Ο Θεός μας θάρθει, και δεν θα σιωπήσει· φωτιά που κατατρώει θα είναι μπροστά απ' αυτόν, και γύρω του δυνατή ανεμοζάλη.

⁴ Θα προσκαλέσει τούς ουρανούς από πάνω, και τη γη, για να κρίνει τον λαό του.

⁵ «Συγκεντρώστε μου τους οσίους μου, που έκαναν μαζί μου συνθήκη επάνω σε θυσία».

⁶ Και οι ουρανοί θα αναγγέλλουν τη δικαιοσύνη του· επειδή, ο Θεός, αυτός είναι ο Κριτής. (Διάψαλμα).

⁷ Άκουσε λαέ μου, και θα μιλήσω· Ισραήλ, και θα διαμαρτυρηθώ εναντίον σου· ο Θεός, ο Θεός σου είμαι εγώ.

⁸ Δεν θα σε ελέγξω για τις θυσίες σου, τα δε ολοκαυτώματά σου είναι πάντοτε μπροστά μου.

⁹ Δεν θα δεχθώ μοσχάρια από το σπίτι σου, τράγους από τα κοπάδια σου.

¹⁰ Επειδή, όλα τα θηρία τού δάσους δικά μου είναι, και τα κτήνη που βρίσκονται επάνω σε χίλια βουνά.

¹¹ Γνωρίζω όλα τα πουλιά των βουνών, και τα θηρία τού χωραφιού είναι μαζί μου.

¹² Αν πεινάσω, δεν θα το πω σε σένα· επειδή, δική μου είναι η οικουμένη και το πλήρωμά της.

¹³ Μήπως εγώ θα φάω κρέας ταύρων ή θα πιω αίμα τράγων;

¹⁴ Θυσίασε στον Θεό θυσία αίεσης, και απόδωσε στον Ύψιστο τις ευχές σου·

¹⁵ και να επικαλείσαι εμένα σε ημέρα θλίψης, θα σε ελευθερώσω, και θα με δοξάσεις.

¹⁶ Και στον ασεβή ο Θεός είπε: Τι συμβαίνει με σένα, ώστε να διηγήσαι τα διατάγματά μου, και να παίρνεις τη διαθήκη μου στο στόμα σου;

¹⁷ Επειδή, εσύ μισείς την παιδεία, και πετάς πίσω σου τα λόγια μου.

¹⁸ Αν δεις κλέφτη, τρέχεις μαζί του· και η μερίδα σου είναι μαζί με τους μοιχούς.

¹⁹ Παραδίνεις το στόμα σου στην κακία, και η γλώσσα σου περιπλέκει δολιότητα.

²⁰ Όταν κάθεσαι, μιλάς ενάντια στον αδελφό σου· βάζεις σκάνδαλο ενάντια στον γιο τής μητέρας σου.

²¹ Έπραξες τέτοια πράγματα, και σιώπησα· νόμισες ότι πραγματικά είμαι όμοιος με σένα· θα σε ελέγξω, και όλα θα τα παρουσιάσω μπροστά στα μάτια σου.

²² Βάλτε, λοιπόν, τούτο στο νου σας, εσείς που ξεχνάτε τον Θεό, μήπως και σας αρπάξω, και δεν θα υπάρξει κανένας για να σας λυτρώσει.

²³ Εκείνος που προσφέρει θυσία αίεσης, αυτός με δοξάζει· και σ' εκείνον που βάζει τον δρόμο του σε ευθύτητα, θα δείξω τη σωτηρία τού Θεού.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 51

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ, ΉΤΑΝ Ο ΠΡΟΦΉΤΗΣ ΝΑΘΑΝ ΉΡΘΕ Σ' ΑΥΤΟΝ, ΑΦΟΎ ΕΊΧΕ ΜΠΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΒΗΘΣΑΒΕΕ.

ΕΛΕΗΣΕ με, ω Θεέ, σύμφωνα με το μεγάλο σου έλεος· σύμφωνα με το πλήθος των οικτιρμών σου, εξάλειψε τα ανομήματά μου.

² Πλύνε με περισσότερο και περισσότερο από την ανομία μου, και από την αμαρτία μου

καθάρισέ με.

- ³ Επειδή, τα ανομήματά μου εγώ γνωρίζω, και η αμαρτία μου είναι μπροστά μου συνεχώς.
- ⁴ Σε σένα, σε σένα μονάχα αμάρτησα, και έπραξα μπροστά σου το πονηρό· για να δικαιωθείς στα λόγια σου, και να είσαι άμεμπτos στις κρίσεις σου.
- ⁵ Δες, είχα συλληφθεί με ανομία, και με αμαρτία με γέννησε η μητέρα μου.
- ⁶ Δες, αγάπησες αλήθεια στην καρδιά, και στα ενδόμυχα θα με διδάξεις σοφία.
- ⁷ Ράντισέ με μέ ύσσωπο, και θα είμαι καθαρός· πλύνε με, και θα είμαι λευκότερος από χιόνι.
- ⁸ Κάνε με να ακούσω αγαλλίαση και ευφροσύνη, για να ευφρανθούν τα κόκαλα που έσπασες.
- ⁹ Απόστρεψε το πρόσωπό σου από τις αμαρτίες μου, και εξάλειψε όλες τις ανομίες μου.
- ¹⁰ Κτίσε μέσα μου, Θεέ, μια καθαρή καρδιά· και ένα ευθύ πνεύμα ανανέωσε μέσα μου.
- ¹¹ Μη με απορρίψεις από το πρόσωπό σου· και το πνεύμα σου το άγιο μη το αφαιρέσεις από μένα.
- ¹² Απόδωσέ μου την αγαλλίαση της σωτηρίας σου, και με ηγεμονικό πνεύμα στήριξέ με.
- ¹³ Θα διδάξω στους παραβάτες τούς δρόμους σου· και αμαρτωλοί θα επιστρέφουν σε σένα.
- ¹⁴ Θεέ, ελευθέρωσέ με από αίματα, Θεέ της σωτηρίας μου· η γλώσσα μου θα ψάλλει τη δικαιοσύνη σου με αγαλλίαση.
- ¹⁵ Κύριε, άνοιξε τα χείλη μου· και το στόμα μου θα αναγγέλλει την αίεσή σου.
- ¹⁶ Επειδή, δεν θέλεις θυσία, αλλιώς θα είχα προσφέρει· σε ολοκαυτώματα δεν αρέσκεσαι.
- ¹⁷ Θυσίες τού Θεού είναι συντριμμένο πνεύμα· συντριμμένη και ταπεινωμένη καρδιά, Θεέ, δεν θα καταφρονήσεις.
- ¹⁸ Ευεργέτησε τη Σιών με την εύνοιά σου· οικοδόμησε τα τείχη τής Ιερουσαλήμ.
- ¹⁹ Τότε, θα ευαρεστηθείς σε θυσίες δικαιοσύνης, σε προσφορές και ολοκαυτώματα· τότε, θα προσφέρουν μοσχάρια επάνω στο θυσιαστήριό σου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 52

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΜΑΣΧ'ΙΛ ΤΟ'Υ ΔΑΒ'ΙΔ, ΉΤΑΝ ΉΡΘΕ Ο ΙΔΟΥΜΑΪΟΣ ΔΩ'ΗΚ, ΚΑΙ ΑΝ'ΗΓΓΕΙΛΕ ΣΤΟΝ ΣΑΟ'ΥΛ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΊΠΕ: Ο ΔΑΒ'ΙΔ ΉΡΘΕ ΣΤΟ ΣΠ'ΙΤΙ ΤΟ'Υ ΑΧΙΜ'ΕΛΕΧ.

ΓΙΑΤΙ καυχάσαι στην κακία, δυνατέ; Το έλεος του Θεού παραμένει στον αιώνα.

² Η γλώσσα σου μελετάει κακίες, εργάζεται δόλο, σαν ακονισμένο ξυράφι.

³ Αγάπησες το κακό μάλλον παρά το αγαθό, το ψέμα παρά να μιλάς δικαιοσύνη. (Διάψαλμα).

⁴ Αγάπησες όλα τα λόγια τού αφανισμού, τη δόλια γλώσσα.

⁵ Γι' αυτό, ο Θεός θα σε εξολοθρεύσει για πάντα· θα σε αποσπάσει και θα σε μετατοπίσει από τη σκηνή σου, και θα σε ξεριζώσει από τη γη των ζωντανών ανθρώπων. (Διάψαλμα).

⁶ Και οι δίκαιοι θα δουν, και θα φοβηθούν· και θα γελάσουν γι' αυτόν, λέγοντας:

⁷ Δέστε ο άνθρωπος, που δεν έβαλε τον Θεό δύναμή του· αλλά, έλπισε στο πλήθος τού πλούτου του, και επιστηριζόταν στην πονηρία του.

⁸ Εγώ, όμως, θα είμαι σαν ελιόδεντρο, που ακμάζει στον οίκο τού Θεού· στο έλεος του Θεού ελπίζω στον αιώνα του αιώνα.

⁹ Θα σε δοξολογώ πάντοτε, επειδή ενέργησες έτσι· και θα ελπίζω στο όνομά σου, επειδή είναι αγαθό μπροστά στους οσίους σου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 53

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΜΑΧΑΛΛΑΘ· ΜΑΣΧ'ΙΛ ΤΟ'Υ ΔΑΒ'ΙΔ.

- Ε**ΙΠΕ ο άφρονας μέσα στην καρδιά του: Δεν υπάρχει Θεός. Διαφθάρηκαν και έγιναν βδελυροί εξαιτίας τής ανομίας· δεν υπάρχει κάποιος που να πράττει το αγαθό.
- ² Ο Θεός έσκυψε από τον ουρανό επάνω στους γιους των ανθρώπων, για να δει αν υπάρχει κάποιος που να έχει σύνεση, που να ζητάει τον Θεό.
- ³ Όλοι ξέκλιναν· μαζί εξαχρειώθηκαν· δεν υπάρχει κάποιος που να πράττει το αγαθό, δεν υπάρχει ούτε ένας.
- ⁴ Δεν έχουν γνώση αυτοί που εργάζονται την ανομία, αυτοί που κατατρώνε τον λαό μου, σαν να τρώνε ψωμί; Τον Θεό δεν επικαλέστηκαν.
- ⁵ Εκεί φοβήθηκαν φόβο, όπου δεν υπήρχε φόβος, επειδή ο Θεός διασκόρπισε τα κόκαλα εκείνων που στρατοπέδευαν εναντίον σου· τους καταντρόπιασες, επειδή ο Θεός τούς καταφρόνησε.
- ⁶ Ποιος θα δώσει από τη Σιών τη σωτηρία τού Ισραήλ; Όταν ο Θεός επαναφέρει τον λαό του από την αιχμαλωσία, ο Ιακώβ θα αγάλλεται, ο Ισραήλ θα ευφραίνεται.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 54

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ ΣΕ ΝΕΓΙΝΩΘ· ΜΑΣΧ'ΙΛ ΤΟ'Υ ΔΑΒ'ΙΔ, ΟΤΑΝ ΟΙ ΖΙΦΦΑΪΟΙ ΉΡΘΑΝ ΚΑΙ ΕΊΠΑΝ ΣΤΟΝ ΣΑΟ'ΥΛ: Ο ΔΑΒ'ΙΔ ΔΕΝ ΕΊΝΑΙ ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΣΕ ΜΑΣ;

- Θ**ΕΕ, σώσε με στο όνομά σου, και κρίνε με μέσα στη δύναμή σου.
- ² Θεέ, άκουσε την προσευχή μου· ακροάσου τα λόγια τού στόματός μου.
- ³ Επειδή, ξένοι σηκώθηκαν εναντίον μου, και καταδυνάστες ζητούν την ψυχή μου· δεν έβαλαν τον Θεό μπροστά τους. (Διάψαλμα).
- ⁴ Δέστε, ο Θεός με βοηθάει· ο Κύριος είναι μαζί με εκείνους που υποστηρίζουν την ψυχή μου.
- ⁵ Θα στρέψει το κακό επάνω στους εχθρούς μου· να εξολοθρευσέ τους μέσα στην αλήθεια σου.
- ⁶ Αυτοπροαίρετα θα θυσιάσω σε σένα· θα δοξολογώ το όνομά σου, Κύριε, επειδή είναι αγαθό.
- ⁷ Επειδή, με λύτρωσε από κάθε στενοχώρια, και το μάτι μου είδε την εκδίκηση επάνω στους εχθρούς μου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 55

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ ΣΕ ΝΕΓΙΝΩΘ· ΜΑΣΧ'ΙΛ ΤΟ'Υ ΔΑΒ'ΙΔ.

- Θ**ΕΕ, δώσε ακρόαση στην προσευχή μου, και μη αποσυρθείς από τη δέησή μου.
- ² Πρόσεξε σε μένα, και εισάκουσέ με· λυπούμαι στη μελέτη μου, και ταράζομαι,
- ³ από τη φωνή τού εχθρού, από την κατάθλιψη του ασεβή· επειδή, ρίχνουν επάνω μου ανομία, και με μισούν με οργή.
- ⁴ Η καρδιά μου μέσα μου καταθλίβεται, και φόβος θανάτου έπεσε επάνω μου.
- ⁵ Φόβος και τρόμος ήρθε επάνω μου, και φρίκη με σκέπασε.
- ⁶ Και είπα: Ποιος να μουδινε φτερά σαν περιστέρι! Θα πετούσα και θα αναπαυόμουν.
- ⁷ Να, θα απομακρυνόμουν φεύγοντας, θα διέμενα στην έρημο. (Διάψαλμα).
- ⁸ Θα επιτάχυνα τη φυγή μου από την ορμή τού ανέμου, από τη θύελλα.

- ⁹ Καταπόντισέ τους, Κύριε· διαίρεσε τις γλώσσες τους· επειδή, στην πόλη είδα καταδυναστεία και φιλονικία.
- ¹⁰ Ημέρα και νύχτα την περικυκλώνουν γύρω από τα τείχη της· και μέσα σ' αυτή υπάρχει ανομία και κακό·
- ¹¹ μέσα σ' αυτή υπάρχει πονηρία· και από τις πλατείες της δεν λείπουν απάτη και δόλος.
- ¹² Επειδή, δεν με περιγέλασε ο εχθρός, που θα τον υπέφερα· δεν σηκώθηκε εναντίον μου εκείνος που με μισεί· τότε, θα κρυβόμουν απ' αυτόν·
- ¹³ αλλά, εσύ, άνθρωπε ομόψυχε, οδηγέ μου, και γνωστέ μου·
- ¹⁴ που συνομιλούσαμε με γλυκύτητα, πηγαίναμε μαζί στον οίκο τού Θεού.
- ¹⁵ Θάνατος ας έρθει επάνω τους· ζωντανοί ας κατέβουν στον άδη· επειδή, μεταξύ τους, στα σπίτια τους, υπάρχουν κακίες.
- ¹⁶ Εγώ θα κράζω στον Θεό, και ο Κύριος θα με σώσει.
- ¹⁷ Εσπέρα, και πρωί, και μεσημέρι θα παρακαλώ, και θα φωνάζω· και θα ακούσει τη φωνή μου.
- ¹⁸ Με ειρήνη θα λυτρώσει την ψυχή μου από τη μάχη, που γίνεται εναντίον μου· επειδή, πολλοί είναι οι ενάντιοι σε μένα.
- ¹⁹ Ο Θεός, που υπάρχει πριν από τους αιώνες, θα εισακούσει, και θα τους ταπεινώσει· (Διάψαλμα)· επειδή, δεν αλλάζουν τρόπο ούτε φοβούνται τον Θεό.
- ²⁰ Κάθε ένας απλώνει τα χέρια του επάνω σ' αυτούς που ειρηνεύουν μαζί του· αθετεί τη συνθήκη του.
- ²¹ Το στόμα του είναι απαλότερο από βούτυρο, αλλά στην καρδιά του υπάρχει πόλεμος· τα λόγια του είναι μαλακότερα από λάδι, εντούτοις είναι γυμνά ξίφη.
- ²² Ρίξε επάνω στον Κύριο το φορτίο σου, κι αυτός θα σε ανακουφίσει· δεν θα συγχωρήσει ποτέ να σαλευτεί ο δίκαιος.
- ²³ Αλλά, εσύ, Θεέ, θα τους κατεβάσεις στο πηγάδι τής απώλειας· άνδρες αιμάτων και δολιότητας δεν θα φτάσουν στα μισά των ημερών τους· αλλά, εγώ θα ελπίζω σε σένα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 56

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ ΣΕ ΙΩΝ'ΑΘ-ΕΛ'ΕΜ-ΡΕΧΟΚ'ΙΜ, ΜΙΚΤ'ΑΜ ΤΟ'Υ ΔΑΒ'ΙΔ, ΌΤΑΝ ΟΙ ΦΙΛΙΣΤΑΪΟΙ ΤΟΝ ΚΡΑΤΗΣΑΝ ΣΤΗ ΓΑΘ.

ΕΛΕΗΣΕ με, ω Θεέ, επειδή άνθρωπος χάσκει να με καταπιεί· όλη την ημέρα πολεμώντας με καταθλίβει.

- ² Οι εχθροί μου χάσκουν να με καταπιούν, όλη την ημέρα· επειδή, Ύψιστε, είναι πολλοί αυτοί που με πολεμούν.
- ³ Την ημέρα που θα φοβηθώ, θα ελπίζω σε σένα·
- ⁴ με τον Θεό θα αινέσω τον λόγο του· στον Θεό έλπισα· δεν θα φοβηθώ· τι θα μου κάνει ο άνθρωπος;
- ⁵ Κάθε ημέρα αλλάζουν τα λόγια μου· όλοι οι συλλογισμοί τους είναι εναντίον μου για κακό.
- ⁶ Συγκεντρώνονται, κρύβονται, παραφυλάττουν τα βήματά μου, πώς να πιάσουν την ψυχή μου.
- ⁷ Θα λυτρωθούν με την ανομία; Στην οργή σου, να καταγκρεμίσεις τούς λαούς.
- ⁸ Εσύ μετράς τις αποπλανήσεις μου· βάλε τα δάκρυά μου στη φιάλη σου· δεν είναι αυτά στο βιβλίο σου;
- ⁹ Τότε, οι εχθροί μου θα γυρίσουν πίσω, την ημέρα που θα σε επικαλεστώ· το ξέρω αυτό,

επειδή ο Θεός είναι με το μέρος μου.

¹⁰ Στον Θεό θα αινέσω τον λόγο του· στον Κύριο θα αινέσω τον λόγο του.

¹¹ Θα ελπίζω στον Θεό· δεν θα φοβηθώ· τι θα μου κάνει άνθρωπος;

¹² Θεέ, οι ευχές μου σε σένα είναι επάνω μου· θα σου αποδίδω δοξολογίες.

¹³ Επειδή, λύτρωσες την ψυχή μου από θάνατο, δεν θα λυτρώσεις και τα πόδια μου από ολίσθημα, για να περπατάω μπροστά στον Θεό στο φως των ζωντανών ανθρώπων;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 57

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ ΣΕ ΤΟΝΟ ΑΛ-ΤΑΣΧ'ΕΘ, ΜΙΚΤΑΜ ΤΟ'Υ ΔΑΒΪΔ, ΟΤΑΝ ΉΦΕΥΓΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΑΟ'ΥΛ ΣΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ.

ΕΛΕΗΣΕ με, ω Θεέ, ελέησέ με· επειδή, σε σένα στηρίχτηκε η ψυχή μου. και στη σκιά των πτερύγων σου θα ελπίζω, μέχρις ότου περάσουν οι συμφορές.

² Θα κράζω στον Θεό, τον ύψιστο, στον Θεό που ευοδώνει τα πάντα για μένα.

³ Θα στείλει από τον ουρανό και θα με σώσει· θα ντροπιάσει εκείνον που χάσκει να με καταπιεί· (Διάψαλμα)· ο Θεός θα στείλει το έλεός του και την αλήθεια του.

⁴ Η ψυχή μου είναι ανάμεσα σε λιοντάρια· βρίσκομαι ανάμεσα σε φλογερούς ανθρώπους. που τα δόντια τους είναι λόγχες και βέλη, και η γλώσσα τους κοφτερό ξίφος.

⁵ Υψώσου επάνω από τους ουρανούς, Θεέ· η δόξα σου ας είναι επάνω σε όλη τη γη.

⁶ Ετοίμασαν παγίδα στα βήματά μου· η ψυχή μου κινδύνευε να πέσει· έσκαψαν λάκκο μπροστά μου, οι ίδιοι έπεσαν μέσα σ' αυτόν. (Διάψαλμα).

⁷ Έτοιμη είναι η καρδιά μου, Θεέ, έτοιμη είναι η καρδιά μου· θα ψάλλω και θα ψαλμωδώ.

⁸ Ξύπνα, δόξα μου· ξύπνα, ψαλτήρι και κιθάρα· θα ξυπνήσω το πρωί.

⁹ Θα σε επαινέσω, Κύριε, ανάμεσα στους λαούς· θα ψαλμωδώ σε σένα ανάμεσα στα έθνη.

¹⁰ Επειδή, το έλεός σου μεγαλύνθηκε μέχρι τους ουρανούς, και η αλήθεια σου μέχρι τα σύννεφα.

¹¹ Υψώσου επάνω από τους ουρανούς, Θεέ· η δόξα σου ας είναι επάνω σε όλη τη γη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 58

ΣΤΟΝ ΜΑ'ΕΣΤΡΟ, ΣΕ ΤΟΝΟ ΑΛ-ΤΑΣΧ'ΕΘ, ΜΙΚΤΑΜ ΤΟ'Υ ΔΑΒΪΔ.

ΤΑΧΑ, μιλάτε στ' αλήθεια δικαιοσύνη; Κρίνετε με ευθύτητα, γιοι των ανθρώπων;

² Μάλιστα, στην καρδιά εργάζεστε αδικίες· στη γη μοιράζετε την αδικία των χεριών σας.

³ Οι ασεβείς έχουν αποξενωθεί από τη μήτρα· αυτοί που μιλάνε το ψέμα έχουν πλανηθεί από την κοιλιά τής μητέρας τους.

⁴ Έχουν φαρμάκι σαν το φαρμάκι τού φιδιού· είναι όμοιοι με την κουφή οχιά, που κλείνει τα αυτιά της·

⁵ η οποία δεν θέλει να ακούσει τη φωνή των γοήτων, που γοητεύουν τόσο επιδέξια.

⁶ Θεέ, σύντριψέ τους τα δόντια στο στόμα τους· Κύριε, κατασύντριψε τους κυνόδοντες των λιονταριών.

⁷ Ας διαλυθούν σαν νερό, και ας ρέυσουν· θα ρίξει τα βέλη του, μέχρις ότου εξολοθρευτούν.

⁸ Σαν σαλιγκάρι που διαλύεται, ας παρέλθουν· σαν εξάμβλωμα γυναίκας, ας μη δουν τον ήλιο.

⁹ Πριν αυξηθούν τα αγκάθια σας, ώστε να γίνουν αγκαθωτοί θάμνοι, ζωντανούς, σαν μέσα

σε οργή, θα τους αρπάξει με ανεμοστρόβιλο.

10 Ο δίκαιος θα ευφρανθεί, όταν δει την εκδίκηση· θα νίψει τα πόδια του στο αίμα τού ασεβή.

11 Και κάθε ένας θα λέει: Υπάρχει, στ' αλήθεια, καρπός για τον δίκαιο· υπάρχει, στ' αλήθεια, Θεός, που κρίνει επάνω στη γη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 59

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΑΛ-ΤΑΣΧ'ΕΘ, ΜΙΚΤΑΜ ΤΟ'Υ ΔΑΒΊΔ, ΌΤΑΝ Ο ΣΑΟ'ΥΛ ΈΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦ'ΥΛΑΓΑΝ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΩΣΟΥΝ.

ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕ ΜΕ από τους εχθρούς μου, Θεέ μου· υπεράσπισέ με απ' αυτούς που επαναστατούν εναντίον μου.

2 Ελευθέρωσέ με απ' αυτούς που εργάζονται την ανομία, και σώσε με από άνδρες αιμάτων.

3 Επειδή, δες, ενεδρεύουν την ψυχή μου· δυνατοί συγκεντρώθηκαν εναντίον μου· Κύριε, όχι εξαιτίας κάποιας ανομίας μου ούτε εξαιτίας κάποιας αμαρτίας μου·

4 χωρίς να υπάρχει μέσα μου ανομία, τρέχουν και ετοιμάζονται. Σήκω επάνω, σε συνάντησή μου, και δες.

5 Εσύ, λοιπόν, Κύριε, ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, ξύπνα για να επισκεφθείς όλα τα έθνη. Μη ελεήσεις κανέναν από τους δόλιους παραβάτες. (Διάψαλμα).

6 Επιστρέφουν την εσπέρα· γαυγίζουν σαν σκυλιά, και κυκλώνουν την πόλη.

7 Δες, αυτοί χύνουν λόγια με το στόμα τους· στα χείλη τους είναι ρομφαίες· επειδή, λένε: Ποιος ακούει;

8 Αλλά, εσύ, Κύριε, θα γελάσεις γι' αυτούς· θα περιπαίξεις όλα τα έθνη.

9 Στη δύναμή τους, θα ελπίζω σε σένα· επειδή, εσύ, Θεέ, είσαι το προπύργιό μου.

10 Ο Θεός τού ελέους μου θα με προφτάσει· ο Θεός θα με κάνει να δω την εκδίκηση επάνω σ' αυτούς που με παραφυλάττουν.

11 Μη τους φονεύσεις, μήπως και το ξεχάσει ο λαός μου· μέσα στη δύναμή σου διασκόρπισέ τους, και ταπεινώσέ τους, Κύριε, η ασπίδα μας.

12 Εξαιτίας τής αμαρτίας τού στόματός τους, εξαιτίας των λόγων των χειλέων τους, ας πιαστούν στην υπερηφάνειά τους· και για την κατάρρα και το ψέμα που μιλούν.

13 Κατάστρεψέ τους, με οργή, κατάστρεψέ τους ώστε να μη υπάρχουν· και ας γνωρίσουν ότι ο Θεός δεσπόζει στον Ιακώβ, μέχρι τα πέρατα της γης. (Διάψαλμα).

14 Ας επιστρέφουν, λοιπόν, την εσπέρα, ας γαυγίζουν σαν σκυλιά, και ας περικυκλώνουν την πόλη.

15 Ας περιπλανιούνται για τροφή· και αν δεν χορτάσουν, ας γογγύζουν.

16 Εγώ, όμως, θα ψάλλω τη δύναμή σου, και το πρωί θα υμνολογώ με αγαλλίαση το έλεός σου· επειδή, έγινες προπύργιό μου, και καταφύγιο στην ημέρα τής θλίψης μου.

17 Ω, δύναμή μου, θα σε ψαλμωδώ· επειδή, εσύ, Θεέ, είσαι το προπύργιό μου, ο Θεός τού ελέους μου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 60

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ ΣΕ ΣΟΥΣΑΝ-ΕΔΟ'ΥΘ, ΜΙΚΤΑΜ ΤΟ'Υ ΔΑΒΊΔ ΓΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΊΑ, ΌΤΑΝ ΠΟΛΕΜΗΣΕ ΤΗ ΣΥΡΊΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΊΑΣ, ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΡΊΑ ΤΟ'Υ ΣΩΒΑ, ΚΑΙ Ο ΙΩΑΒ Γ'ΥΡΙΣΕ ΚΑΙ ΧΤ'ΥΠΗΣΕ 12.000 ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΔΩΜ ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟ'Υ ΑΛΑΤΙΟ'Υ.

ΘΕΕ, μας απέρριψες· μας διασκόρπισες· οργίστηκες· επίστρεψε σε μας.

² Έσεισες τη γη· την έσχισες στα δύο· γιάτρεψε τα συντρίμματά της, επειδή σαλεύεται.

³ Έδειξες στον λαό σου σκληρά πράγματα· μας πότισες κρασί παραφροσύνης.

⁴ Σ' αυτούς που σε φοβούνται έδωσες σημαία, για να υψώνεται υπέρ της αλήθειας.
(Διάψαλμα).

⁵ Για να ελευθερώνονται οι αγαπητοί σου, με το δεξί σου χέρι σώσε με, και εισάκουσέ με.

⁶ Ο Θεός μίλησε στο αγιαστήριό του· θα χαίρομαι· θα μοιράσω τη Συχέμ, και θα μετρήσω την κοιλάδα Σοκχώθ.

⁷ Δικός μου είναι ο Γαλαάδ, και δικός μου είναι ο Μανασσή· ο μεν Εφραΐμ είναι η δύναμη του κεφαλιού μου· και ο Ιούδας, ο νομοθέτης μου·

⁸ ο Μωάβ είναι η λεκάνη τού νιψίματός μου· στον Εδώμ θα ρίξω το υπόδημά μου· αλάλαξε σε μένα, Παλαιστίνη.

⁹ Ποιος θα με φέρει στην περιτειχισμένη πόλη; Ποιος θα με οδηγήσει μέχρι τον Εδώμ;

¹⁰ Όχι εσύ, Θεέ, που μας απέρριψες; Και δεν θα βγεις, Θεέ, μαζί με τα στρατεύματά μας;

¹¹ Βοήθησέ μας από τη θλίψη· επειδή, μάταιη είναι η σωτηρία από ανθρώπους.

¹² Με τον Θεό θα κάνουμε ανδραγαθήματα, κι αυτός θα καταπατήσει τους εχθρούς μας.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 61

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΝΕΓΙΝΩΘ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΕ την κραυγή μου, Θεέ· πρόσεξε στην προσευχή μου.

² Από τα πέρατα της γης θα κράζω σε σένα, όταν λιποθυμεί η καρδιά μου· οδήγησέ με στην πέτρα, που είναι πάρα πολύ ψηλή για μένα.

³ Επειδή, εσύ έγινες καταφύγιό μου, ισχυρός πύργος, μπροστά στον εχθρό.

⁴ Μέσα στη σκηνή σου θα παροικώ διαρκώς· θα καταφύγω κάτω από τη σκέπη των πτερύγων σου. (Διάψαλμα).

⁵ Επειδή, εσύ, Θεέ, εισάκουσες τις ευχές μου· μου έδωσες την κληρονομιά εκείνων που φοβούνται το όνομά σου.

⁶ Θα προσθέσεις ημέρες στις ημέρες τού βασιλιά· τα χρόνια του ας είναι σε γενεά και γενεά.

⁷ Θα μένει παντοτινά μπροστά στον Θεό· κάνε να τον διαφυλάττουν το έλεος και η αλήθεια.

⁸ Έτσι θα ψαλμωδώ διαρκώς το όνομά σου, για να εκπληρώνω καθημερινά τις ευχές μου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 62

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΕΔΟΥΘΟΎΝ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΣΤΟΝ Θεό, βέβαια, αναπαύεται η ψυχή μου· απ' αυτόν πηγάζει η σωτηρία μου.

² Αυτός, μονάχα, είναι πέτρα μου, και σωτηρία μου· προπύργιό μου· δεν θα σαλευτώ πολύ.

³ Μέχρι πότε θα επιβουλεύεστε ενάντια σε άνθρωπο; Εσείς όλοι θα φονευθείτε· είστε σαν τοίχος που γέρνει, και σαν φραγμός ετοιμόρροπος.

⁴ Δεν συμβουλεύονται παρά να τον ρίξουν από το ύψος του· αγαπούν το ψέμα· με το στόμα τους μεν ευλογούν, με την καρδιά τους, όμως, καταρώνται. (Διάψαλμα).

⁵ Αλλά, εσύ, ω ψυχή μου, στον Θεό αναπαύου, επειδή απ' αυτόν κρέμεται η ελπίδα μου.

- ⁶ Αυτός, μονάχα, είναι πέτρα μου, και σωτηρία μου· προπύργιό μου· δεν θα σαλευτώ.
- ⁷ Στον Θεό είναι η σωτηρία μου και η δόξα μου· η πέτρα τής δύναμής μου, το καταφύγιό μου, είναι στον Θεό.
- ⁸ Ελπίζετε σ' αυτόν σε κάθε στιγμή· ανοίγεται, λαοί, μπροστά του τις καρδιές σας· ο Θεός είναι καταφύγιο σε μας. (Διάψαλμα).
- ⁹ Οι κοινοί άνθρωποι είναι, βέβαια, ματαιότητα, οι άρχοντες είναι ψέμα· στην πλάστιγγα όλοι μαζί είναι ελαφρότεροι και απ' αυτή τη ματαιότητα.
- ¹⁰ Μη ελπίζετε σε αδικία, και σε αρπαγή μη βάζετε μάταιη ελπίδα· πλούτος αν ρέει, μη προσηλώνετε την καρδιά σας.
- ¹¹ Μια φορά μίλησε ο Θεός, δύο φορές το άκουσα, ότι η δύναμη είναι του Θεού·
- ¹² και δικό σου είναι το έλεος, Κύριε· επειδή, εσύ θα αποδώσεις σε κάθε έναν σύμφωνα με τα έργα του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 63

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ, ΟΤΑΝ ΒΡΙΣΚΌΤΑΝ ΣΤΗΝ ΈΡΗΜΟ ΤΟΥ ΙΟΎΔΑ.

- Θ**ΕΕ, εσύ είσαι ο Θεός μου· σε ζητάω από το πρωί· σε διψάει η ψυχή μου, σε ποθεί η σάρκα μου, μέσα σε γη έρημη, ξερή, και άνυδρη·
- ² για να βλέπω τη δύναμή σου και τη δόξα σου, καθώς σε είδα στο αγιαστήριο.
- ³ Επειδή, το έλεός σου είναι καλύτερο από τη ζωή· τα χείλη μου θα σε επαινούν.
- ⁴ Έτσι θα σε ευλογώ στη ζωή μου· και στο όνομά σου θα υψώνω τα χέρια μου.
- ⁵ Σαν από πάχος και μεδούλι θα χορτάσει η ψυχή μου, και με χείλη αγαλλίασης θα υμνεί το στόμα μου,
- ⁶ όταν στο κρεβάτι μου σε θυμάμαι, σε σένα μελετώ στις φυλακές τής νύχτας.
- ⁷ Επειδή, στάθηκες βοήθειά μου, γι' αυτό, κάτω από τη σκιά των πτερυγών σου θα χαίρω.
- ⁸ Η ψυχή μου προσκολλήθηκε πίσω από σένα· το δεξί σου χέρι με υποστηρίζει.
- ⁹ Και εκείνοι που ζητούν την ψυχή μου, για να την εξολοθρεύσουν, θα μπουν στα κατώτατα μέρη τής γης·
- ¹⁰ θα πέσουν με ρομφαία· θα είναι μερίδα σε αλεπούδες.
- ¹¹ Και ο βασιλιάς θα ευφρανθεί στον Θεό· θα δοξαστεί κάθε ένας που ορκίζεται σ' αυτόν· επειδή, το στόμα εκείνων που μιλούν ψέματα, θα κλειστεί.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 64

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ.

- Θ**ΕΕ, στη δέησή μου, άκουσε τη φωνή μου· από τον φόβο τού εχθρού φύλαξε τη ζωή μου.
- ² Σκέπασέ με από συμβούλιο πονηρών, από φρύαγμα εκείνων που εργάζονται ανομία·
- ³ οι οποίοι ακονίζουν τη γλώσσα τους σαν ρομφαία· ετοιμάζουν πικρά λόγια σαν βέλη,
- ⁴ για να τοξεύσουν τον άμεμπτο κρυφά· τον τοξεύουν ξαφνικά, και δεν φοβούνται.
- ⁵ Στερεώνονται επάνω σε πονηρό πράγμα· μελετούν να κρύβουν παγίδες, λέγοντας: Ποιος θα τους δει;
- ⁶ Ανιχνεύουν ανομίες· απέκαμαν να ανιχνεύουν επιμελώς· και καθενός το εσωτερικό του, και η καρδιά, είναι βυθός.
- ⁷ Ο Θεός, όμως, θα τους τοξεύσει· οι πληγές τους θα είναι από αιφνίδιο βέλος.

⁸ Και τα λόγια τής γλώσσας τους θα πέσουν επάνω τους· όλοι αυτοί που τους βλέπουν θα τους αποφεύγουν.

⁹ Και κάθε άνθρωπος θα φοβηθεί, και θα διηγηθούν το έργο τού Θεού, και θα καταλάβουν τις εργασίες του.

¹⁰ Ο δίκαιος θα ευφρανθεί στον Κύριο, και θα ελπίζει σ' αυτόν· και όλοι οι ευθείς στην καρδιά θα καυχώνται.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 65

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟ'Υ ΤΟ'Υ ΔΑΒΪΔ.

ΣΕ προσμένει ύμνος, Θεέ, στη Σιών· και σε σένα θα αποδοθεί η ευχή.

² Ω, εσύ που ακούς προσευχή, σε σένα θα έρχεται κάθε σάρκα.

³ Λόγια ανομίας υπερίσχυσαν εναντίον μου· εσύ θα καθαρίσεις τις παραβάσεις μας.

⁴ Μακάριος εκείνος τον οποίο έκλεξες, και τον πήρες κοντά σου για να κατοικεί στις αυλές σου· θα χορτάσουμε από τα αγαθά τού οίκου σου, του άγιου ναού σου.

⁵ Με τρομερά πράγματα, μαζί με δικαιοσύνη, θα απαντάς σε μας, Θεέ τής σωτηρίας μας, η ελπίδα όλων των περάτων τής γης, και όσων βρίσκονται μακριά στη θάλασσα·

⁶ εσύ είσαι αυτός που στερεώνεις τα βουνά με τη δύναμή σου, που είσαι περιζωσμένος με ισχύ·

⁷ εσύ είσαι αυτός που κατασιγάξεις τον ήχο τής θάλασσας, τον ήχο των κυμάτων της, και τον θόρυβο των λαών.

⁸ Κι αυτοί που κατοικούν τα πέρατα της γης, φοβούνται τα σημεία σου· χαροποιείς τις αρχές τής αυγής και της εσπέρας.

⁹ Επισκέπτεσαι τη γη, και την ποτίζεις· την υπερπλουτίζεις· ο ποταμός τού Θεού είναι γεμάτος από νερά· ετοιμάζεις το σιτάρι τους, επειδή έτσι διέταξες.

¹⁰ Ποτίζεις τα αυλάκια της· εξομαλίζεις τους βώλους της· την απαλύνεις με σταλακτή βροχή· ευλογείς τα βλαστήματά της.

¹¹ Στεφανώνεις το έτος με τα αγαθά σου· και τα ίχνη σου σταλάζουν πάχος.

¹² Σταλάζουν οι βοσκές τής ερήμου, και οι λόφοι περιζώνονται από χαρά.

¹³ Οι πεδιάδες είναι ντυμένες με κοπάδια, και οι κοιλάδες είναι σκεπασμένες από σιτάρι· αλαλάζουν, και, επιπλέον, υμνολογούν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 66

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΤΡΑΓΟ'ΥΔΙ ΨΑΛΜΟ'Υ.

ΑΛΑΛΑΞΤΕ στον Θεό, ολόκληρη η γη.

² Ψάλτε τη δόξα τού ονόματός του· κάντε ένδοξο τον ύμνο του.

³ Πείτε στον Θεό: Πόσο φοβερά είναι τα έργα σου! Εξαιτίας τού μεγέθους τής δύναμής σου, οι εχθροί σου υποκρίνονται σε σένα υποταγή.

⁴ Ολόκληρη η γη θα σε προσκυνάει, και θα ψαλμωδεί σε σένα· θα ψαλμωδούν το όνομά σου. (Διάψαλμα).

⁵ Ελάτε και κοιτάξτε τα έργα τού Θεού· είναι φοβερός στις πράξεις του απέναντι στους γιους των ανθρώπων.

⁶ Μετέβαλε τη θάλασσα σε ξηρά· πεζοί διάβηκαν μέσα από τον ποταμό· εκεί ευφρανθήκαμε σ' αυτόν.

⁷ Με τη δύναμή του δεσπάζει στον αιώνα· τα μάτια του επιβλέπουν επάνω στα έθνη· οι

αποστάτες ας μη υψώνουν τον εαυτό τους. (Διάψαλμα).

⁸ Λαοί, ευλογείτε τον Θεό μας, και κάντε να ακουστεί η φωνή τής αίνεσής του·

⁹ Ο οποίος διαφυλάττει την ψυχή μας σε ζωή, και δεν αφήνει να κλονίζονται τα πόδια μας.

¹⁰ Επειδή, εσύ, Θεέ, μας ερεύνησες· μας δοκίμασες, όπως δοκιμάζεται το ασήμι.

¹¹ Μας έβαλες στο δίχτυ· έβαλες βαρύ φορτίο επάνω στην πλάτη μας.

¹² Ανέβασες στο κεφάλι μας ανθρώπους· περάσαμε μέσα από φωτιά και νερό· και μας έβγαλες σε αναψυχή.

¹³ Θα μπω μέσα στον οίκο σου με ολοκαυτώματα· θα σου αποδώσω τις ευχές μου,

¹⁴ που πρόφεραν τα χείλη μου, και μίλησε το στόμα μου, στη θλίψη μου.

¹⁵ Θα σου προσφέρω παχιά ολοκαυτώματα κριαριών μαζί με θυμίαμα· θα προσφέρω βόδια μαζί με τράγους. (Διάψαλμα).

¹⁶ Ελάτε, ακούστε, όλοι εσείς που φοβάστε τον Θεό· και θα διηγηθώ όσα έκανε στην ψυχή μου.

¹⁷ Σ' αυτόν βόησα με το στόμα μου, και υψώθηκε με τη γλώσσα μου.

¹⁸ Αν θωρούσα αδικία στην καρδιά μου, ο Κύριος δεν θα άκουγε·

¹⁹ αλλ' ο Θεός, βέβαια, εισάκουσε· πρόσεξε στη φωνή τής προσευχής μου.

²⁰ Άξιος ευλογίας είναι ο Θεός, που δεν απομάκρυνε την προσευχή μου, και το έλεός του από μένα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 67

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΝΕΓΙΝΩΘ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΎ.

Ο ΘΕΟΣ να μας σπλαχνιστεί, και να μας ευλογήσει! Να επιλάμψει επάνω μας το πρόσωπό του. (Διάψαλμα).

² Για να γνωριστεί στη γη ο δρόμος σου, σε όλα τα έθνη η σωτηρία σου.

³ Ας σε υμνούν οι λαοί, Θεέ· ας σε υμνούν όλοι οι λαοί.

⁴ Ας ευφρανθούν και ας αλαλάξουν τα έθνη· επειδή, θα κρίνεις τους λαούς με ευθύτητα, και θα οδηγήσεις τα έθνη στη γη. (Διάψαλμα).

⁵ Ας σε υμνούν οι λαοί, Θεέ, ας σε υμνούν όλοι οι λαοί.

⁶ Η γη θα δίνει τον καρπό της· θα μας ευλογήσει ο Θεός, ο Θεός μας.

⁷ Θα μας ευλογήσει ο Θεός, και θα τον φοβηθούν όλα τα πέρατα της γης.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 68

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΎ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

Ας σηκωθεί ο Θεός, και ας διασκορπιστούν οι εχθροί του· και ας φύγουν από μπροστά του αυτοί που τον μισούν.

² Καθώς αφανίζεται ο καπνός, έτσι αφάνισέ τους· καθώς διαλύεται το κερί μπροστά στη φωτιά, έτσι ας απολεστούν οι ασεβείς από το πρόσωπο του Θεού.

³ Και οι δίκαιοι ας ευφραίνονται· ας αγάλλονται μπροστά στον Θεό· και ας τέρπονται με ευφροσύνη.

⁴ Ψάλλετε στον Θεό· ψαλμωδείτε στο όνομά του· ετοιμάστε τούς δρόμους σ' αυτόν που επιβαίνει επάνω στις ερήμους· το όνομά του είναι Κύριος· και αγάλλεστε μπροστά του.

⁵ Πατέρας των ορφανών, και κριτής των χηρών, είναι ο Θεός στον άγιό του τόπο.

⁶ Ο Θεός κατοικίζει σε οικογένεια τους μεμονωμένους· βγάζει τους δέσμιους σε αφθονία·

οι αποστάτες, όμως, κατοικούν σε άνυδρη γη.

⁷ Θεέ, όταν βγήκες μπροστά από τον λαό σου, όταν περπατούσες μέσα από την έρημο· (Διάψαλμα)·

⁸ η γη σείστηκε, κι αυτοί οι ουρανοί έσταξαν, από το πρόσωπο του Θεού· το Σινά το ίδιο σείστηκε από το πρόσωπο του Θεού, του Θεού τού Ισραήλ.

⁹ Θεέ, έστειλες άφθονη βροχή στην κληρονομιά σου, και στην αδυναμία της εσύ την αναζωογόνησες.

¹⁰ Η συναγωγή σου κατοίκησε σ' αυτή· Θεέ, έκανες στον φτωχό ετοιμασία για την αγαθότητά σου.

¹¹ Ο Κύριος έδωσε λόγο· οι ευαγγελιζόμενοι ήσαν στράτευμα μεγάλο.

¹² Βασιλιάδες στρατευμάτων έφευγαν, έφευγαν, και εκείνες που έμεναν μέσα στο σπίτι, μοίραζαν τα λάφυρα.

¹³ Και αν ήσασταν ξαπλωμένοι ανάμεσα σε μάντρες, όμως θα είστε σαν φτερούγες περιστεριού ασημένιου ολόγυρα, και του οποίου τα φτερά του είναι χρυσωμένα ολόγυρα από κίτρινο χρυσάφι.

¹⁴ Όταν ο Παντοδύναμος διασκόρπιζε βασιλιάδες μέσα σ' αυτή, έγινε άσπρη σαν το χιόνι στο Σαλμών.

¹⁵ Το βουνό τού Θεού είναι σαν το βουνό τής Βασάν· βουνό ψηλό, σαν το βουνό τής Βασάν.

¹⁶ Γιατί ζηλοτυπείτε, ψηλά βουνά; Αυτό είναι το βουνό, στο οποίο ο Θεός ευδόκησε να κατοικεί· ο Κύριος, ναι, σ' αυτό θα κατοικεί στον αιώνα.

¹⁷ Οι άμαξες του Θεού είναι δισμύριες χιλιάδες χιλιάδων· ο Κύριος είναι ανάμεσά τους, σαν στο Σινά, στον άγιο τόπο.

¹⁸ Ανέβηκες σε ύψος· αιχμαλώτισες αιχμαλωσία· πήρες χαρίσματα για τους ανθρώπους· ακόμα, μάλιστα, και για τους απειθείς, για να κατοικείς ανάμεσά τους, Κύριε Θεέ.

¹⁹ Κύριε, είσαι άξιος ευλογίας, που καθημερινά μάς επιφορτίζεις με αγαθά· ο Θεός τής σωτηρίας μας. (Διάψαλμα).

²⁰ Ο Θεός μας είναι Θεός σωτηρίας· και του Κυρίου τού Θεού μας είναι η λύτρωση από τον θάνατο.

²¹ Ο Θεός θα συντρίψει το κεφάλι των εχθρών του, οπωσδήποτε· και την τριχωτή κορυφή εκείνου που περπατάει στις ανομίες του.

²² Ο Κύριος είπε: Θα επαναφέρω από τη Βασάν, θα επαναφέρω τον λαό μου, από τα βαθιά τής θάλασσας·

²³ για να βαφτεί το πόδι σου στο αίμα των εχθρών σου, και η γλώσσα των σκυλιών σου απ' αυτό.

²⁴ Φάνηκαν τα βήματά σου, Θεέ· τα βήματα του Θεού μου, του βασιλιά μου, στο αγιαστήριο.

²⁵ Οι ψάλτες προπορεύονταν, ύστερα όσοι έπαιζαν όργανα, στο μέσον οι τυμπανίστριες κοπέλες.

²⁶ Μέσα σε εκκλησίες ευλογείτε τον Θεό· ευλογείτε τον Κύριο, εκείνοι από την πηγή τού Ισραήλ.

²⁷ Εκεί ήταν ο μικρός Βενιαμίν, ο αρχηγός τους· οι άρχοντες του Ιούδα, και ο λαός τους· οι άρχοντες του Ζαβουλών, και οι άρχοντες του Νεφθαλί.

²⁸ Ο Θεός καθόρισε τη δύναμή σου· Θεέ, στερέωσε αυτό που ενέργησες σε μας.

²⁹ Για τον ναό σου που είναι στην Ιερουσαλήμ, βασιλιάδες θα σου προσφέρουν δώρα.

³⁰ Επιτίμησε τα θηρία τού καλαμώννα, το πλήθος των ταύρων, και τα μοσχάρια των λαών,

μέχρις ότου κάθε ένας προσφέρει υποταγή με πλάκες από ασήμι· διασκόρπισε τους λαούς, αυτούς που αγαπούν πολέμους.

31 Μεγιστάνες θάρθουν από την Αίγυπτο· η Αιθιοπία γρήγορα θα εκτείνει τα χέρια της στον Θεό.

32 Οι βασιλείες τής γης, ψάλλετε στον Θεό, ψαλμωδείτε στον Κύριο· (Διάψαλμα)·

33 σ' αυτόν που επιβαίνει επάνω από τους ουρανοί των ουρανών, που ήσαν από παλιά· δέστε, εκπέμπει τη φωνή του, μια φωνή ισχυρή.

34 Αποδώστε στον Θεό τη δύναμη· η μεγαλοπρέπειά του είναι επάνω στον Ισραήλ, και η δύναμή του επάνω στους ουραμούς.

35 Θεέ, είσαι φοβερός, από τα αγιαστήριά σου· ο Θεός τού Ισραήλ είναι αυτός που έδωσε ισχύ και δύναμη στον λαό του. Άξιος ευλογίας είναι ο Θεός.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 69

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΣΟΣΑΝ'ΙΜ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟ'Υ ΔΑΒΪΔ.

ΣΩΣΕ με, Θεέ, επειδή νερά μπήκαν μέσα μου μέχρι την ψυχή μου.

2 Βυθίστηκα σε βαθύ πηλό, όπου δεν υπάρχει στερεός τόπος για να σταθώ· έφτασα στα βάθη των νερών, και το ρεύμα με κατακλύζει.

3 Ατόνησα κρίζοντας· ο λάρυγγάς μου ξεράθηκε· απέκαμαν τα μάτια μου από το να περιμένω τον Θεό μου.

4 Εκείνοι που με μισούν χωρίς αιτία, πολλαπλασιάστηκαν και έγιναν περισσότεροι και από τις τρίχες τού κεφαλιού μου· ισχυροποιήθηκαν οι εχθροί μου, αυτοί που άδικα προσπαθούν να με αφανίσουν· τότε, εγώ επέστρεψα ό,τι δεν είχα αρπάξει.

5 Θεέ, εσύ γνωρίζεις την αφροσύνη μου· και τα πλημμελήματά μου δεν είναι κρυμμένα από σένα.

6 Ας μη ντροπιαστούν εξαιτίας μου, Κύριε, Θεέ των δυνάμεων, αυτοί που σε προσμένουν· ας μη ντραπούν για χάρη μου, αυτοί που σε εκζητούν, Θεέ τού Ισραήλ.

7 Επειδή, εξαιτίας σου υπέφερα ονειδισμό· ντροπή σκέπασε το πρόσωπό μου.

8 Έγινα ξένος στους αδελφούς μου, και αλλογενής στους γιους τής μητέρας μου·

9 επειδή, ο ζήλος τού οίκου σου με κατέφαγε· και οι ονειδισμοί αυτών που σε ονειδίζουν έπεσαν επάνω μου.

10 Και έκλαψα, ταλαιπωρώντας την ψυχή μου με νηστεία, αλλά τούτο έγινε σε ονειδισμό μου.

11 Και ένδυμά μου έκανα τον σάκο, και έγινα σ' αυτούς παροιμία.

12 Εναντίον μου μιλούν αυτοί που κάθονται στις πύλες, και έγινα το τραγούδι αυτών που μεθούν.

13 Εγώ, όμως, σε σένα κατευθύνω την προσευχή μου, Κύριε· είναι καιρός ευμένειας· Θεέ, σύμφωνα με το πλήθος τού ελέους σου, άκουσέ με, σύμφωνα με την αλήθεια τής σωτηρίας σου.

14 Ελευθέρωσέ με από πηλό, για να μη βυθιστώ· ας ελευθερωθώ απ' αυτούς που με μισούν, και από βαθιά νερά.

15 Ας μη με κατακλύσει το ρεύμα των νερών ούτε να με καταπιεί ο βυθός· και το πηγάδι ας μη κλείσει το στόμα του από πάνω μου.

16 Κύριε, εισάκουσέ με, επειδή το έλεός σου είναι αγαθό· σύμφωνα με το πλήθος των οικτιρμών σου, επίβλεψε επάνω μου.

17 Και μη κρύψεις το πρόσωπό σου από τον δούλο σου· επειδή θλίβομαι, γρήγορα

εισάκουσέ με.

18 Πλησίασε στην ψυχή μου· λύτρωσέ την· εξαιτίας των εχθρών μου λύτρωσέ με.

19 Εσύ γνωρίζεις τον ονειδισμό μου, και την αισχύνη μου, και τη ντροπή μου· μπροστά σου είναι όλοι αυτοί που με θλίβουν.

20 Ο ονειδισμός σύντριψε την καρδιά μου· και είμαι περίλυπος· περίμενα, μάλιστα, κάποιον να με συλλυπηθεί, αλλά δεν υπήρξε, και παρηγορητές, αλλά δεν βρήκα.

21 Για φαγητό μου, έδωσαν σε μένα χολή, και στη δίψα μου με πότισαν ξίδι.

22 Το τραπέζι τους μπροστά τους ας γίνει σε παγίδα, και σε ανταπόδοση, και σε θηλιά.

23 Ας σκοτιστούν τα μάτια τους για να μη βλέπουν· και να κυρτώσεις τη ράχη τους για πάντα.

24 Ξέχυνε επάνω τους την οργή σου· και ο θυμός τής αγανάκτησής σου ας τους πιάσει.

25 Τα παλάτια τους ας γίνουν έρημα· στις σκηνές τους ας μη υπάρχει κάποιος που να κατοικεί.

26 Επειδή, εκείνον, που εσύ χτύπησες, αυτοί τον καταδίωξαν· και μιλούν για τον πόνο εκείνων, που εσύ τους πλήγωσες.

27 Πρόσθεσε ανομία επάνω στην ανομία τους, και ας μη μπουν μέσα στη δικαιοσύνη σου.

28 Ας εξαλειφθούν από το βιβλίο των ζωντανών ανθρώπων, και ας μη καταγραφούν μαζί με τους δικαίους.

29 Εμένα, όμως, τον φτωχό και λυπημένο, ας με υψώσει, Θεέ, η σωτηρία σου.

30 Θα αινέσω το όνομα του Θεού με ωδή, και θα τον μεγαλύνω με ύμνους.

31 Αυτό, βέβαια, θα αρέσει στον Κύριο, περισσότερο από μοσχάρακι, που έχει κέρατα και νύχια.

32 Οι ταπεινοί θα δουν· θα ευφρανθούν· και η καρδιά σας, εσάς που εκζητάτε τον Θεό, θα ζήσει.

33 Επειδή, ο Κύριος εισακούει τους πένητες, και δεν καταφρονεί τους δεσμίους του.

34 Ας τον αινέσουν οι ουρανοί και η γη, οι θάλασσες, και όλα όσα κινούνται σ' αυτές.

35 Επειδή, ο Θεός θα σώσει τη Σιών, και θα οικοδομήσει τις πόλεις τού Ιουδά· και θα κατοικήσουν εκεί, και θα την κληρονομήσουν.

36 Και το σπέρμα των δούλων του θα την κληρονομήσει, κι αυτοί που αγαπούν το όνομά του, θα κατοικούν μέσα σ' αυτή.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 70

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ, ΣΕ ΑΝΑΜΝΗΣΗ.

ΘΕΕ, κάνε γρήγορα για να με ελευθερώσεις· κάνε γρήγορα, Κύριε, για νάρθεις σε βοήθειά μου.

2 Ας ντραπούν, και ας αισχυνθούν, αυτοί που ζητούν την ψυχή μου· ας γυρίσουν προς τα πίσω, και ας ντραπούν, αυτοί που θέλουν το κακό μου.

3 Ας γυρίσουν πίσω για ανταμοιβή της ντροπής τους, αυτοί που λένε: Μπράβο, μπράβο!

4 Ας αγάλλονται, και ας ευφραίνονται σε σένα, όλοι αυτοί που σε ζητούν· κι αυτοί που αγαπούν τη σωτηρία σου ας λένε για πάντα: Ας μεγαλυνθεί ο Θεός.

5 Εγώ, όμως, είμαι φτωχός και πένητας· Θεέ, κάνε γρήγορα να με ελευθερώσεις· εσύ είσαι βοήθειά μου και ελευθερωτής μου· Κύριε, μη βραδύνεις.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 71

ΣΕ σένα έλπισα, Κύριε· ας μη ντροπιαστώ ποτέ.

² Εξαιτίας τής δικαιοσύνης σου λύτρωσέ με, και ελευθέρωσέ με· στρέψε το αυτί σου σε μένα, και σώσε με.

³ Γίνε σε μένα οχυρός τόπος, για να καταφεύγω πάντοτε· εσύ διέταξες να με σώσεις, επειδή είσαι πέτρα μου και φρούριό μου.

⁴ Θεέ μου, λύτρωσέ με από δύναμη του ασεβή, από χέρι παράνομου και άδικου.

⁵ Επειδή, εσύ είσαι η ελπίδα μου, Κύριε Θεέ· το θάρρος μου από τη νιότη μου.

⁶ Σε σένα επιστηρίχθηκα από την κοιλιά τής μητέρας μου· εσύ είσαι η σκέπη μου από τα σπλάχνα τής μητέρας μου· ο ύμνος μου θα είναι πάντοτε σε σένα.

⁷ Έγινα στους πολλούς σαν τέρας· αλλά, εσύ είσαι το δυνατό μου καταφύγιο.

⁸ Ας γεμίσει το στόμα μου από τον ύμνο σου, από τη δόξα σου, όλη την ημέρα.

⁹ Στην εποχή των γηρατειών μη με απορρίψεις· όταν εκλείπει η δύναμή μου, μη με εγκαταλείπεις.

¹⁰ Επειδή, οι εχθροί μου μιλούν για μένα· κι αυτοί που παραφυλάττουν την ψυχή μου, κάνουν συμβούλιο εναντίον μου,

¹¹ λέγοντας: Ο Θεός τον εγκατέλειψε· καταδιώξτε τον και πιάστε τον, επειδή δεν υπάρχει αυτός που σώζει.

¹² Θεέ, μη απομακρυνθείς από μένα· Θεέ μου, κάνε γρήγορα νάρθεις σε βοήθειά μου.

¹³ Ας ντροπιαστούν, ας εξαλειφθούν οι εχθροί τής ψυχής μου· ας σκεπαστούν από όνειδος και ντροπή, αυτοί που ζητούν το κακό μου.

¹⁴ Εγώ, όμως, πάντοτε θα ελπίζω, και θα προσθέτω σε όλους τούς επαίνους σου.

¹⁵ Το στόμα μου θα κηρύττει τη δικαιοσύνη σου και τη σωτηρία σου όλη την ημέρα· επειδή, δεν μπορώ να τις απαριθμήσω.

¹⁶ Θα περπατάω στη δύναμη του Κυρίου τού Θεού· θα αναφέρω τη δικαιοσύνη σου, τη δική σου μόνο.

¹⁷ Θεέ, εσύ με δίδαξες από τη νιότη μου· και μέχρι τώρα κήρυττα τα θαυμάσιά σου.

¹⁸ Μη με εγκαταλείπεις ούτε μέχρι τα γηρατειά και τα άσπρα μαλλιά, Θεέ, μέχρις ότου κηρύξω τον βραχίονά σου σε τούτη τη γενεά, τη δύναμή σου σε όλους τους μεταγενέστερους.

¹⁹ Επειδή, η δικαιοσύνη σου, Θεέ, είναι υπερυψωμένη· για τον λόγο ότι, έκανες μεγαλεία· Θεέ, ποιος είναι όμοιος με σένα,

²⁰ ο οποίος μου έδειξες θλίψεις πολλές και ταλαιπωρίες, και πάλι με αναζωογόνησες, και από τις αβύσσους τής γης πάλι με ανέβασες;

²¹ Αύξησες το μεγαλείο μου, και καθώς επέστρεψες, με παρηγόρησες.

²² Και εγώ, Θεέ μου, στο όργανο του ψαλτηρίου θα δοξολογώ εσένα, και την αλήθεια σου· σε σένα θα ψαλμωδώ με κιθάρα, άγιε του Ισραήλ.

²³ Θα αγάλλονται τα χείλη μου, όταν σε σένα ψαλμωδώ, και η ψυχή μου, την οποία λύτρωσες.

²⁴ Ακόμα και η γλώσσα μου θα μελετάει τη δικαιοσύνη σου ολόκληρη την ημέρα· επειδή ντράπηκαν, επειδή αισχύνθηκαν, αυτοί που ζητούν το κακό μου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 72

ΨΑΛΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΛΟΜΩΝΤΑ.

- Θ**ΕΕ, δώσε την κρίση σου στον βασιλιά, και τη δικαιοσύνη σου στον γιο τού βασιλιά·
- ² για να κρίνει τον λαό σου με δικαιοσύνη, και τους φτωχούς σου με κρίση.
- ³ Τα βουνά θα φέρουν ειρήνη στον λαό, και οι λόφοι δικαιοσύνη.
- ⁴ Θα κρίνει τούς φτωχούς τού λαού· και θα σώσει τούς γιους των πενήτων, και θα συντρίψει αυτόν που καταδυναστεύει.
- ⁵ Θα σε φοβούνται ενόσω διαμένει ο ήλιος και το φεγγάρι, σε γενεές γενεών.
- ⁶ Θα κατέβει σαν βροχή επάνω στο θερισμένο λιβάδι· σαν ρανίδες που σταλάζουν επάνω στη γη.
- ⁷ Στις ημέρες του ο δίκαιος θα ανθίζει· και θα υπάρχει αφθονία ειρήνης, μέχρις ότου μη υπάρξει το φεγγάρι.
- ⁸ Και θα κατακυριεύει από θάλασσα μέχρι θάλασσα, και από τον ποταμό μέχρι τα πέρατα της γης.
- ⁹ Μπροστά του θα κλίνουν το γόνατο αυτοί που κατοικούν στις ερήμους, και οι εχθροί του θα γλείψουν το χώμα.
- ¹⁰ Οι βασιλιάδες τής Θαρσείας και των νησιών θα προσφέρουν προσφορές· οι βασιλιάδες τής Αραβίας και της Σεβά θα προσφέρουν δώρα.
- ¹¹ Και θα τον προσκυνήσουν όλοι οι βασιλιάδες· όλα τα έθνη αυτόν θα δουλέψουν.
- ¹² Επειδή, θα βοηθήσει τον φτωχό που κράζει· και τον πένητα, και τον αβοήθητο.
- ¹³ Θα ελεήσει τον φτωχό και τον πένητα· και θα σώσει τις ψυχές των πενήτων.
- ¹⁴ Από δόλο και αδικία θα λυτρώνει τις ψυχές τους· και το αίμα τους θα είναι πολύτιμο στα μάτια του.
- ¹⁵ Και θα ζει, και θα του δοθεί από το χρυσάφι τής Αραβίας, και πάντοτε θα γίνεται προσευχή υπέρ αυτού· όλη την ημέρα θα τον ευλογούν.
- ¹⁶ Μια δραξιά σιτάρι αν υπάρχει στη γη, επάνω στις κορυφές των βουνών· ο καρπός του θα σείεται όπως ο Λίβανος· και οι κάτοικοι μέσα στην πόλη θα ανθίζουν σαν το χορτάρι τής γης.
- ¹⁷ Το όνομά του θα διαμένει παντοτινά· το όνομά του θα διαρκεί ενόσω διαμένει ο ήλιος· και οι άνθρωποι θα ευλογούνται σ' αυτόν· όλα τα έθνη θα τον μακαρίζουν.
- ¹⁸ Άξιος ευλογίας είναι ο Κύριος ο Θεός, ο Θεός τού Ισραήλ, που αυτός μόνος κάνει θαυμάσια·
- ¹⁹ και ευλογημένο το ένδοξό του όνομα στον αιώνα· και ολόκληρη η γη ας γεμίσει από τη δόξα του. Αμήν, και αμήν.
- ²⁰ Τελείωσαν οι προσευχές τού Δαβίδ, γιου τού Ιεσσαί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 73

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

- Α**ΓΑΘΟΣ, πραγματικά, είναι ο Θεός στον Ισραήλ, στους καθαρούς στην καρδιά.
- ² Εμένα, όμως, τα πόδια μου σχεδόν κλονίστηκαν· παρολίγο τα βήματά μου γλίστρησαν.
- ³ Επειδή, ζήτησα τους μωρούς, βλέποντας την ευτυχία των ασεβών.
- ⁴ Για τον λόγο ότι, δεν υπάρχουν λύπες στον θάνατό τους, αλλά η δύναμή τους είναι στερεή.
- ⁵ Δεν είναι με κόπους, όπως οι άλλοι άνθρωποι· ούτε μαστιγώνονται μαζί με τους υπόλοιπους ανθρώπους.
- ⁶ Γι' αυτό, η υπερηφάνεια τους περικυκλώνει σαν περιδέραιο· η αδικία τούς σκεπάζει σαν

ιμάτιο.

- ⁷ Τα μάτια τους εξέχουν από το πάχος· ξεπέρασαν τις επιθυμίες τής καρδιάς τους.
- ⁸ Εμπαίζουν, και με πονηριά μιλούν καταδυναστεία· μιλούν υπερήφανα.
- ⁹ Βάζουν το στόμα τους στον ουρανό, και η γλώσσα τους διατρέχει τη γη.
- ¹⁰ Γι' αυτό, ο λαός του θα στραφεί εδώ· και γι' αυτούς εκπιέζονται νερά ενός γεμάτου ποτηριού.
- ¹¹ Και λένε: Πώς τα γνωρίζει αυτά ο Θεός; Και: Υπάρχει γνώση στον Ύψιστο;
- ¹² Δέστε, αυτοί είναι ασεβείς, και ευτυχούν για πάντα· αυξάνουν τα πλούτη τους.
- ¹³ Επομένως, μάταια καθάρισα την καρδιά μου, και ένιψα τα χέρια μου με αθωότητα.
- ¹⁴ Επειδή, ολόκληρη την ημέρα μαστιγώθηκα, και κάθε αυγή τιμωρήθηκα.
- ¹⁵ Αν πω: Θα μιλάω έτσι· δεσ, εξυβρίζω τη γενεά των γιων σου.
- ¹⁶ Και στοχάστηκα να το καταλάβω, εντούτοις μού φάνηκε δύσκολο·
- ¹⁷ μέχρις ότου, καθώς μπήκα μέσα στο αγιαστήριο του Θεού, κατάλαβα τα τέλη τους.
- ¹⁸ Εσύ, βέβαια, τους έβαλες σε ολισθηρούς τόπους· τους έρριξες σε γκρεμό.
- ¹⁹ Πώς με μιας κατάντησαν σε ερήμωση! Αφανίστηκαν, απολέστηκαν από ξαφνικόν όλεθρο.
- ²⁰ Σαν όνειρο κάποιου που ξυπνάει, Κύριε, όταν σηκωθείς επάνω, θα αφανίσεις την εικόνα τους.
- ²¹ Έτσι καιγόταν η καρδιά μου, και βασανίζονταν τα νεφρά μου·
- ²² και εγώ ήμουν ανόητος, και δεν γνώριζα· κτήνος ήμουν μπροστά σου.
- ²³ Όμως, εγώ είμαι πάντοτε μαζί σου· εσύ με έπιασες από το δεξί μου χέρι.
- ²⁴ Με τη συμβουλή σου θα με οδηγήσεις, και ύστερα απ' αυτά θα με πάρεις κοντά σου μέσα σε δόξα.
- ²⁵ Ποιον άλλον έχω στον ουρανό; Και επάνω στη γη δεν θέλω άλλον, παρά εσένα.
- ²⁶ Ατόνησε η σάρκα μου και η καρδιά μου· ο Θεός, όμως, είναι η δύναμη της καρδιάς μου, και η μερίδα μου στον αιώνα.
- ²⁷ Επειδή, είναι φανερό, όσοι απομακρύνονται από σένα, θα χαθούν· εσύ εξολόθρευες όλους εκείνους που παρεκκλίνουν από σένα.
- ²⁸ Αλλά, για μένα, το να προσκολλώμαι στον Θεό είναι το αγαθό μου· έθεσα την ελπίδα μου επάνω σε σένα, τον Κύριο τον Θεό, για να κηρύττω όλα τα έργα σου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 74

ΜΑΣΧ'ΙΛ ΤΟ'Υ ΑΣΑΦ.

ΓΙΑΤΙ, Θεέ, μας απέρριψες για πάντα; Γιατί καπνίζει η οργή σου ενάντια στα πρόβατα της βοσκής σου;

² Θυμήσου τη συναγωγή σου, που απέκτησες από την αρχή· τη ράβδο τής κληρονομιάς σου, που λύτρωσες· αυτό το βουνό Σιών, στο οποίο κατοίκησες.

³ Κίνησε τα βήματά σου προς τις παντοτινές ερημώσεις, σε κάθε κακό, που έπραξε ο εχθρός στο αγιαστήριο.

⁴ Οι εχθροί σου βρυχάζουν στο μέσον των συναγωγών σου· έβαλαν σημαίες τις δικές τους σημαίες.

⁵ Έγινε γνωστό· σαν κάποιον που, σηκώνοντας τσεκούρι, χτυπάει επάνω σε πυκνά δέντρα,

⁶ έτσι, τώρα, αυτοί σύντριψαν με μιας, με τσεκούρια και σφυριά, τα πελεκητά του έργα.

- ⁷ Κατέκαψαν με φωτιά το αγιαστήριό σου μέχρι το έδαφος· βεβήλωσαν το κατοικητήριο του ονόματός σου.
- ⁸ Είπαν στην καρδιά τους: Ας τους εξολοθρεύσουμε μαζί· κατέκαψαν όλες τις συναγωγές τού Θεού στη γη.
- ⁹ Δεν βλέπουμε τα σημάδια μας· δεν υπάρχει πλέον προφήτης, ούτε κάποιος μεταξύ μας, που να γνωρίζει το μέχρι πότε.
- ¹⁰ Μέχρι πότε, Θεέ, θα ονειδίζει ο ενάντιος; Θα βλασφημεί ο εχθρός για πάντα το όνομά σου;
- ¹¹ Γιατί αποστρέφεις το χέρι σου, και το δεξί σου χέρι; Βγάλ'το από μέσα από τον κόρφο σου, και αφάνισέ τους.
- ¹² Ο Θεός, όμως, είναι από την αρχή Βασιλιάς μου, ο οποίος εργάζεται σωτηρία στο μέσον τής γης.
- ¹³ Εσύ με τη δύναμή σου χώρισες τη θάλασσα στα δύο· εσύ σύντριψες τα κεφάλια των δρακόντων μέσα στα νερά.
- ¹⁴ Εσύ σύντριψες τα κεφάλια τού Λευιάθαν· τον έδωσες βρώση στον λαό, που κατοικεί σε ερήμους.
- ¹⁵ Εσύ άνοιξες πηγές και χειμάρρους· ξέρανες ποτάμια δυνατά.
- ¹⁶ Δική σου είναι η ημέρα, και δική σου η νύχτα· εσύ ετοίμασες το φως και τον ήλιο.
- ¹⁷ Εσύ έβαλες όλα τα όρια της γης· εσύ έκανες το καλοκαίρι και τον χειμώνα.
- ¹⁸ Θυμήσου τούτο, ότι ο εχθρός ονειδίζει τον Κύριο· και ένας άφρονas λαός βλασφήμησε το όνομά σου.
- ¹⁹ Μη παραδώσεις την ψυχή τής τρυγόνas σου στα θηρία· μη λησμονήσεις για πάντα τη σύναξη των πενήτων σου.
- ²⁰ Επίβλεψε στη διαθήκη σου· επειδή, γέμισαν οι σκοτεινοί τόποι τής γης· τόποι από οικογένειες καταδυναστείας.
- ²¹ Ο ταλαίπωρος as μη στραφεί προς τα πίσω ντροπιασμένος· ο φτωχός και ο πένητας as επαινούν το όνομά σου.
- ²² Θεέ, σήκω επάνω· δίκασε τη δίκη σου· θυμήσου τον ονειδισμό, που κάνει σε σένα ο άφρονas όλη την ημέρα.
- ²³ Μη ξεχάσεις τη φωνή των εχθρών σου· ο θόρυβος εκείνων που επαναστατούν εναντίον σου αυξάνει διαρκώς.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 75

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΑΛ-ΤΑΣΧ'ΕΘ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟ'Υ ΤΟ'Υ ΑΣΑΦ.

- Σ**Ε δοξολογούμε, Θεέ, δοξολογούμε, επειδή κοντά μας είναι το όνομά σου· κηρύττονται τα θαυμάσιά σου.
- ² Όταν πάρω τον ορισμένο καιρό, εγώ θα κρίνω με ευθύτητα.
- ³ Διαλύθηκε η γη και όλοι οι κάτοικοί της· εγώ στερέωσα τους στύλους της. (Διάψαλμα).
- ⁴ Είπα στους άφρονες: Μη γίνεστε άφρονες· και στους ασεβείς: Μη υψώνετε κέρας
- ⁵ μη υψώνετε σε ύψος το κέρας σας· (-49a) μη μιλάτε με σκληρό τράχηλο.
- ⁶ Επειδή, ούτε από την ανατολή ούτε από τη δύση ούτε από την έρημο, έρχεται η ύψωση.
- ⁷ Αλλά, ο Θεός είναι ο Κριτής· τούτον ταπεινώνει, και εκείνον υψώνει.
- ⁸ Επειδή, στο χέρι τού Κυρίου υπάρχει γεμάτο ποτήρι κεράσματος από άκρατο κρασί, και απ' αυτό θα ξεχύσει· όμως, τα κατακάθια του θα στραγγίσουν όλοι οι ασεβείς τής γης, και θα τα πιουν.

⁹ Εγώ, όμως, θα κηρύττω πάντοτε, θα ψαλμωδῶ στον Θεό τού Ιακώβ.

¹⁰ Και θα συντρίψω όλα τα κέρατα των ασεβών· τα κέρατα, όμως, των δικαίων θα υψωθούν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 76

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΝΕΓΙΝΩΘ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΎ ΤΟΎ ΑΣΑΦ.

ΓΝΩΣΤΟΣ είναι στην Ιουδαία ο Θεός· στον Ισραήλ, το όνομά του είναι μεγάλο.

² Και η σκηνή του είναι στη Σαλήμ, και το κατοικητήριό του στη Σιών.

³ Εκεί σύντριψε τα βέλη τού τόξου, την ασπίδα, και τη ρομφαία, και τον πόλεμο. (Διάψαλμα).

⁴ Είσαι λαμπρότερος πιο πολύ από τα βουνά των αρπακτήρων.

⁵ Οι ατρόμητοι στην καρδιά γυμνώθηκαν· κοιμήθηκαν τον ύπνο τους· και κανένας από τους ρωμαλέους άνδρες δεν βρήκε τα χέρια του.

⁶ Θεέ τού Ιακώβ, από την επιτίμησή σου έπεσαν σε βαθύτατο ύπνο, και η άμαξα και το άλογο.

⁷ Εσύ είσαι φοβερός· και ποιος μπορεί να σταθεί μπροστά σου, όταν οργιστείς;

⁸ Από τον ουρανό έκανες να ακουστεί η κρίση· η γη φοβήθηκε, και ησύχασε,

⁹ όταν ο Θεός σηκώθηκε σε κρίση, για να σώσει όλους τούς πράους τής γης. (Διάψαλμα).

¹⁰ Βέβαια, ο θυμός τού ανθρώπου θα καταντήσει προς έπαινό σου· θα βάλεις χαλινό στο υπόλοιπο μέρος του θυμού.

¹¹ Κάντε ευχές, και αποδώστε τες στον Κύριο τον Θεό σας· όλοι όσοι είναι ολόγουρά του ας φέρουν δώρα στον φοβερό·

¹² αυτόν που αφαιρεί το πνεύμα των αρχόντων, τον φοβερό στους βασιλιάδες τής γης.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 77

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΕΔΟΥΘΟΎΝ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΑΣΑΦ.

Η ΦΩΝΗ μου στρέφεται προς τον Θεό, και βόησα· η φωνή μου στρέφεται προς τον Θεό, και μου έδωσε ακρόαση.

² Σε ημέρα θλίψης μου εκζήτησα τον Κύριο· τη νύχτα άπλωνα τα χέρια μου, και δεν σταματούσα· η ψυχή μου δεν ήθελε να παρηγορηθεί.

³ Θυμήθηκα τον Θεό, και ταραχτήκα· διαλογίστηκα, και λιγοψύχησε το πνεύμα μου. (Διάψαλμα).

⁴ Κράτησες τα μάτια μου σε αγρύπνια· ταραχτήκα, και δεν μπόρεσα να μιλήσω.

⁵ Σκέφτηκα τις αρχαίες ημέρες, τα χρόνια των αιώνων.

⁶ Ανακαλώ σε ανάμνηση το τραγούδι μου· τη νύχτα σκέφτομαι μαζί με την καρδιά μου, και το πνεύμα μου διερευνά·

⁷ μήπως ο Κύριος με αποβάλει αιώνια, και δεν θα είναι πλέον ευμενής;

⁸ Ή, εξέλιπε για πάντα το έλεός του; Σταμάτησε ο λόγος του σε γενεά και γενεά;

⁹ Μήπως ο Θεός ξέχασε να ελεεί; Μήπως, μέσα στην οργή του, κλείσει τους οικτιρμούς του; (Διάψαλμα).

¹⁰ Τότε, είπα: Αδυναμία μου είναι τούτο· αλλοιώνεται το δεξί χέρι τού Υψίστου;

¹¹ Θα θυμάμαι τα έργα τού Κυρίου· ναι, θα θυμάμαι τα θαυμάσιά σου που είναι εξαρχής·

¹² και θα μελετώ σε όλα τα έργα σου, και για τις πράξεις σου θα συλλογίζομαι.

- ¹³ Θεέ, ο δρόμος σου είναι στο αγιαστήριο· ποιος είναι μεγάλος Θεός, όπως ο Θεός;
- ¹⁴ Εσύ είσαι ο Θεός, που κάνεις θαυμάσια· φανέρωσες ανάμεσα στους λαούς τη δύναμή σου.
- ¹⁵ Με τον βραχίονά σου λύτρωσες τον λαό σου, τους γιους Ιακώβ και Ιωσήφ. (Διάψαλμα).
- ¹⁶ Θεέ, σε είδαν τα νερά, σε είδαν τα νερά, και φοβήθηκαν· τaráχτηκαν και οι άβυσσοι.
- ¹⁷ Πλημμύρα νερών έχυσαν τα σύννεφα· φωνή έδωσαν οι ουρανοί· και τα βέλη σου εκτοξεύτηκαν.
- ¹⁸ Η φωνή τής βροντής σου ήταν στον ουράνιο τροχό· οι αστραπές φώτισαν την οικουμένη· σαλεύθηκε η γη και έγινε έντρομη.
- ¹⁹ Μέσα από τη θάλασσα είναι ο δρόμος σου, και τα μονοπάτια σου σε πολλά νερά, και τα ίχνη σου δεν γνωρίζονται.
- ²⁰ Οδήγησες τον λαό σου σαν πρόβατα, με το χέρι τού Μωυσή και του Ααρών.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 78

ΜΑΣΧ'ΙΛ ΤΟ'Υ ΑΣΑΦ.

- Α**ΚΟΥΣΕ, λαέ μου, τον νόμο μου· στρέψτε τα αυτιά σας στα λόγια τού στόματός μου.
- ² Θα ανοίξω το στόμα μου με παραβολή· θα προφέρω αξιομνημόνευτα πράγματα, που ήσαν εξαρχής·
- ³ όσα ακούσαμε και γνωρίσαμε, και μας διηγήθηκαν οι πατέρες μας.
- ⁴ Δεν θα τα κρύψουμε από τα παιδιά τους στην επερχόμενη γενεά, καθώς θα διηγούμαστε τους επαίνους τού Κυρίου, και τη δύναμή του, και τα θαυμάσιά του, που έκανε.
- ⁵ Και έστησε μαρτυρία στον Ιακώβ, και έβαλε στον Ισραήλ νόμο, τα οποία πρόσταξε στους πατέρες μας, να τα κάνουν γνωστά στα παιδιά τους·
- ⁶ για να τα γνωρίζει η επερχόμενη γενεά, οι γιοι που πρόκειται να γεννηθούν· κι αυτοί, όταν εγερθούν, να τα διηγούνται στα παιδιά τους·
- ⁷ για να βάλουν την ελπίδα τους στον Θεό, και να μη ξεχνούν τα έργα τού Θεού, αλλά να τηρούν τις εντολές του·
- ⁸ και να μη γίνουν σαν τους πατέρες τους, γενεά διεστραμμένη και απειθή· γενεά, που δεν φύλαξε ευθεία την καρδιά της, και δεν στάθηκε πιστό το πνεύμα της μαζί με τον Θεό·
- ⁹ σαν τους γιους Εφραίμ, που οπλισμένοι, βαστάζοντας τόξα, στράφηκαν πίσω την ημέρα τής μάχης.
- ¹⁰ Δεν φύλαξαν τη διαθήκη τού Θεού, και στον νόμο του δεν θέλησαν να περπατούν·
- ¹¹ και ξέχασαν τα έργα του, και τα θαυμάσιά του, που τους έδειξε.
- ¹² Μπροστά στους πατέρες τους έκανε θαυμάσια, στη γη τής Αιγύπτου, στην πεδιάδα τής Τάνης.
- ¹³ Έσχισε τη θάλασσα στα δύο, και τους πέρασε από μέσα, και έστησε τα νερά σαν σωρό·
- ¹⁴ και τους οδήγησε την ημέρα με νεφέλη, και όλη τη νύχτα με φως φωτιάς.
- ¹⁵ Έσχισε πέτρες μέσα στην έρημο, και τους πότισε σαν από μεγάλες αβύσσους·
- ¹⁶ και έβγαλε ρυάκια από την πέτρα, και κατέβασε νερά σαν ποτάμια.
- ¹⁷ Αλλ' αυτοί, εξακολουθούσαν ακόμα να αμαρτάνουν σ' αυτόν, παροξύνοντας τον Ύψιστο σε έναν άνυδρο τόπο·
- ¹⁸ και στην καρδιά τους πείραξαν τον Θεό, ζητώντας φαγητό, σύμφωνα με την όρεξή τους·
- ¹⁹ και μίλησαν ενάντια στον Θεό, λέγοντας: Μήπως μπορεί ο Θεός να ετοιμάσει τραπέζι μέσα στην έρημο;

20 Δέστε, χτύπησε την πέτρα, και έτρεξαν νερά, και πλημμύρησαν χείμαρροι. Μήπως μπορεί να δώσει και ψωμί; Ή, να ετοιμάσει κρέας στον λαό του;

21 Γι' αυτό, ο Κύριος άκουσε και οργίστηκε· και άναψε φωτιά ενάντια στον Ιακώβ· ακόμα, μάλιστα, ανέβηκε και οργή ενάντια στον Ισραήλ·

22 επειδή, δεν πίστεψαν στον Θεό, ούτε έλπισαν στη σωτηρία του·

23 ενώ πρόσταξε τα σύννεφα από πάνω, και άνοιξε τις πόρτες τού ουρανού,

24 και έβρεξε σ' αυτούς μάννα για να φάνε, και σιτάρι ουρανού έδωσε σ' αυτούς·

25 ψωμί αγγέλων έφαγε ο άνθρωπος· τους έστειλε τροφή μέχρι χορτασμού.

26 Σήκωσε ανατολικόν άνεμο στον ουρανό και με τη δύναμή του έφερε τον νοτιά·

27 και έβρεξε επάνω τους κρέας σαν το χώμα, και φτερωτά πτηνά σαν την άμμο τής θάλασσας·

28 και έκανε να πέσουν στο μέσον τού στρατοπέδου τους, ολόγυρα από τις σκηνές τους.

29 Και έφαγαν, και χόρτασαν υπερβολικά· και έφερε σ' αυτούς την επιθυμία τους·

30 δεν είχαν χωριστεί από την επιθυμία τους. Το φαγητό τους ήταν ακόμα στο στόμα τους,

31 και η οργή τού Θεού ανέβηκε εναντίον τους, και φόνευσε τους μεγαλύτερους απ' αυτούς, και κατέβαλε τους εκλεκτούς τού Ισραήλ.

32 Σε όλα αυτά, αμάρτησαν ακόμα, και δεν πίστεψαν στα θαυμάσιά του.

33 Γι' αυτό, κατανάλωσε σε ματαιότητα τις ημέρες τους, και τα χρόνια τους σε ταραχή.

34 Όταν τους θανάτωνε, τότε τον ζητούσαν, και επέστρεφαν, και πρόθυμα έτρεχαν στον Θεό·

35 και θυμόνταν ότι ο Θεός ήταν το φρούριό τους, και ο Θεός ο ύψιστος ο λυτρωτής τους.

36 Αλλά, τον κολάκευαν με το στόμα τους, και με τη γλώσσα τους ψεύδονταν σ' αυτόν·

37 η καρδιά τους, όμως, δεν ήταν ευθεία μαζί του, και δεν ήσαν πιστοί στη διαθήκη του.

38 Αυτός, όμως, επειδή ήταν οικτίρμονας, συγχώρησε την ανομία τους, και δεν τους αφάνισε· αλλά πολλές φορές ανέστελλε τον θυμό του, και δεν διέγειρε ολόκληρη την οργή του·

39 και θυμήθηκε ότι ήσαν σάρκα· άνεμος, που παρέρχεται, και δεν επιστρέφει.

40 Πόσες φορές τον παρόξυναν στην έρημο, και τον παρόργισαν μέσα σε άνυδρη γη,

41 και στράφηκαν, και πείραξαν τον Θεό, και παρόξυναν τον Άγιο του Ισραήλ!

42 Δεν θυμήθηκαν το χέρι του, την ημέρα κατά την οποία τους λύτρωσε από τον εχθρό·

43 πώς έδειξε στην Αίγυπτο τα σημεία του, και τα θαυμάσιά του στην πεδιάδα Τάνη·

44 και μετέτρεψε σε αίμα τούς ποταμούς τους, και τα ρυάκια τους, για να μη πιουν.

45 Έστειλε επάνω τους κυνόμυγα, και τους κατέφαγε, και βατράχια, και τους αφάνισε.

46 Και παρέδωσε τους καρπούς τους στον βρούχο, και τους κόπους τους στην ακρίδα.

47 Αφάνισε κυριολεκτικά τα αμπέλια τους με χαλάζι, και τις συκομουριές τους με πέτρες από χαλάζι·

48 και παρέδωσε τα κτήνη τους στο χαλάζι, και τα κοπάδια τους στους κεραυνούς.

49 Έστειλε επάνω τους την έξαψη του θυμού του, την αγανάκτηση, και την οργή, και τη θλίψη, αποστέλλοντάς τα διαμέσου κακοποιών αγγέλων.

50 Άνοιξε δρόμο στην οργή του· δεν λυπήθηκε από τον θάνατο την ψυχή τους, και παρέδωσε τη ζωή τους σε θανατικό·

51 και πάταξε κάθε πρωτότοκο στην Αίγυπτο, την απαρχή της δύναμής τους στις σκηνές τού Χαμ·

52 και από εκεί σήκωσε τον λαό του σαν πρόβατα, και τους οδήγησε σαν κοπάδι στην έρημο·

- 53** και τους οδήγησε με ασφάλεια, και δεν δείλιασαν· τους εχθρούς τους, όμως, τους σκέπασε η θάλασσα.
- 54** Και τους έβαλε μέσα στο όριο της αγιότητάς του, τούτο το βουνό, που απέκτησε το δεξί του χέρι·
- 55** και έδωσε από μπροστά τους τα έθνη και τα μοίρασε ως κληρονομιά με σχοινί, και κατοίκησε τις φυλές τού Ισραήλ στις σκηνές τους.
- 56** Και όμως, πείραξαν και παρόξυναν τον Θεό τον ύψιστο, και δεν φύλαξαν τα μαρτύριά του·
- 57** αλλά στράφηκαν, και φέρθηκαν άπιστα, όπως στράφηκαν οι πατέρες τους· στράφηκαν ως στρεβλό τόξο·
- 58** και τον παρόργισαν με τους ψηλούς τους τόπους, και με τα γλυπτά τους τον διέγειραν σε ζηλοτυπία.
- 59** Ο Θεός άκουσε, και οργίστηκε με το παραπάνω, και βδελύχθηκε τον Ισραήλ υπερβολικά·
- 60** και εγκατέλειψε τη σκηνή τού Σηλώ, τη σκηνή όπου κατοίκησε ανάμεσα στους ανθρώπους·
- 61** και παρέδωσε τη δύναμή του σε αιχμαλωσία, και τη δόξα του στο χέρι τού εχθρού·
- 62** και παρέδωσε τον λαό του σε ρομφαία, και οργίστηκε πολύ ενάντια στην κληρονομιά του·
- 63** τους νέους τους, κατέφαγε φωτιά και οι παρθένες τους δεν παντρεύτηκαν·
- 64** οι ιερείς τους έπεσαν με μάχαιρα, και οι χήρες τους δεν πένθησαν.
- 65** Τότε, σηκώθηκε ο Κύριος σαν από ύπνο· σαν άνθρωπος δυνατός που βοά από κρασί·
- 66** και πάταξε τους εχθρούς του προς τα πίσω· έβαλε επάνω τους αιώνια ντροπή.
- 67** Και απέρριψε τη σκηνή τού Ιωσήφ, και δεν διάλεξε τη φυλή τού Εφραΐμ·
- 68** αλλά διάλεξε τη φυλή τού Ιούδα, το βουνό τής Σιών, που το αγάπησε.
- 69** Και οικοδόμησε το αγιαστήριό του σαν ψηλά παλάτια, σαν τη γη, που τη θεμελίωσε στον αιώνα.
- 70** Και διάλεξε τον Δαβίδ τον δούλο του, και τον πήρε από τα κοπάδια των προβάτων·
- 71** τον έφερε πίσω από τα πρόβατα που θηλάζουν, για να ποιμαίνει τον Ιακώβ τον λαό του, και τον Ισραήλ την κληρονομιά του·
- 72** και τους ποίμανε σύμφωνα με την ακακία τής καρδιάς του· και με τη σύνεση των χεριών του τους οδήγησε.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 79

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΑΣΑΦ.

- Θ**ΕΕ, έθνη ήρθαν στην κληρονομιά σου· μόλυναν τον ναό σου τον άγιο· έκαναν την Ιερουσαλήμ σωρό από ερείπια·
- 2** έδωσαν τα πτώματα των δούλων σου για βρώση στα πουλιά τού ουρανού, τη σάρκα των οσίων σου στα θηρία τής γης.
- 3** Ξέχυσαν το αίμα τους σαν νερό ολόγυρα από την Ιερουσαλήμ, και δεν υπήρχε αυτός που θάβει.
- 4** Γίναμε όνειδος στους γείτονές μας, γελοιοποίηση και χλευασμός στους γύρω μας.
- 5** Μέχρι τότε, Κύριε; Θα οργίζεσαι για πάντα; Θα καίει η ζηλοτυπία σου σαν φωτιά;
- 6** Ξέχυσε την οργή σου επάνω στα έθνη, που δεν σε γνωρίζουν, και επάνω στα βασίλεια,

που δεν επικαλέστηκαν το όνομά σου·

⁷ επειδή, κατέφαγαν τον Ιακώβ, και ερήμωσαν το κατοικητήριό του.

⁸ Μη θυμηθείς τις αμαρτίες των αρχαίων εναντίον μας· ας μας προφτάσουν γρήγορα οι οικτιρμοί σου, επειδή ταπεινωθήκαμε υπερβολικά.

⁹ Βοήθησέ μας, Θεέ τής σωτηρίας μας, ένεκα της δόξας τού ονόματός σου· και ελευθέρωσέ μας, και γίνε ελεήμονας στις αμαρτίες μας, ένεκα του ονόματός σου.

¹⁰ Γιατί να πουν τα έθνη: Πού είναι ο Θεός τους; Ας γνωριστεί στα έθνη, μπροστά μας, η εκδίκηση του αίματος των δούλων σου που χύθηκε.

¹¹ Ας έρθει μπροστά σου ο στεναγμός τών δεσμών· σύμφωνα με τη μεγαλοσύνη τού βραχίονά σου, σώσε τούς καταδικασμένους σε θάνατο·

¹² και απόδωσε στους γείτονές μας επταπλάσια στον κόρφο τους τον ονειδισμό τους, με τον οποίο σε ονειδισαν, Κύριε.

¹³ Εμείς, όμως, ο λαός σου, και τα πρόβατα της βοσκής σου, θα σε δοξολογούμε στον αιώνα· από γενεά σε γενεά θα αναγγέλλουμε την αίνεσή σου.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟ 80

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΣΟΣΑΝΊΜ-ΕΔΟΎΘ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΑΣΑΦ.

ΔΩΣΕ ακρόαση, εσύ που ποιμαίνεις τον Ισραήλ, εσύ που οδηγείς τον Ιωσήφ σαν κοπάδι· εμφανίσου, εσύ που κάθεσαι επάνω στα χερουβείμ.

² Μπροστά στον Εφραίμ, και τον Βενιαμίν, και τον Μανασσή, διέγειρε τη δύναμή σου, και έλα προς σωτηρία μας.

³ Επίστρεψέ μας, Θεέ, και επίλαμψε το πρόσωπό σου, και θα λυτρωθούμε.

⁴ Κύριε, Θεέ των δυνάμεων, μέχρι πότε θα οργίζεσαι ενάντια στην προσευχή του λαού σου;

⁵ Τους τρέφεις με ψωμί δακρύων, και τους ποτίζεις με άφθονα δάκρυα.

⁶ Μας έκανες έριδα στους γείτονές μας· και οι εχθροί μας γελούν μεταξύ τους.

⁷ Επίστρεψέ μας, Θεέ των δυνάμεων, και επίλαμψε το πρόσωπό σου, και θα λυτρωθούμε.

⁸ Από την Αίγυπτο μετακόμισες άμπελο· έδιωξες έθνη, και τη φύτεψες.

⁹ Ετοίμασες μπροστά της τόπο, και τη ρίζωσες βαθιά· και γέμισε τη γη.

¹⁰ Σκεπάστηκαν τα βουνά από τη σκιά της, και οι αναδενδράδες της ήσαν σαν τους ψηλούς κέδρους.

¹¹ Έχει απλώσει τα κλήματά της μέχρι τη θάλασσα, και τα βλαστάρια της μέχρι τον ποταμό.

¹² Γιατί γκρέμισες τους φραγμούς της, και την τρυγούν όλοι όσοι διαβαίνουν τον δρόμο;

¹³ Την ερημώνει ο αγριόχοιρος από το δάσος, και την καρπώνεται το θηρίο τού χωραφιού.

¹⁴ Επίστρεψε, παρακαλούμε, Θεέ των δυνάμεων· επίβλεψε από τον ουρανό, και δες, και κάνε επίσκεψη σ' αυτή την άμπελο,

¹⁵ και το φυτό, που η δεξιά σου φύτεψε, και τον βλαστό, τον οποίο ισχυροποίησες για τον εαυτό σου.

¹⁶ Κάηκε με φωτιά· κόπηκε· χάθηκαν από την επιτίμηση του προσώπου σου.

¹⁷ Ας είναι το χέρι σου επάνω στον άνδρα τής δεξιάς σου· επάνω στον γιο τού ανθρώπου, που έκανες δυνατόν για τον εαυτό σου.

¹⁸ Κι εμείς δεν θα ξεκλίνουμε από σένα· ζωοποιήσέ μας, και θα επικαλούμαστε το όνομά σου.

¹⁹ Επιστρέψέ μας, Κύριε των δυνάμεων· επίλαμψε το πρόσωπό σου, και θα λυτρωθούμε.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 81

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΣΕ ΓΙΤΤΙΘ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΑΣΑΦ.

ΨΑΛΤΕ με ευφροσύνη στον Θεό, τη δύναμή μας· αλαλάξτε στον Θεό τού Ιακώβ.

² Υψώστε ψαλμωδία, και χτυπάτε τύμπανο, τερπνή κιθάρα μαζί με ψαλτήρι.

³ Σαλπίζτε σάλπιγγα σε νεομηνία, σε ορισμένον καιρό, στην ημέρα τής γιορτής μας.

⁴ Επειδή, αυτό είναι πρόσταγμα στον Ισραήλ, νόμος τού Θεού τού Ιακώβ.

⁵ Το διέταξε αυτό για μαρτυρία στον Ιωσήφ, όταν βγήκε ενάντια στην Αίγυπτο· όπου άκουσα γλώσσα, που δεν την ήξερα·

⁶ απομάκρυνα τον ώμο του από το φορτίο· τα χέρια του σταμάτησαν από κοφίνι·

⁷ σε καιρό θλίψης με επικαλέστηκες, και σε λύτρωσα· σου αποκρίθηκα από τον απόκρυφο τόπο τής βροντής· σε δοκίμασα στα νερά της αντιλογίας. (Διάψαλμα).

⁸ Άκουσε, λαέ μου, και θα διαμαρτυρηθώ εναντίον σου· Ισραήλ, αν με ακούσεις,

⁹ ας μη υπάρχει σε σένα ξένος θεός, και μη προσκυνήσεις αλλότριον θεό.

¹⁰ Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε ανέβασε από τη γη τής Αιγύπτου· πλάτυνε το στόμα σου, και θα το γεμίσω.

¹¹ Αλλά, ο λαός μου δεν άκουσε τη φωνή μου, και ο Ισραήλ δεν με πρόσεξε.

¹² Γι' αυτό, τους παρέδωσα στις επιθυμίες τής καρδιάς τους· και περπάτησαν στις δικές τους βουλές.

¹³ Είθε να με άκουγε ο λαός μου, και ο Ισραήλ να περπατούσε στους δρόμους μου!

¹⁴ Αμέσως θα είχα καταβάλει τους εχθρούς τους, και ενάντια σ' αυτούς, που τους θλίζουν, θα είχα στρέψει το χέρι μου.

¹⁵ Αυτοί που μισούν τον Κύριο, θα αποτύχαιναν εναντίον του· όμως, ο καιρός εκείνων θα διέμενε πάντοτε·

¹⁶ και θα τους έτρεφε με το πάχος τού σιταριού, και θα σε χόρταινα με μέλι από πέτρα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 82

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΑΣΑΦ.

ΟΘΕΟΣ στέκεται όρθιος στη σύναξη των δυνατών· θα κρίνει ανάμεσα στους θεούς.

² Μέχρι πότε θα κρίνετε άδικα, και θα προσωποληπτείτε τούς ασεβείς; (Διάψαλμα).

³ Κρίνετε τον φτωχό και τον ορφανό· πράξτε δικαιοσύνη στον θλιμμένο και τον πέννητα.

⁴ Δλευθερώνετε τον φτωχό και τον πέννητα· λυτρώνετέ τον από χέρι ασεβών.

⁵ Δεν γνωρίζουν ούτε καταλαβαίνουν· περπατούν σε σκοτάδι· όλα τα θεμέλια της γης κλονίζονται.

⁶ Εγώ είπα: Θεοί είστε εσείς, και όλοι γιοι τού Υψίστου·

⁷ εσείς, όμως, πεθαίνετε σαν άνθρωποι, και πέφτετε σαν ένας από τους άρχοντες.

⁸ Σήκω, Θεέ, κρίνε τη γη· επειδή, εσύ θα κληρονομήσεις ολοκληρωτικά όλα τα έθνη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 83

ΩΔΗ ΨΑΛΜΟΥ ΤΟΥ ΑΣΑΦ.

ΘΕΕ, μη σιωπήσεις, μη σιγήσεις, και μη ησυχάσεις, Θεέ.

² Επειδή, δες, οι εχθροί σου θορυβούν, κι αυτοί που σε μισούν, σήκωσαν ψηλά το κεφάλι.

³ Πήραν κακή βουλή ενάντια στον λαό σου, και συμβουλευθήκαν ενάντια στους εκλεκτούς σου.

⁴ Είπαν: Ελάτε, και ας τους εξολοθρεύσουμε από το να είναι έθνος· και το όνομα του Ισραήλ ας μη αναφέρεται πλέον.

⁵ Επειδή, με σύμφωνη γνώμη συμβουλευθήκαν μαζί· συμμάχησαν εναντίον σου·

⁶ οι σκηνές τού Εδώμ, και οι Ισμαηλίτες· ο Μωάβ και οι Αγαρηνοί·

⁷ ο Γεβάλ, και ο Αμμών, και ο Αμαλήκ· οι Φιλισταίοι, μαζί μ' αυτούς που κατοικούν την Τύρο.

⁸ Κι αυτός ο Ασσοúr ενώθηκε μαζί τους· βοήθησαν τους γιους τού Λωτ. (Διάψαλμα).

⁹ Κάνε σ' αυτούς όπως στους Μαδιανίτες, όπως στον Σισάρα, όπως στον Ιαβεΐν στον χείμαρρο Κεισών·

¹⁰ που απολέστηκαν στην Εν-δώρ· έγιναν κοπριά για τη γη.

¹¹ Κάνε τούς άρχοντές τους σαν τον Ωρήβ και σαν τον Ζηβ· και σαν τον Ζεβεέ και σαν τον Σαλμανά, όλους τούς αρχηγούς τους·

¹² που είπαν: Ας κληρονομήσουμε για τον εαυτό μας τα κατοικητήρια του Θεού.

¹³ Θεέ μου, κάν' τους σαν τροχό, σαν άχυρο μπροστά στον άνεμο.

¹⁴ Όπως η φωτιά καίει το δάσος, και όπως η φλόγα κατακαίει τα βουνά,

¹⁵ έτσι να τους καταδιώξεις με την ανεμοζάλη σου, και με τον ανεμοστρόβιλό σου, κατατρόμαξέ τους.

¹⁶ Γεμίστε με ατιμία τα πρόσωπά τους, και θα ζητήσουν, Κύριε, το όνομά σου.

¹⁷ Ας ντροπιαστούν και ας ταραχτούν για πάντα· και ας ντραπούν, και ας απολεστούν·

¹⁸ και ας γνωρίσουν ότι εσύ, του οποίου το όνομα είναι Κύριος, είσαι ο μόνος Ύψιστος επάνω σε ολόκληρη τη γη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 84

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ ΣΕ ΓΙΤΤΙΘ. ΨΑΛΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΡΕ.

ΠΟΣΟ αγαπητές είναι οι σκηνές σου, Κύριε των δυνάμεων!

² Επιποθεί, και μάλιστα λιποθυμεί η ψυχή μου για τις αυλές τού Κυρίου· η καρδιά μου και η σάρκα μου χαίρονται υπερβολικά για τον ζωντανό Θεό.

³ Ναι, το σπυργίτι βρήκε κατοικία, και η τρυγόνα φωλιά για τον εαυτό της, όπου βάζει τα νεογέννητά της, τα θυσιαστήριά σου, Κύριε των δυνάμεων, Βασιλιά μου, και Θεέ μου.

⁴ Μακάριοι εκείνοι που κατοικούν στον οίκον σου· θα σε αινοούν πάντοτε. (Διάψαλμα).

⁵ Μακάριος ο άνθρωπος, του οποίου η δύναμη είναι σε σένα· στην καρδιά των οποίων είναι οι δρόμοι σου·

⁶ οι οποίοι, καθώς διαβαίνουν μέσα από την κοιλάδα τού κλαυθμώνα, την κάνουν πηγή νερών· και η βροχή ακόμα γεμίζει τους λάκκους.

⁷ Προχωρούν από δύναμη σε δύναμη· κάθε ένας απ' αυτούς φαίνεται μπροστά στον Θεό στη Σιών.

⁸ Κύριε, Θεέ των δυνάμεων, εισάκουσε την προσευχή μου· δώσε ακρόαση, Θεέ τού Ιακώβ. (Διάψαλμα).

⁹ Δες, Θεέ, η ασπίδα μας, και επίβλεψε στο πρόσωπο του χρισμένου σου.

¹⁰ Επειδή, καλύτερη είναι μία ημέρα στις αυλές σου, παρά χιλιάδες· θα προτιμούσα να

είμαι θυρωρός στον οίκο τού Θεού μου, παρά να κατοικώ στις σκηνές τής πονηρίας.

11 Επειδή, ήλιος και ασπίδα είναι ο Κύριος ο Θεός· χάρη και δόξα θα δώσει ο Κύριος· δεν θα στερήσει από κανένα αγαθό αυτούς που περπατούν με ακακία.

12 Κύριε των δυνάμεων, μακάριος ο άνθρωπος που ελπίζει σε σένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 85

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ, ΨΑΛΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΡΕ.

ΕΥΑΡΕΣΤΗΘΗΚΕΣ, Κύριε, στη γη σου· έφερες από την αιχμαλωσία τον Ιακώβ.

2 Συγχώρεσες την ανομία τού λαού σου· σκέπασες όλες τις αμαρτίες τους. (Διάψαλμα).

3 Κατέπαυσες όλη την οργή σου· έστρεψες το πρόσωπό σου από την οργή τού θυμού σου.

4 Επίστρεψέ μας, Θεέ τής σωτηρίας μας, και κατάπαυσε τον θυμό σου εναντίον μας.

5 Θα είσαι για πάντα οργισμένος μαζί μας; Θα επεκτείνεις την οργή σου από γενεά σε γενεά;

6 Δεν θα μας ζωογονήσεις ξανά, για να ευφραίνεται ο λαός σου σε σένα;

7 Δείξε σε μας, Κύριε, το έλεός σου, και δώσε σε μας τη σωτηρία σου.

8 Θα ακούσω τι θα μιλήσει ο Κύριος ο Θεός· επειδή, θα μιλήσει ειρήνη στον λαό του, και στους οσίους του· και ας μη επιστρέψουν σε αφροσύνη.

9 Βέβαια, κοντά σ' εκείνους που τον φοβούνται είναι η σωτηρία του, για να κατοικεί δόξα στη γη μας.

10 Έλεος και αλήθεια συναπαντήθηκαν· δικαιοσύνη και ειρήνη φιλήθηκαν.

11 Αλήθεια θα αναβλαστήσει από τη γη· και δικαιοσύνη θα σκύψει από τον ουρανό.

12 Ο Κύριος, βέβαια, θα δώσει το αγαθό· και η γη μας θα δώσει τον καρπό της.

13 Δικαιοσύνη θα προπορεύεται μπροστά του, και θα τη βάλει στον δρόμο των βημάτων του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 86

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ.

ΣΤΡΕΨΕ, Κύριε, το αυτί σου· εισάκουσέ με, επειδή εγώ είμαι φτωχός και πένητας.

2 Φύλαξε την ψυχή μου, επειδή είμαι όσιος· εσύ, Θεέ μου, σώσε τον δούλο σου, που ελπίζει σε σένα.

3 Ελέησέ με, Κύριε, επειδή σε σένα κράζω όλη την ημέρα.

4 Εύφρανε την ψυχή τού δούλου σου, επειδή, Κύριε, σε σένα υψώνω την ψυχή μου.

5 Επειδή εσύ, Κύριε, είσαι αγαθός, και εύσπλαχνος, και πολυέλεος σε όλους εκείνους που σε επικαλούνται.

6 Δώσε ακρόαση, Κύριε, στην προσευχή μου, και πρόσεξε στη φωνή των δεήσεών μου.

7 Σε ημέρα θλίψης θα σε επικαλούμαι, επειδή θα με εισακούς.

8 Δεν υπάρχει όμοιός σου ανάμεσα στους θεούς, Κύριε· ούτε έργα όμοια με τα έργα σου.

9 Όλα τα έθνη, που έκανες, θάρθουν και θα προσκυνήσουν μπροστά σου, Κύριε, και θα δοξάσουν το όνομά σου·

10 επειδή, είσαι μεγάλος, και κάνεις θαυμαστά έργα· εσύ είσαι ο μόνος Θεός.

11 Δίδαξέ με, Κύριε, τον δρόμο σου, και θα περπατώ στην αλήθεια σου· προσήλωνα την καρδιά μου στον φόβο τού ονόματός σου.

- ¹² Θα σε αιωνώ, Κύριε ο Θεός μου, με όλη την καρδιά μου, και θα δοξάζω το όνομά σου στον αιώνα·
- ¹³ επειδή, το έλεός σου επάνω μου είναι μεγάλο· και ελευθέρωσες την ψυχή μου από κατώτατον άδη.
- ¹⁴ Θεέ, οι υπερήφανοι σηκώθηκαν εναντίον μου, και οι συγκεντρώσεις των βιαστών ζήτησαν την ψυχή μου· και δεν σε έβαλαν μπροστά τους.
- ¹⁵ Αλλά, εσύ, Κύριε, είσαι Θεός οίκτιρμονας, και ελεήμονας, μακρόθυμος, και πολυέλεος, και αληθινός.
- ¹⁶ Επίβλεψε επάνω μου, και ελέησέ με· δώσε τη δύναμή σου στον δούλο σου, και σώσε τον γιο τής δούλης σου.
- ¹⁷ Κάνε σε μένα κάποιο σημείο προς αγαθό, για να δουν αυτοί που με μισούν, και να ντροπιαστούν· επειδή εσύ, Κύριε, με βοήθησες, και με παρηγόρησες.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 87

ΨΑΛΜΟΣ ΩΔΉΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΤΟΎ ΚΟΡΈ.

ΤΟ θεμέλιό του είναι στα άγια βουνά.

- ² Αγαπάει ο Κύριος τις πύλες τής Σιών, περισσότερο από όλα τα σκηνώματα του Ιακώβ.
- ³ Ένδοξα μιλήθηκαν για σένα, πόλη τού Θεού. (Διάψαλμα).
- ⁴ Θα αναφέρω τη Ραάβ, και τη Βαβυλώνα, ανάμεσα σ' εκείνους που με γνωρίζουν· δες, η Παλαιστίνη, και η Τύρος, μαζί με την Αιθιοπία· αυτός γεννήθηκε εκεί.
- ⁵ Και για τη Σιών θα πουν: Αυτός και εκείνος γεννήθηκε σ' αυτή· και ο ίδιος ο Ύψιστος θα τη στερεώσει.
- ⁶ Ο Κύριος θα αριθμήσει, όταν καταγράψει τούς λαούς, ότι αυτός γεννήθηκε εκεί. (Διάψαλμα).
- ⁷ Και οι ψάλτες, καθώς και οι παίκτες των οργάνων, θα λένε: Όλες οι πηγές μου είναι σε σένα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 88

ΩΔΉ ΨΑΛΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΤΟΎ ΚΟΡΈ, ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ ΣΕ ΜΑΧΑΛΑΘ-ΛΕΑΝΩΘ, ΜΑΣΧΪΛ ΤΟΎ ΑΙΜΑΝ, ΤΟΥ ΕΖΡΑΪΤΗ.

ΚΥΡΙΕ, ο Θεός τής σωτηρίας μου, ημέρα και νύχτα έκραξα μπροστά σου·

- ² ας έρθει μπροστά σου η προσευχή μου· στρέψε το αυτί σου στην κραυγή μου·
- ³ επειδή, η ψυχή μου γέμισε από κακά, και η ψυχή μου πλησιάζει στον άδη.
- ⁴ Συγκαταριθμήθηκα μαζί μ' αυτούς που κατεβαίνουν στον λάκκο· έγινα σαν άνθρωπος που δεν έχει δύναμη·
- ⁵ εγκαταλειμμένος ανάμεσα στους νεκρούς, όπως οι θανατωμένοι, που κείτονται στον τάφο, τους οποίους δεν τους θυμάσαι πλέον, και οι οποίοι αποκόπηκαν από το χέρι σου.
- ⁶ Με έβαλες στον κατώτατο λάκκο, στο σκοτάδι, στα βάθη.
- ⁷ Επάνω μου στηρίχτηκε ο θυμός σου, και επάνω μου έφερες όλα τα κύματά σου. (Διάψαλμα).
- ⁸ Απομάκρυνες από μένα τους γνωστούς μου· βδέλυγμα με έκανες σ' αυτούς· αποκλείστηκα, και δεν μπορώ να βγω έξω.
- ⁹ Το μάτι μου ατόνησε από τη θλίψη· σε επικαλέστηκα, Κύριε, όλη την ημέρα· άπλωσα σε σένα τα χέρια μου.

- 10** Μήπως θα κάνεις θαυμαστά έργα στους νεκρούς; Ή, μήπως θα σηκωθούν οι νεκροί και θα σε αινέσουν; (Διάψαλμα).
- 11** Μήπως στον τάφο θα διηγούνται το έλεός σου ή την αλήθεια σου μέσα στη φθορά;
- 12** Μήπως θα γίνουν γνωστά τα θαυμαστά σου έργα στο σκοτάδι, και η δικαιοσύνη σου στον τόπο τής λησμονιάς;
- 13** Εγώ, όμως, έκραξα σε σένα, Κύριε· και το πρωί η προσευχή μου θα σε προφτάσει.
- 14** Γιατί, Κύριε, απορρίπτεις την ψυχή μου, αποκρύπτεις το πρόσωπό σου από μένα;
- 15** Είμαι θλιμμένος και βρίσκομαι σε αγωνία θανάτου από τη νιότη μου· δοκιμάζω τους φόβους σου, και βρίσκομαι σε αμηχανία.
- 16** Επάνω μου πέρασαν όλα τα είδη τής οργής σου· οι τρόμοι σου με αφάνισαν.
- 17** Με περιτριγύρισαν σαν νερά, όλη την ημέρα· με περικύκλωσαν μαζί.
- 18** Απομάκρυνες από μένα τον αγαπητό και τον φίλο· οι γνωστοί μου δεν φαίνονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 89

ΜΑΣΧΙΑ ΤΟΥ ΕΘΑΝ, ΤΟΥ ΕΖΡΑΪΤΗ.

- Θ** Α ψάλλω τα ελέη τού Κυρίου στον αιώνα· με το στόμα μου θα αναγγέλλω την αλήθεια σου σε γενεά και γενεά.
- 2** Επειδή, είπα: Το έλεός σου θα θεμελιωθεί στον αιώνα· στους ουρανούς θα θεμελιώσεις την αλήθεια σου.
- 3** «Έκανα διαθήκη με τον εκλεκτό μου· ορκίστηκα στον Δαβίδ τον δούλο μου·
- 4** θα στερεώσω το σπέρμα σου στον αιώνα, και θα οικοδομήσω τον θρόνο σου σε γενεά και γενεά»· (Διάψαλμα)·
- 5** και οι ουρανοί θα υμνούν τα θαυμάσιά σου, Κύριε· και η αλήθεια σου θα εξυμνείται στη σύναξη των αγίων.
- 6** Επειδή, ποιος μπορεί να εξισωθεί στον ουρανό με τον Κύριο; Ποιος ανάμεσα στους γιους των δυνατών μπορεί να ομοιωθεί με τον Κύριο;
- 7** Ο Θεός είναι υπερβολικά φοβερός στη βουλή των αγίων, και σεβαστός σε όλους όσους βρίσκονται ολόγυρά του.
- 8** Κύριε, Θεέ των δυνάμεων, ποιος είναι όμοιός σου; Είσαι δυνατός, Κύριε, και η αλήθεια σου είναι ολόγυρά σου.
- 9** Εσύ δεσπόζεις την έπαρση της θάλασσας· όταν σηκώνονται τα κύματά της, εσύ τα ταπεινώνεις.
- 10** Εσύ σύντριψες τη Ραάβ σαν τραυματία· με τον βραχίονα της δύναμής σου διασκόρπισες τους εχθρούς σου.
- 11** Δικοί σου είναι οι ουρανοί, και δική σου είναι η γη· την οικουμένη και το πλήρωμά της, εσύ τα θεμελίωσες.
- 12** Τον βορρά και τον νότο, εσύ τους έκτισες· το Θαβώρ και το Αερμών θα χαίρονται υπερβολικά στο όνομά σου.
- 13** Έχεις ισχυρό τον βραχίονα· το χέρι σου είναι κραταιό· το δεξί σου χέρι είναι υψηλό.
- 14** Η δικαιοσύνη και η κρίση είναι η βάση τού θρόνου σου· το έλεος και η αλήθεια θα προπορεύονται μπροστά από το πρόσωπό σου.
- 15** Μακάριος ο λαός που γνωρίζει αλαλαγμό· θα περπατούν, Κύριε, στο φως τού προσώπου σου.
- 16** Στο όνομά σου θα αγάλλονται όλη την ημέρα· και στη δικαιοσύνη σου θα υψωθούν.

- 17 Επειδή, εσύ είσαι το καύχημα της δύναμής τους· και με την ευμένειά σου θα υψωθεί το κέρας μας.
- 18 Επειδή, ο Κύριος είναι η ασπίδα μας· ο Άγιος του Ισραήλ, ο βασιλιάς μας.
- 19 Τότε, μίλησες στον όσιό σου με όραμα, και είπες: Έβαλα βοήθεια επάνω στον δυνατό· ύψωσα έναν εκλεκτό από τον λαό·
- 20 βρήκα τον Δαβίδ τον δούλο μου· τον έχρισα με το άγιο λάδι μου·
- 21 το χέρι μου θα τον στερεώνει· και ο βραχίονάς μου θα τον ενδυναμώνει.
- 22 Εχθρός δεν θα υπερισχύσει εναντίον του· ούτε γιος ανομίας θα τον ταλαιπωρήσει.
- 23 Και θα κατακόψω τους εχθρούς του από μπροστά του· κι αυτούς που τον μισούν θα τους κατατροπώσω.
- 24 Μάλιστα, η αλήθεια μου και το έλεός μου θα είναι μαζί του· και στο όνομά μου θα υψωθεί το κέρας του.
- 25 Και θαβάλω το χέρι του επάνω στη θάλασσα, και το δεξί του χέρι επάνω στους ποταμούς·
- 26 Αυτός θα κράξει σε μένα: Είσαι πατέρας μου, Θεός μου, και πέτρα τής σωτηρίας μου.
- 27 Εγώ, βέβαια, θα τον κάνω πρωτότοκό μου, ύψιστον επάνω στους βασιλιάδες τής γης.
- 28 Θα φυλάττω σ' αυτόν το έλεός μου για πάντα, και η διαθήκη μου θα είναι μαζί του στερεή.
- 29 Και θα κάνω ώστε το σπέρμα του να παραμένει στον αιώνα, και ο θρόνος του όπως οι ημέρες τού ουρανού.
- 30 Αν οι γιοι του εγκαταλείπουν τον νόμο μου, και δεν περπατήσουν στις κρίσεις μου·
- 31 αν παραβούν τα διατάγματά μου, και δεν φυλάξουν τις εντολές μου·
- 32 τότε, θα επισκεφθώ τις παραβάσεις τους με ράβδο, και τις παρανομίες τους με πληγές.
- 33 Το έλεός μου, όμως, δεν θα αφαιρέσω απ' αυτόν ούτε θα σταθώ αναληθής ενάντια στην αλήθεια μου.
- 34 Δεν θα παραβώ τη διαθήκη μου ούτε θα αθετήσω ό,τι βγήκε από τα χείλη μου.
- 35 Μια φορά ορκίστηκα στην αγιότητά μου, ότι δεν θα ψευτώ στον Δαβίδ.
- 36 Το σπέρμα του θα παραμένει στον αιώνα, και ο θρόνος του όπως ο ήλιος, μπροστά μου·
- 37 θα στερεωθεί στον αιώνα όπως το φεγγάρι, και μάρτυρας πιστός στον ουρανό. (Διάψαλμα).
- 38 Αλλά, εσύ απέβαλες και βδελύχθηκες, οργίστηκες ενάντια στον χρισμένο σου·
- 39 ακύρωσες τη διαθήκη του δούλου σου· βεβήλωσες το διάδημά του μέχρι τη γη·
- 40 έσπασες μέχρι κάτω τους φραγμούς του· αφάνισες τα οχυρώματά του·
- 41 τον διαρπάζουν όλοι αυτοί που διαβαίνουν τον δρόμο· καταστάθηκε όνειδος στους γείτονές του·
- 42 ύψωσες το δεξί χέρι εκείνων που ήσαν εναντίον του· εύφρανες τους εχθρούς του·
- 43 μάλιστα, το κοφτερό μέρος τής ρομφαίας το άμβλυνες, και δεν τον στερέωσες στη μάχη·
- 44 έκανες να σταματήσει η δόξα του, και έρριξες τον θρόνο του καταγής·
- 45 λιγόστεψες τις ημέρες τής νιότης του· τον έντυσες με ντροπή. (Διάψαλμα).
- 46 Μέχρι πότε, Κύριε; Θα κρύβεσαι για πάντα; Θα καίει η οργή σου σαν φωτιά;
- 47 Θυμήσου πόσο σύντομος είναι ο καιρός μου, με ποια ματαιότητα έπλασες όλους τούς γιους των ανθρώπων.
- 48 Ποιος άνθρωπος θα ζήσει, και δεν θα δει θάνατο; Ποιος θα λυτρώσει την ψυχή του από το χέρι τού άδη; (Διάψαλμα).

- ⁴⁹ Πού είναι, Κύριε, τα αρχαία ελέη σου, τα οποία ορκίστηκες στον Δαβίδ μέσα στην αλήθεια σου;
- ⁵⁰ Θυμήσου, Κύριε, τον ονειδισμό των δούλων σου, που φέρνω στον κόρφο μου από τόσους πολυάριθμους λαούς·
- ⁵¹ με τον οποίο ονειδισαν οι εχθροί σου, Κύριε· με τον οποίο ονειδισαν τα βήματα του χρισμένου σου.
- ⁵² Ευλογητός ο Κύριος στον αιώνα. Αμήν, και αμήν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 90

ΠΡΟΣΕΥΧΉ ΤΟΎ ΜΩΥΣΗ, ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΟΎ ΘΕΟΎ.

- Κ**ύριε, εσύ έγινες σε μας καταφυγή από γενεά σε γενεά.
- ² Πριν γεννηθούν τα όρη, και πλάσεις τη γη και την οικουμένη, και από τον αιώνα μέχρι τον αιώνα, εσύ είσαι ο Θεός.
- ³ Ξαναφέρνεις τον άνθρωπο στο χώμα· και λες: Επιστρέψτε, γιοι των ανθρώπων.
- ⁴ Επειδή, μπροστά σου 1.000 χρόνια είναι σαν τη χθεσινή ημέρα, που πέρασε, και σαν μια φυλακή τής νύχτας.
- ⁵ Τους κατακλύζεις· είναι σαν όνειρο της αυγής, σαν χορτάρι, που παρέρχεται·
- ⁶ το πρωί ανθίζει και παρακμάζει· την εσπέρα κόβεται και ξεραίνεται.
- ⁷ Επειδή, στην οργή σου εκλείπουμε, και στον θυμό σου ταραζόμαστε.
- ⁸ Έβαλες τις ανομίες μας μπροστά σου, τις κρυφές πτυχές μας στο φως τού προσώπου σου.
- ⁹ Επειδή, όλες οι ημέρες μας παρέρχονται στην οργή σου· διατρέχουμε τα χρόνια μας σαν διανόημα.
- ¹⁰ Οι ημέρες τής ζωής μας είναι ουσιαστικά 70 χρόνια, και αν είμαστε σε ευρωστία, 80 χρόνια, όμως, και το καλύτερο μέρος τους είναι κόπος και πόνος, επειδή γρήγορα παρέρχεται, και εμείς πετάμε.
- ¹¹ Ποιος γνωρίζει τη δύναμη της οργής σου, και του θυμού σου, ανάλογα με τον φόβο σου;
- ¹² Δίδαξέ μας να μετράμε έτσι τις ημέρες μας, ώστε να προσκολλούμε τις καρδιές μας στη σοφία.
- ¹³ Επιστρέψε, Κύριε· μέχρι πότε; Και γίνε ελεήμονας στους δούλους σου.
- ¹⁴ Χόρτασέ μας με το έλεός σου από το πρωί, και θα αγαλλόμαστε και θα ευφραινόμαστε σε όλες τις ημέρες μας.
- ¹⁵ Εύφρανέ μας, αντί για τις ημέρες κατά τις οποίες μάς έθλιψες, τα χρόνια κατά τα οποία είδαμε κακά.
- ¹⁶ Ας γίνει το έργο σου φανερό στους δούλους σου, και η δόξα σου στους γιους τους·
- ¹⁷ και ας είναι η λαμπρότητα του Κυρίου τού Θεού μας επάνω μας· και το έργο των χεριών μας στερέωνε επάνω μας· ναι, το έργο των χεριών μας, στερέωνέ το.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 91

ΑΥΤΟΣ που κατοικεί κάτω από τη σκέπη τού Υψίστου, κάτω από τη σκιά τού Παντοκράτορα θα διαμένει.

- ² Θα λέω στον Κύριο: Εσύ είσαι καταφυγή μου, και φρούριό μου· Θεός μου· σ' αυτόν θα ελπίζω.

- ³ Επειδή, αυτός θα σε λυτρώνει από την παγίδα των κυνηγών, και από θανατηφόρο λοιμό.
- ⁴ Με τα φτερά του θα σε σκεπάζει, και κάτω από τις φτερούγες του θα είσαι ασφαλής· η αλήθεια του είναι πανοπλία και ασπίδα.
- ⁵ Από φόβο νυχτερινό δεν θα φοβάσαι, την ημέρα από βέλος που πετάει άσκοπα·
- ⁶ από θανατικό, που περπατάει στο σκοτάδι· από όλεθρο, που ερημώνει μες το μεσημέρι.
- ⁷ Χιλιάδα θα πέφτει από τα αριστερά σου, και μυριάδα από τα δεξιά σου· όμως, σε σένα δεν θα πλησιάζουν.
- ⁸ Μονάχα με τα μάτια σου θα θωρείς, και θα βλέπεις την ανταπόδοση των ασεβών.
- ⁹ Επειδή, εσύ, τον Κύριο, την ελπίδα μου, τον Ύψιστο, έκανες καταφύγιό σου,
- ¹⁰ κακό δεν θα συμβαίνει σε σένα, και μάλιστα δεν θα πλησιάζει στη σκηνή σου.
- ¹¹ Επειδή, τους αγγέλους του θα προστάξει για σένα, για να σε διαφυλάττουν σε όλους τούς δρόμους σου.
- ¹² Θα σε σηκώνουν επάνω στα χέρια τους, για να μη προσκόψεις το πόδι σου σε πέτρα.
- ¹³ Θα πατήσεις επάνω σε λιοντάρι και επάνω σε οχιά· θα καταπατήσεις λιονταράκι και δράκοντα.
- ¹⁴ Επειδή, έβαλε την αγάπη του σε μένα, γι' αυτό θα τον λυτρώσω· θα τον υψώσω, επειδή γνώρισε το όνομά μου.
- ¹⁵ Θα με επικαλείται και θα τον εισακούω· μαζί του θα είμαι στη θλίψη· θα τον λυτρώνω, και θα τον δοξάζω.
- ¹⁶ Θα τον χορτάσω από μακρότητα ημερών, και θα δείξω σ' αυτόν τη σωτηρία μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 92

ΨΑΛΜΟΣ ΩΔΉΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΎ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

ΕΙΝΑΙ αγαθό το να δοξολογεί κάποιος τον Κύριο, και να ψαλμωδεί στο όνομά σου, Ύψιστε·

- ² να αναγγέλλει το πρωί το έλεός σου, και την αλήθεια σου κάθε νύχτα.
- ³ με δεκάχορδο όργανο, και με ψαλτήρι, με ωδή και κιθάρα.
- ⁴ Επειδή, με εύφρανες, Κύριε, στα δημιουργήματά σου· θα αγάλλομαι στα έργα των χειρών σου.
- ⁵ Πόσο μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε! Υπερβολικά βαθείς είναι οι συλλογισμοί σου.
- ⁶ Ο άνθρωπος, ο ανόητος, δεν γνωρίζει, και ο μωρός δεν το καταλαβαίνει αυτό·
- ⁷ ότι οι ασεβείς βλασταίνουν σαν χορτάρι, και όλοι οι εργάτες τής ανομίας ανθίζουν, για να αφανιστούν αιώνια.
- ⁸ Αλλά, εσύ, Κύριε, είσαι ύψιστος στον αιώνα.
- ⁹ Επειδή, δες, οι εχθροί σου, Κύριε, επειδή, δες, οι εχθροί σου θα εξολοθρευτούν· θα διασκορπιστούν όλοι οι εργάτες τής ανομίας.
- ¹⁰ Αλλά, εσύ θα υψώσεις το κέρας μου, όπως του μονοκέρατου ζώου· εγώ θα χριστώ με νέο λάδι·
- ¹¹ και το μάτι μου θα δει την εκδίκηση των εχθρών μου· τα αυτιά μου θα ακούσουν για τους κακοποιούς, που επαναστατούν εναντίον μου.
- ¹² Ο δίκαιος θα ανθίζει σαν φοίνικας· σαν κέδρος τού Λιβάνου θα αυξάνει.
- ¹³ Φυτεμένοι στον οίκο τού Κυρίου, θα ανθίζουν στις αυλές τού Θεού μας·

¹⁴ Θα καρποφορούν και σ' αυτά τα βαθιά γηραιά, θα είναι ακμαίοι και ανθηροί·

¹⁵ για να αναγγέλλουν ότι ο Κύριος είναι δίκαιος, το φρούριό μου· και δεν υπάρχει σ' αυτόν αδικία.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 93

Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει· μεγαλοπρέπεια είναι ντυμένος· ο Κύριος είναι ντυμένος με δύναμη, και περιζωσμένος· και στερέωσε την οικουμένη, ώστε δεν θα σαλευτεί.

² Ο θρόνος σου είναι στερεωμένος εξ αρχής· από τον αιώνα υπάρχουν εσύ.

³ Ύψωσαν οι ποταμοί, Κύριε, ύψωσαν οι ποταμοί τη φωνή τους· οι ποταμοί ύψωσαν τα κύματά τους.

⁴ Ο Κύριος, που είναι στους ύψιστους χώρους, είναι δυνατότερος από τον ήχο πολλών νερών, περισσότερο από τα δυνατά κύματα της θάλασσας.

⁵ Τα μαρτύριά σου είναι πιστά σε υπερβολικό βαθμό· στον οίκο σου ανήκει αγιότητα, Κύριε, σε μακρότητα ημερών.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 94

ΘΕΕ των εκδικήσεων, Κύριε, Θεέ των εκδικήσεων, εμφανίσου.

² Υψώσου, Κριτή τής γης· απόδωσε ανταπόδοση στους υπερήφανους.

³ Μέχρι τότε οι ασεβείς, Κύριε, μέχρι τότε οι ασεβείς θα θριαμβεύουν;

⁴ Μέχρι τότε θα προφέρουν και θα μιλούν σκληρά; Θα καυχώνται οι εργάτες τής ανομίας;

⁵ Κύριε, καταθλίβουν τον λαό σου, και κακοποιούν την κληρονομιά σου.

⁶ Φονεύουν τη χήρα και τον ξένο, και θανατώνουν τους ορφανούς.

⁷ Και λένε: Δεν θα δει ο Κύριος ούτε θα αντιληφθεί ο Θεός τού Ιακώβ.

⁸ Αντιληφθείτε το, εσείς οι άφρονες ανάμεσα στον λαό· και οι μωροί, τότε θα φρονιμεύσετε;

⁹ Αυτός που φύτεψε το αυτί, δεν θα ακούσει; Αυτός που έπλασε το μάτι, δεν θα δει;

¹⁰ Αυτός που σωφρονίζει τα έθνη, δεν θα ελέγξει; Αυτός που διδάσκει τον άνθρωπο γνώση;

¹¹ Ο Κύριος γνωρίζει τους συλλογισμούς των ανθρώπων, ότι είναι μάταιοι.

¹² Μακάριος ο άνθρωπος, που τον σωφρονίζεις, Κύριε, και με τον νόμο σου τον διδάσκεις·

¹³ για να τον αναπαύεις από τις ημέρες τής συμφοράς, μέχρις ότου σκαφτεί λάκκος στον ασεβή.

¹⁴ Επειδή, ο Κύριος δεν θα απορρίψει τον λαό του, και την κληρονομιά του δεν θα εγκαταλείψει.

¹⁵ Επειδή, η κρίση θα επιστρέψει στη δικαιοσύνη, και θα την ακολουθήσουν όλοι οι ευθείς στην καρδιά.

¹⁶ Ποιος θα σηκωθεί σε υπεράσπισή μου ενάντια στους πονηρευόμενους; Ποιος θα παρασταθεί σε υπεράσπισή μου ενάντια στους εργάτες τής ανομίας;

¹⁷ Αν ο Κύριος δεν με βοηθούσε, η ψυχή μου παρολίγο θα κατοικούσε στη σιωπή.

¹⁸ Όταν έλεγα, γλίστρησε το πόδι μου, το έλεός σου, Κύριε, με βοηθούσε.

¹⁹ Στο πλήθος των αμηχανιών τής καρδιάς μου, οι παρηγορίες σου εύφραναν την ψυχή μου.

²⁰ Μήπως ο θρόνος τής ανομίας έχει επικοινωνία μαζί σου, που μηχανεύεται αδικία αντί

για νόμο;

21 Αυτοί ορμούν ενάντια στην ψυχή τού δικαίου, και καταδικάζουν αθώο αίμα.

22 Ο Κύριος, όμως, είναι σε μένα καταφύγιο· και ο Θεός μου, το φρούριο της ελπίδας μου.

23 Και θα γυρίσει επάνω τους την ανομία τους, και μέσα στην πονηρία τους θα τους αφανίσει· ο Κύριος ο Θεός μας θα τους αφανίσει.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 95

ΕΛΑΤΕ, ας αγαλλιαστούμε στον Κύριο· ας αλαλάξουμε στο φρούριο της σωτηρίας μας.

2 Ας προφτάσουμε μπροστά του με δοξολογίες· ας αλαλάξουμε σ' αυτόν με ψαλμούς.

3 Επειδή, ο Κύριος είναι μεγάλος Θεός, και μεγάλος Βασιλιάς, περισσότερο από όλους τούς θεούς.

4 Επειδή, στο δικό του το χέρι είναι τα βάθη τής γης· και τα ύψη των βουνών είναι δικά του.

5 Επειδή, δική του είναι η θάλασσα, κι αυτός την έκανε· και τα χέρια του έπλασαν την ξηρά.

6 Ελάτε, ας προσκυνήσουμε και ας προσπέσουμε· ας γονατίσουμε μπροστά στον Κύριο, τον Δημιουργό μας.

7 Επειδή, αυτός είναι ο Θεός μας· κι εμείς λαός τής βοσκής του, και πρόβατα του χεριού του. Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του,

8 μη σκληρύνετε την καρδιά σας, όπως τότε στον παροργισμό, όπως την ημέρα τού πειρασμού στην έρημο·

9 όπου οι πατέρες σας με πείραξαν, με δοκίμασαν, και είδαν τα έργα μου.

10 Σαράντα χρόνια δυσареστήθηκα με εκείνη τη γενεά, και είπα: Αυτός είναι λαός πλανεμένος στην καρδιά, κι αυτοί δεν γνώρισαν τους δρόμους μου.

11 Γι' αυτό, στην οργή μου ορκίστηκα ότι, δεν θα μπουν μέσα στην ανάπαυσή μου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 96

ΨΑΛΤΕ στον Κύριο καινούργιο τραγούδι· ψάλτε στον Κύριο, ολόκληρη η γη.

2 Ψάλτε στον Κύριο· ευλογείτε το όνομά του· κηρύττετε από ημέρα σε ημέρα τη σωτηρία του.

3 Αναγγείlate στα έθνη τη δόξα του, σε όλους τούς λαούς τα θαυμαστά έργα του.

4 Επειδή, ο Κύριος είναι μέγας, και υπερβολικά αξιύμνητος· είναι φοβερός, περισσότερο από όλους τούς θεούς.

5 Επειδή, όλοι οι θεοί των εθνών είναι είδωλα· ο Κύριος, όμως, δημιούργησε τους ουρανούς.

6 Δόξα και μεγαλοπρέπεια είναι μπροστά του· δύναμη και ωραιότητα στο αγιαστήριό του.

7 Αποδώστε στον Κύριο, πατριές των λαών, αποδώστε στον Κύριο δόξα και δύναμη.

8 Αποδώστε στον Κύριο τη δόξα τού ονόματός του· πάρτε προσφορές, και μπείτε μέσα στις αυλές του.

9 Προσκυνήστε τον Κύριο στο μεγαλοπρεπές αγιαστήριό του· να έχετε φόβο μπροστά από το πρόσωπό του, ολόκληρη η γη.

10 Πείτε στα έθνη: Ο Κύριος βασιλεύει· η οικουμένη θα είναι σίγουρα στερεωμένη· δεν θα σαλευτεί· αυτός θα κρίνει τους λαούς με ευθύτητα.

- 11** Ας ευφραίνονται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γη· ας ηχεί η θάλασσα, και το πλήρωμά της.
- 12** Ας χαίρονται οι πεδιάδες, και όλα όσα βρίσκονται σ' αυτές· τότε θα ευφραίνονται όλα τα δέντρα τού δάσους,
- 13** μπροστά στον Κύριο· επειδή, έρχεται, επειδή έρχεται για να κρίνει τη γη· θα κρίνει την οικουμένη με δικαιοσύνη, και τους λαούς με την αλήθεια του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 97

- Ο** ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει· ας αγάλλεται η γη· ας ευφραίνεται το πλήθος των νησιών.
- 2** Σύννεφο και ομίχλη είναι ολόγυρά του· δικαιοσύνη και κρίση είναι η βάση τού θρόνου του.
- 3** Φωτιά προπορεύεται μπροστά του, και καταφλέγει από παντού τούς εχθρούς του.
- 4** Οι αστραπές του φωτίζουν την οικουμένη· η γη είδε, και κλονίστηκε.
- 5** Τα βουνά διαλύονται σαν κερί από την παρουσία τού Κυρίου, από την παρουσία τού Κυρίου ολόκληρης της γης.
- 6** Οι ουρανοί αναγγέλλουν τη δικαιοσύνη του, και όλοι οι λαοί βλέπουν τη δόξα του.
- 7** Ας ντραπούν όλοι εκείνοι που λατρεύουν τα γλυπτά, αυτοί που καυχώνται στα είδωλα· προσκυνείτε αυτόν, όλοι οι θεοί.
- 8** Η Σιών άκουσε, και ευφράνθηκε, και οι θυγατέρες τού Ιούδα χάρηκαν για τις κρίσεις σου, Κύριε.
- 9** Επειδή, εσύ, Κύριε, είσαι ύψιστος επάνω σε ολόκληρη τη γη· υπερυψώθηκες υπερβολικά, περισσότερο από όλους τούς θεούς.
- 10** Εκείνοι από σας που αγαπάτε τον Κύριο, μισείτε το κακό· αυτός φυλάττει τις ψυχές των οσίων του· τους ελευθερώνει από το χέρι των ασεβών.
- 11** Φως σπέρνεται για τον δίκαιο, και ευφροσύνη για τους ευθείς στην καρδιά.
- 12** Ευφραίνεστε, δίκαιοι, στον Κύριο, και υμνείτε στην ανάμνηση της αγιοσύνης του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 98

ΨΑΛΜΟΣ.

- Ψ**ΑΛΤΕ στον Κύριο νέο τραγούδι· επειδή, έκανε θαυμαστά έργα· το δεξί του χέρι, και ο βραχίονάς του ο άγιος, ενέργησαν σ' αυτόν σωτηρία.
- 2** Ο Κύριος έκανε γνωστή τη σωτηρία του· μπροστά στα έθνη αποκάλυψε τη δικαιοσύνη του.
- 3** Θυμήθηκε το έλεός του και την αλήθεια του προς τον οίκο Ισραήλ· όλα τα πέρατα της γης είδαν τη σωτηρία τού Θεού μας.
- 4** Αλαλάξτε στον Κύριο, όλη η γη· ευφραίνεστε και αγάλλεστε και ψαλμωδείτε.
- 5** Ψαλμωδείτε στον Κύριο με κιθάρα, με κιθάρα και φωνή ψαλμωδίας.
- 6** Με σάλπιγγες, και με φωνή κεράτινης σάλπιγγας, αλαλάξτε μπροστά στον Βασιλιά Κύριο.
- 7** Ας ηχεί η θάλασσα, και το πλήρωμά της· η οικουμένη, κι αυτοί που κατοικούν σ' αυτή.
- 8** Οι ποταμοί ας κροτούν τα χέρια, τα βουνά ας αγάλλονται μαζί,
- 9** μπροστά στον Κύριο· επειδή, έρχεται για να κρίνει τη γη· θα κρίνει την οικουμένη με δικαιοσύνη, και τους λαούς με ευθύτητα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 99

Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει, ας τρέμουν οι λαοί· αυτός που κάθεται επάνω στα χερουβείμ, ας σειστεί η γη.

² Ο Κύριος είναι μεγάλος στη Σιών, και είναι υψηλός σε όλους τούς λαούς.

³ Ας δοξολογούν το μεγάλο και φοβερό όνομά σου, επειδή είναι άγιο·

⁴ και τη δύναμη του βασιλιά, που αγαπάει δικαιοσύνη. Εσύ διόρισες την ευθύτητα, εσύ έκανες κρίση και δικαιοσύνη στον Ιακώβ.

⁵ Υψώνετε τον Κύριο τον Θεό μας, και προσκυνείτε στο υποπόδιο των ποδιών του· επειδή, είναι άγιος.

⁶ Ο Μωυσής και ο Ααρών ανάμεσα στους ιερείς του, και ο Σαμουήλ ανάμεσα σ' αυτούς που επικαλούνται το όνομά του, επικαλούνταν τον Κύριο, κι αυτός τούς εισάκουγε.

⁷ Μιλούσε σ' αυτούς από στύλο νεφέλης· φύλαξαν τα μαρτύριά του, και τα προστάγματα, που τους έδωσε·

⁸ Κύριε Θεέ μας, εσύ τους εισάκουγες· έγινες σ' αυτούς Θεός συγχωρητικός, όμως και εκδικητής για τις πράξεις τους.

⁹ Υψώνετε τον Κύριο τον Θεό μας, και προσκυνείτε στο βουνό του το άγιο· επειδή, ο Κύριος ο Θεός μας είναι άγιος.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 100

ΨΑΛΜΟΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ.

ΑΛΛΑΞΤΕ στον Κύριο, ολόκληρη η γη.

² Δουλέψτε στον Κύριο με ευφροσύνη· ελάτε μπροστά του με αγαλλίαση.

³ Γνωρίστε ότι, ο Κύριος είναι ο Θεός· αυτός έκανε εμάς, και όχι εμείς· εμείς είμαστε λαός του, και πρόβατα της βοσκής του.

⁴ Μπείτε μέσα στις πύλες του με δοξολογία, και στις αυλές του με ύμνο· δοξολογείτε τον· ευλογείτε το όνομά του.

⁵ Επειδή, ο Κύριος είναι αγαθός· το έλεός του παραμένει στον αιώνα, και η αλήθεια του από γενεά σε γενεά.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 101

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ.

ΕΛΕΟΣ και κρίση θα ψάλλω· σε σένα, Κύριε, θα ψαλμωδώ.

² Θα είμαι συνετός σε άμωμο δρόμο· τότε θάρθεις σε μένα; Θα περπατώ με ακεραιότητα της καρδιάς μου, μέσα στον οίκο μου.

³ Δεν θα βάλω μπροστά στα μάτια μου πονηρό πράγμα· μισώ εκείνους που πράττουν παρανομίες· τίποτε απ' αυτά δεν θα κολληθεί σε μένα.

⁴ Η διεστραμμένη καρδιά θα αποβληθεί από μένα· τον πονηρό δεν θα τον γνωρίζω.

⁵ Εκείνον που καταλαλεί κρυφά τον πλησίον του, αυτόν θα τον εξολοθρεύω· εκείνον που έχει υπερήφανο βλέμμα, και υπερήφανη καρδιά, αυτόν δεν θα τον υποφέρω.

⁶ Τα μάτια μου θα είναι επάνω στους πιστούς τής γης, για να συγκατοικούν μαζί μου· εκείνος που περπατάει σε άμωμο δρόμο, αυτός θα με υπηρετεί.

⁷ Δεν θα κατοικεί στο μέσον τού οίκου μου εκείνος που εργάζεται την απάτη· εκείνος που

μιλάει το ψέμα δεν θα στερεωθεί μπροστά στα μάτια μου.

⁸ Κάθε πρωί θα εξολοθρεύω όλους τούς ασεβείς τής γης, για να κόψω ολοκληρωτικά από την πόλη τού Θεού όλους τούς εργάτες τής ανομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 102

ΠΡΟΣΕΥΧ'Η ΤΟ'Υ ΘΛΙΜΜ'ΕΝΟΥ, 'ΟΤΑΝ ΑΔΗΜΟΝΕ'Ι, ΚΑΙ ΞΕΧ'ΥΝΕΙ ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ Κ'ΥΡΙΟ.

ΚΥΡΙΕ, εισάκουσε την προσευχή μου, και η κραυγή μου ας έρθει σε σένα.

² Μη κρύψεις από μένα το πρόσωπό σου· την ημέρα που θλίβομαι, στρέψε σε μένα το αυτί σου· την ημέρα που σε επικαλούμαι, γρήγορα να με εισακούς.

³ Επειδή, οι ημέρες μου εξαλείφθηκαν όπως ο καπνός, και τα κόκαλά μου καταξεράθηκαν σαν το φρύγανο.

⁴ Η καρδιά μου πληγώθηκε και ξεράθηκε όπως το χορτάρι, ώστε λησμόνησα να τρώω το ψωμί μου.

⁵ Από τη φωνή τού στεναγμού μου, κόλλησαν τα κόκαλά μου στο δέρμα μου.

⁶ Έγινα όμοιος με τον ερημικό πελεκάνο· έγινα όπως ο νυχτοκόρακας στις ερημιές.

⁷ Αγρυπνώ και είμαι σαν σπουργίτι που μονάζει στη σοφίτα.

⁸ Όλη την ημέρα με κοροϊδεύουν οι εχθροί μου· αυτοί που μαίνονται, ορκίζονται εναντίον μου.

⁹ Επειδή, έφαγα στάχτη σαν ψωμί, και συγκέρασα το ποτό μου με δάκρυα,

¹⁰ εξαιτίας τής οργής σου και της αγανάκτησής σου· επειδή, αφού με σήκωσες, με έρριξες κάτω.

¹¹ Οι ημέρες μου παρέρχονται σαν σκιά, και εγώ ξεράθηκα σαν το χορτάρι.

¹² Εσύ, όμως, Κύριε, παραμένεις αιώνια, και η ενθύμησή σου από γενεά σε γενεά.

¹³ Εσύ θα σηκωθείς, θα σπλαχνιστείς τη Σιών· επειδή, είναι καιρός να την ελεήσεις, μια που έφτασε ο διορισμένος καιρός.

¹⁴ Δεδομένου ότι, οι δούλοι σου αρέσκονται στις πέτρες της, και σπλαχνίζονται το χώμα της.

¹⁵ Τότε, τα έθνη θα φοβηθούν το όνομα του Κυρίου, και όλοι οι βασιλιάδες τής γης θα φοβηθούν τη δόξα σου.

¹⁶ Όταν ο Κύριος οικοδομήσει τη Σιών, θα φανεί μέσα στη δόξα του.

¹⁷ Θα επιβλέψει στην προσευχή των εγκαταλειμμένων, και δεν θα καταφρονήσει τη δέησή τους.

¹⁸ Αυτό θα γραφτεί για την επερχόμενη γενεά· και ο λαός που θα δημιουργηθεί, θα αινεί τον Κύριο.

¹⁹ Επειδή, έσκυψε από το ύψος τού αγιαστηρίου του, ο Κύριος επέβλεψε από τον ουρανό επάνω στη γη,

²⁰ για να ακούσει τον στεναγμό των αιχμαλώτων, και να ελευθερώσει τούς καταδικασμένους σε θάνατο·

²¹ για να κηρύττουν στη Σιών το όνομα του Κυρίου, και την αίνεσή του στην Ιερουσαλήμ,

²² όταν συγκεντρωθούν μαζί τα έθνη και τα βασίλεια, για να είναι δούλοι στον Κύριο.

²³ Αδυνάτισε καθ' οδόν τη δύναμή μου· μίκρυνε τον αριθμό των ημερών μου.

²⁴ Εγώ είπα: Θεέ μου, μη με αρπάξεις στα μισά μου χρόνια· τα χρόνια σου είναι σε γενεές γενεών.

²⁵ Αρχικά, Κύριε, εσύ θεμελίωσες τη γη, και οι ουρανοί είναι έργα των χεριών σου.

- ²⁶ Αυτοί θα απολεστούν, εσύ όμως παραμένεις· και όλοι θα παλιώσουν σαν ιμάτιο· θα τους τυλίξεις σαν περικάλυμμα, και θα αλλαχτούν·
- ²⁷ εσύ, όμως, είσαι ο ίδιος και τα χρόνια σου δεν θα εκλείψουν.
- ²⁸ Οι γιοι των δούλων σου θα κατοικούν, και το σπέρμα τους θα παραμένει μπροστά σου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 103

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

- Ε**ΥΛΟΓΕΙ, ω ψυχή μου, τον Κύριο· και κάθε τι που είναι μέσα μου, το όνομά του το άγιο.
- ² Ευλόγει, ω ψυχή μου, τον Κύριο, και μη ξεχνάς όλες τις ευεργεσίες του·
- ³ αυτόν που συγχωρεί όλες τις ανομίες σου· αυτόν που γιατρεύει όλες τις αρρώστιες σου·
- ⁴ αυτόν που λυτρώνει από τη φθορά τη ζωή σου· αυτόν που σε στεφανώνει με έλεος και οικτιρμούς·
- ⁵ αυτόν που χορταίνει τα γηρατειά σου με αγαθά· η νεότητά σου ανανεώνεται σαν του αετού.
- ⁶ Ο Κύριος κάνει δικαιοσύνη και κρίση σε όλους εκείνους που αδικούνται.
- ⁷ Φανέρωσε τους δρόμους του στον Μωυσή, τα έργα του στους γιους Ισραήλ.
- ⁸ Οικτίρμονας και ελεήμονας είναι ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος.
- ⁹ Δεν θα δικολογεί για πάντα ούτε θα διατηρεί την οργή του στον αιώνα.
- ¹⁰ Δεν έκανε σε μας σύμφωνα με τις αμαρτίες μας ούτε ανταπέδωσε σε μας σύμφωνα με τις ανομίες μας.
- ¹¹ Επειδή, όσο είναι το ύψος τού ουρανού επάνω από τη γη, τόσο μεγάλο είναι το έλεός του σ' αυτούς που τον φοβούνται.
- ¹² Όσο απέχει η ανατολή από τη δύση, τόσο μακριά έστειλε από μας τις ανομίες μας.
- ¹³ Καθώς ο πατέρας σπλαχνίζεται τα παιδιά του, έτσι και ο Κύριος σπλαχνίζεται αυτούς που τον φοβούνται.
- ¹⁴ Επειδή, αυτός γνωρίζει την πλάση μας, θυμάται ότι είμαστε χώμα.
- ¹⁵ Οι ημέρες τού ανθρώπου είναι σαν το χορτάρι· σαν το άνθος τού χωραφιού, έτσι ανθίζει·
- ¹⁶ επειδή, ο άνεμος περνάει από πάνω του, και δεν υπάρχει πλέον· και ο τόπος του δεν το γνωρίζει πλέον.
- ¹⁷ Το έλεος του Κυρίου είναι από τον αιώνα και μέχρι τον αιώνα, επάνω σ' αυτούς που τον φοβούνται· και η δικαιοσύνη του επάνω στους γιους των γιων·
- ¹⁸ επάνω σ' εκείνους που τηρούν τη διαθήκη του, και σ' εκείνους που θυμούνται τις εντολές του, για να τις εκπληρώνουν.
- ¹⁹ Ο Κύριος ετοίμασε τον θρόνο του στον ουρανό, και η βασιλεία του δεσπόζει τα πάντα.
- ²⁰ Ευλογείτε τον Κύριο, άγγελοί του, δυνατοί με δύναμη, εκείνοι που εκτελούν τον λόγο του, εκείνοι που υπακούν στη φωνή τού λόγου του.
- ²¹ Ευλογείτε τον Κύριο, όλες οι δυνάμεις του· οι λειτουργοί του, εκείνοι που εκτελούν το θέλημά του.
- ²² Ευλογείτε τον Κύριο, όλα τα έργα του, σε κάθε τόπο τής δεσποτείας του. Ευλόγει, ω ψυχή μου, τον Κύριο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 104

ΕΥΛΟΓΕΙ, ω ψυχή μου, τον Κύριο. Κύριε, Θεέ μου, μεγαλύνθηκες υπερβολικά· τιμή και μεγαλοπρέπεια είσαι ντυμένος·

² αυτός που περιτυλίγεται το φως σαν ιμάτιο, αυτός που απλώνει τον ουρανό σαν καταπέτασμα·

³ αυτός που στεγάζει με νερά τα υπερώα του· αυτός που κάνει τα σύννεφα δική του άμαξα· αυτός που περπατάει επάνω σε φτερούγες ανέμων·

⁴ αυτός που κάνει τούς αγγέλους του πνεύματα, τους λειτουργούς του φλόγα φωτιάς·

⁵ αυτός που θεμελιώνει τη γη επάνω στη βάση της, για να μη σαλευθεί στον αιώνα τού αιώνα.

⁶ Την κάλυψες με την άβυσσο σαν με ιμάτιο· τα νερά στάθηκαν επάνω στα βουνά·

⁷ από την επιτίμησή σου έφυγαν· από τη φωνή τής βροντής σου έφυγαν με βία·

⁸ ανέβηκαν στα βουνά, κατέβηκαν στις κοιλάδες, στον τόπο που διόρισες γι' αυτά·

⁹ έθεσες όριο, που δεν θα το υπερβούν ούτε θα επιστρέψουν για να σκεπάσουν τη γη.

¹⁰ Αυτός που εξαποστέλλει πηγές στις φάραγγες, για να ρέουν ανάμεσα στα βουνά·

¹¹ ποτίζουν όλα τα θηρία τού χωραφιού· τα άγρια γαϊδούρια σβήνουν τη δίψα τους·

¹² κοντά τους κατασκηνώνουν τα πουλιά τού ουρανού, και κελαηδούν ανάμεσα στα κλαδιά.

¹³ Αυτός που ποτίζει τα βουνά από τα υπερώα του· από τον καρπό των έργων σου χορταίνει η γη.

¹⁴ Αυτός που αναδίδει χορτάρι για τα κτήνη, και βοτάνη για χρήση τού ανθρώπου, για να βγάξει τροφή από τη γη,

¹⁵ και κρασί που ευφραίνει την καρδιά τού ανθρώπου, λάδι για να λαμπρύνει το πρόσωπό του, και ψωμί που στηρίζει την καρδιά του ανθρώπου.

¹⁶ Χόρτασαν τα δέντρα τού Κυρίου· οι κέδροι τού Λιβάνου, που φύτεψε·

¹⁷ όπου τα πουλιά κάνουν φωλιές· τα πεύκα είναι η κατοικία τού πελαργού.

¹⁸ Τα ψηλά βουνά είναι για τις δορκάδες· οι πέτρες είναι καταφύγιο στα δασύποδα ζώα.

¹⁹ Έκανε το φεγγάρι για τους καιρούς· ο ήλιος γνωρίζει τη δύση του.

²⁰ Φέρνεις σκοτάδι, και γίνεται νύχτα· μέσα σ' αυτή περιφέρονται όλα τα θηρία τού δάσους·

²¹ τα λιονταράκια βρυχάζουν για να αρπάξουν, και να ζητήσουν από τον Θεό την τροφή τους.

²² Ο ήλιος ανατέλλει· μαζεύονται, και πλαγιάζουν στα σπήλαιά τους·

²³ βγαίνει ο άνθρωπος στο έργο του, και στην εργασία του μέχρι το βράδυ.

²⁴ Πόσο μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε! Με σοφία έφτιαξες τα πάντα· η γη είναι γεμάτη από τα έργα σου·

²⁵ αυτή η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρη· εκεί υπάρχουν αναρίθμητα ερπετά, ζώα μικρά μαζί με μεγάλα·

²⁶ εκεί ταξιδεύουν τα πλοία· εκεί είναι αυτός ο Λευιάθαν, που τον έφτιαξες για να παίζει μέσα σ' αυτή.

²⁷ Όλα αυτά ελπίζουν σε σένα, για να τους δώσεις την τροφή τους στον καιρό τους.

²⁸ Τους δίνεις, μαζεύουν· ανοίγεις το χέρι σου, χορταίνουν αγαθά.

²⁹ Αποστρέφεις το πρόσωπό σου, ταραάζονται· σηκώνεις την πνοή τους, πεθαίνουν, και γυρίζουν στο χώμα τους·

³⁰ στέλνεις το πνεύμα σου, κτίζονται, και ανανεώνεις το πρόσωπο της γης.

³¹ Η δόξα τού Κυρίου ας είναι στον αιώνα· ας ευφραίνεται ο Κύριος στα έργα του·

- ³² αυτός που επιβλέπει επάνω στη γη, και την κάνει να τρέμει· αγγίζει τα βουνά, και καπνίζουν.
- ³³ Ενόσω ζω θα ψάλλω στον Κύριο· θα ψαλμωδώ στον Θεό μου ενόσω υπάρχω.
- ³⁴ Η μελέτη μου σ' αυτόν θα είναι γλυκιά· εγώ θα ευφραίνομαι στον Κύριο.
- ³⁵ Ας εκλείψουν οι αμαρτωλοί από τη γη, και οι ασεβείς ας μη υπάρχουν πλέον. Ευλόγει, ω ψυχή μου, τον Κύριο. Αλληλούια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 105

- Δ**οξολογείτε τον Κύριο· επικαλείστε το όνομά του· κάντε γνωστά τα έργα του στους λαούς.
- ² Ψάλλετε σ' αυτόν· ψαλμωδείτε σ' αυτόν· μιλάτε για όλα τα θαυμάσιά του.
- ³ Καυχάστε στο άγιο του όνομα· ας ευφραίνεται η καρδιά εκείνων που εκζητούν τον Κύριο.
- ⁴ Ζητάτε τον Κύριο και τη δύναμή του· εκζητάτε το πρόσωπό του παντοτινά.
- ⁵ Να θυμάστε τα θαυμαστά του έργα που έκανε· τα τεράστια μεγαλεία του και τις κρίσεις τού στόματός του·
- ⁶ εσείς, σπέρμα τού Αβραάμ τού δούλου του, γιοι τού Ιακώβ, οι εκλεκτοί του.
- ⁷ Αυτός είναι ο Κύριος ο Θεός μας· οι κρίσεις του είναι σε όλη τη γη.
- ⁸ Να θυμάστε πάντοτε τη διαθήκη του, τη διαθήκη τού λόγου τον οποίο πρόσταξε σε χίλιες γενεές,
- ⁹ τη διαθήκη που έκανε στον Αβραάμ, και τον όρκο του στον Ισαάκ·
- ¹⁰ και τον επιβεβαίωσε στον Ιακώβ ως νόμο, προς τον Ισραήλ ως μια αιώνια διαθήκη,
- ¹¹ λέγοντας: Σε σένα θα δώσω τη γη Χαναάν, για μερίδα τής κληρονομιάς σας.
- ¹² Ενώ αυτοί ήσαν λιγостоί σε αριθμό, λίγοι, και πάροικοι σ' αυτή,
- ¹³ και διέρχονταν από έθνος σε έθνος, από βασιλεία σε άλλον λαό,
- ¹⁴ δεν άφησε άνθρωπο να τους αδικήσει· μάλιστα, για χατήρι τους έλεγξε βασιλιάδες,
- ¹⁵ λέγοντας: Μη αγγίξετε τους χρισμένους μου, και μη κακοποιήσετε τους προφήτες μου.
- ¹⁶ Και έφερε πείνα επάνω στη γη· σύντριψε κάθε στήριγμα άρτου.
- ¹⁷ Απέστειλε πριν απ' αυτούς έναν άνθρωπο, τον Ιωσήφ, που πουλήθηκε ως δούλος·
- ¹⁸ του οποίου τα πόδια έσφιξαν μέσα σε δεσμά· τον έβαλαν στα σίδερα·
- ¹⁹ μέχρι νάρθει ο λόγος του· ο λόγος τού Κυρίου τον δοκίμασε.
- ²⁰ Έστειλε ο βασιλιάς, και τον έλυσε· ο άρχοντας των λαών, και τον ελευθέρωσε.
- ²¹ Τον κατέστησε κύριο του οίκου του, και άρχοντα σε όλα τα κτήματά του·
- ²² για να παιδαγωγεί τούς άρχοντές του, κατά την αρέσκειά του, και να διδάξει στους πρεσβυτέρους του σοφία.
- ²³ Τότε, ήρθε ο Ισραήλ στην Αίγυπτο, και ο Ιακώβ παροίκησε στη γη Χαμ.
- ²⁴ Και ο Κύριος αύξησε τον λαό του υπερβολικά, και τον ενδυνάμωσε περισσότερο από τους εχθρούς του.
- ²⁵ Η καρδιά τους στράφηκε στο να μισούν τον λαό του, στο να δολιεύονται τους δούλους του.
- ²⁶ Έστειλε τον δούλο του τον Μωυσή, και τον Ααρών που τον έκλεξε.
- ²⁷ Εκτέλεσε ανάμεσά τους τα λόγια των σημείων του, και τα θαυμαστά του έργα στη γη Χαμ.
- ²⁸ Έστειλε σκοτάδι, και σκοτείνιασε· και δεν απείθησαν στα λόγια του.

- ²⁹ Μετέτρεψε τα νερά σε αίμα, και θανάτωσε τα ψάρια τους.
- ³⁰ Η γη τους ανέβρυσε βατράχια, μέχρι μέσα στα ταμεία των βασιλιάδων τους.
- ³¹ Είπε, και ήρθε κυνόμυγα, και σκνίπες σε όλα τα όριά τους.
- ³² Τους έδωσε χαλάζι αντί για βροχή, και φλογερή φωτιά στη γη τους.
- ³³ και χτύπησε τα αμπέλια τους, και τις συκιές τους, και σύντριψε τα δέντρα στα όριά τους.
- ³⁴ Είπε, και ήρθε ακρίδα, και βρούχος αναρίθμητος.
- ³⁵ και κατέφαγε όλο το χορτάρι στη γη τους, και κατέφαγε τον καρπό τής γης τους.
- ³⁶ Και χτύπησε κάθε πρωτότοκο στη γη τους, την απαρχή κάθε δύναμής τους.
- ³⁷ Και τους έβγαλε μαζί με ασήμι και χρυσάφι, και δεν υπήρχε ασθενής στις φυλές τους.
- ³⁸ Στην έξοδό τους ευφράνθηκε η Αίγυπτος· επειδή, ο φόβος τους είχε πέσει επάνω τους.
- ³⁹ Απλώσε νεφέλη για να τους σκεπάζει, και φωτιά για να φέγγει τη νύχτα.
- ⁴⁰ Ζήτησαν, και τους έφερε ορτύκια· και με ψωμί ουρανού τούς χόρτασε.
- ⁴¹ Άνοιξε την πέτρα, και ανέβλυσαν νερά, και έρρευσαν ποτάμια μέσα από άνυδρους τόπους.
- ⁴² Επειδή, θυμήθηκε τον άγιο λόγο του, που είπε στον Αβραάμ, τον δούλο του.
- ⁴³ Και έβγαλε τον λαό του με αγαλλίαση, τους εκλεκτούς του με χαρά·
- ⁴⁴ και τους έδωσε τα εδάφη των εθνών, και κληρονόμησαν τους κόπους των λαών·
- ⁴⁵ για να τηρούν τα διατάγματά του, και να εκτελούν τους νόμους του. Αλληλούια.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 106

Αλληλούια. ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο, επειδή είναι αγαθός· επειδή, το έλεός του μένει στον αιώνα.

- ² Ποιος μπορεί να κηρύξει τα κραταιά έργα τού Κυρίου, να κάνει ακουστές όλες τις αινέσεις του;
- ³ Μακάριοι εκείνοι που φυλάττουν κρίση, εκείνοι που εκτελούν δικαιοσύνη πάντοτε.
- ⁴ Θυμήσου με, Κύριε, στην ευμένεια που δείχνεις στον λαό σου· επισκέψου με στη σωτηρία σου·
- ⁵ για να βλέπω το καλό των εκλεκτών σου, για να ευφραίνομαι στην ευφροσύνη τού έθνους σου, για να καυχώμαι μαζί με την κληρονομιά σου.
- ⁶ Αμαρτήσαμε, μαζί με τους πατέρες μας· ανομήσαμε, ασεβήσαμε.
- ⁷ Οι πατέρες μας στην Αίγυπτο δεν κατάλαβαν τα θαυμαστά έργα σου· δεν θυμήθηκαν το πλήθος τού ελέους σου, και σε παρόργισαν στη θάλασσα, στην Ερυθρά Θάλασσα.
- ⁸ Και όμως, τους έσωσε για χάρη του ονόματός του, για να κάνει γνωστά τα κραταιά έργα του.
- ⁹ Και επιτίμησε την Ερυθρά Θάλασσα, και ξεράθηκε· και τους διαπέρασε μέσα από τις αβύσσους σαν μέσα από έρημο·
- ¹⁰ και τους έσωσε από το χέρι εκείνου που τους μισούσε, και τους λύτρωσε από το χέρι τού εχθρού.
- ¹¹ Και τα νερά σκέπασαν ολοκληρωτικά τούς εχθρούς τους· δεν έμεινε απ' αυτούς ούτε ένας.
- ¹² Τότε, πίστεψαν στα λόγια του· έψαλαν την αίνεσή του.
- ¹³ Όμως, γρήγορα ξέχασαν τα έργα του· δεν περίμεναν τη βουλή του·
- ¹⁴ αλλά, επιθύμησαν επιθυμία στην έρημο, και πείραξαν τον Θεό μέσα σε άνυδρη γη.

- 15 Και έδωσε σ' αυτούς το αίτημά τους· τους έστειλε, όμως, θανατηφόρα αρρώστια.
- 16 Ακόμα, φθόνησαν τον Μωυσή στο στρατόπεδο, και τον Ααρών, τον άγιο του Κυρίου.
- 17 Η γη άνοιξε και κατάπιε τον Δαθάν, και σκέπασε τη σκηνή τού Αβειρών·
- 18 και βγήκε φωτιά στη συναγωγή τους· η φλόγα κατέκαψε τους ασεβείς.
- 19 Κατασκεύασαν ένα μοσχάρι στο Χωρήβ, και προσκύνησαν το χωνευτό·
- 20 και άλλαξαν τη δόξα τους σε ομοίωμα βοδιού που τρώει χορτάρι.
- 21 Ξέχασαν τον Θεό, τον σωτήρα τους, αυτόν που έκανε τα μεγαλεία στην Αίγυπτο·
- 22 θαυμάσια στη γη τού Χαμ· φοβερά στην Ερυθρά Θάλασσα.
- 23 Και είπε να τους εξολοθρεύσει, αν ο Μωυσής ο εκλεκτός του δεν στεκόταν μπροστά του στη θραύση, για να αποτρέψει την οργή του, ώστε να μη τους αφανίσει.
- 24 Ακόμα, καταφρόνησαν την επιθυμητή γη· δεν πίστεψαν στον λόγο του·
- 25 και γόγγυσαν στις σκηνές τους· δεν εισάκουσαν τη φωνή τού Κυρίου.
- 26 Γι' αυτό, σήκωσε το χέρι του εναντίον τους, για να τους καταστρέψει στην έρημο·
- 27 και να στρέψει το σπέρμα τους ανάμεσα στα έθνη, και να τους διασκορπίσει στους τόπους.
- 28 Και προσκολλήθηκαν στον Βέελ-φεγώρ, και έφαγαν θυσίες νεκρών·
- 29 και τον παρόξυναν με τα έργα τους, ώστε όρμησε καταπάνω τους η πληγή.
- 30 Αλλά, καθώς στάθηκε ο Φινεές, έκανε κρίση· και η πληγή σταμάτησε·
- 31 και λογαριάστηκε σ' αυτόν για δικαιοσύνη, σε γενεά και γενεά, και μέχρι τον αιώνα.
- 32 Και τον παρόξυναν στα νερά τής αντιλογίας· και ο Μωυσής έπαθε γι' αυτούς κακό·
- 33 επειδή, παρόργισαν το πνεύμα του, ώστε με τα χείλη του μίλησε αστόχαστα.
- 34 Δεν εξολόθρευσαν τα έθνη, που τους πρόσταξε ο Κύριος·
- 35 αλλά ανακατεύτηκαν με τα έθνη, και έμαθαν τα έργα τους·
- 36 και λάτρευσαν τα γλυπτά τους, που έγιναν σ' αυτούς παγίδα·
- 37 και θυσίασαν τους γιους τους και τις θυγατέρες τους στα δαιμόνια·
- 38 και έχυσαν αθώο αίμα, το αίμα των γιων τους και των θυγατέρων τους, που θυσίασαν στα γλυπτά τής Χαναάν· και μολύνθηκε η γη από αίματα.
- 39 Και μολύνθηκαν με τα έργα τους, και πόρνευσαν με τις πράξεις τους.
- 40 Γι' αυτό, η οργή τού Κυρίου άναψε ενάντια στον λαό του, και βδελύχθηκε την κληρονομιά του.
- 41 Και τους παρέδωσε στα χέρια των εθνών· και τους κυρίευσαν εκείνοι που τους μισούσαν.
- 42 Και τους έθλιψαν οι εχθροί τους, και ταπεινώθηκαν κάτω από τα χέρια τους.
- 43 Πολλές φορές τούς λύτρωσε, αλλ' αυτοί τον παρόργισαν με τις βουλές τους· γι' αυτό, ταπεινώθηκαν εξαιτίας τής ανομίας τους.
- 44 Παρόλ' αυτά, επέβλεψε στη θλίψη τους, όταν άκουσε την κραυγή τους·
- 45 και θυμήθηκε τη διαθήκη που είχε κάνει σ' αυτούς, και μεταμελήθηκε σύμφωνα με το πλήθος του ελέους του.
- 46 Και τους έκανε να βρουν έλεος μπροστά σε όλους αυτούς που τους αιχμαλώτισαν.
- 47 Σώσε μας, Κύριε ο Θεός μας, και συγκέντρωσέ μας από τα έθνη, για να δοξολογούμε το άγιο όνομά σου, και να καυχώμαστε στην αίνεσή σου.
- 48 Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, από τον αιώνα και μέχρι τον αιώνα· και ολόκληρος ο λαός ας λέει: Αμήν. Αλληλούια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 107

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τον Κύριο, επειδή είναι αγαθός, επειδή το έλεός του μένει στον αιώνα.

² Έτσι ας λένε οι λυτρωμένοι τού Κυρίου, που τους λύτρωσε από το χέρι τού εχθρού·

³ και τους συγκέντρωσε από τις χώρες, από τον βορρά και από τον νότο.

⁴ Περιπλανιόνταν στην έρημο, σε δρόμο άνυδρο· ούτε έβρισκαν πόλη για κατοίκηση.

⁵ Ήσαν πεινασμένοι και διψασμένοι· η ψυχή τους μέσα τους απέκαμε.

⁶ Τότε, μέσα στη θλίψη τους, βόησαν στον Κύριο· και τους ελευθέρωσε από τις ανάγκες τους.

⁷ Και τους οδήγησε μέσα από ίσιον δρόμο, για να πάνε σε πόλη κατοίκησης.

⁸ Ας υμνολογούν στον Κύριο τα ελέη του, και τα θαυμαστά έργα του προς τους γιους των ανθρώπων·

⁹ επειδή, ψυχή που διψούσε τη χόρτασε, και ψυχή που πεινούσε τη γέμισε από αγαθά.

¹⁰ Σ' αυτούς που κάθονται στο σκοτάδι και στη σκιά τού θανάτου, στους δεμένους με θλίψη και με σίδερο·

¹¹ επειδή, απείθησαν στα λόγια τού Θεού, και καταφρόνησαν τη βουλή τού Υψίστου·

¹² γι' αυτό, ταπείνωσε την καρδιά τους μέσα σε κόπο· έπεσαν, και δεν υπήρχε κάποιος για να τους βοηθήσει.

¹³ Τότε, μέσα στη θλίψη τους, βόησαν στον Κύριο και τους έσωσε από τις ανάγκες τους·

¹⁴ τους έβγαλε από το σκοτάδι, και από τη σκιά τού θανάτου, και σύντριψε τα δεσμά τους.

¹⁵ Ας υμνολογούν στον Κύριο τα ελέη του, και τα θαυμαστά έργα του, που κάνει προς τους γιους των ανθρώπων·

¹⁶ επειδή, σύντριψε χάλκινες πύλες, και κατέκοψε σιδερένιους μοχλούς.

¹⁷ Οι άφρονες βασανίζονται εξαιτίας των παραβάσεών τους, και εξαιτίας των ανομιών τους.

¹⁸ Η ψυχή τους αηδιάζει κάθε φαγητό, και πλησιάζουν μέχρι τις πύλες τού θανάτου.

¹⁹ Τότε, βοούν στον Κύριο μέσα στη θλίψη τους, και τους σώζει από τις ανάγκες τους·

²⁰ αποστέλλει τον λόγο του και τους γιατρεύει, και τους ελευθερώνει από τη φθορά τους.

²¹ Ας υμνολογούν στον Κύριο τα ελέη του, και τα θαυμαστά έργα του που κάνει προς τους γιους των ανθρώπων·

²² και ας θυσιάζουν θυσίες αίνεσης, και ας κηρύττουν τα έργα του με αγαλλίαση.

²³ Αυτοί που κατεβαίνουν στη θάλασσα με πλοία, που κάνουν εργασίες σε πολλά νερά,

²⁴ αυτοί βλέπουν τα έργα τού Κυρίου, και τα θαυμαστά έργα του, που γίνονται στα βάθη.

²⁵ Επειδή, προστάζει, και σηκώνεται άνεμος καταιγίδας, και ξεσηκώνει τα κύματά της.

²⁶ Ανεβαίνουν μέχρι τούς ουρανούς, και κατεβαίνουν μέχρι τις αβύσσους· η ψυχή τους λιώνει από τη συμφορά·

²⁷ σείονται και κλονίζονται, όπως αυτός που μεθάει, και ολόκληρη η σοφία τους χάνεται.

²⁸ Τότε, κρίζουν προς τον Κύριο, μέσα στη θλίψη τους, και τους βγάζει μέσα από τις ανάγκες τους.

²⁹ Κατασιγάει την ανεμοζάλη, και τα κύματά της σιωπούν.

³⁰ Και ευφραίνονται, επειδή ησύχασαν· και τους οδηγεί στο επιθυμητό λιμάνι τους.

³¹ Ας υμνολογούν στον Κύριο τα ελέη του, και τα θαυμαστά έργα του, που κάνει προς τους γιους των ανθρώπων·

³² και ας τον υψώνουν μέσα στη σύναξη του λαού, και μέσα στο συνέδριο των πρεσβύτερων ας τον αιτούν.

- ³³ Μεταβάλλει ποτάμια σε έρημο, και πηγές νερών σε ξηρασία·
³⁴ την καρποφόρα γη σε αλμυρή, εξαιτίας τής κακίας εκείνων που κατοικούν σ' αυτή·
³⁵ Μεταβάλλει την έρημο σε λίμνες νερών, και την ξερή γη σε πηγές νερών·
³⁶ Και εκεί κατοικίζει τούς πεινασμένους, και συγκροτούν πόλεις για κατοίκηση·
³⁷ και σπέρνουν χωράφια, και φυτεύουν αμπελώνες, που κάνουν καρπούς γεννήματος·
³⁸ Και τους ευλογεί, και πληθαίνουν υπερβολικά, και δεν λιγοστεύει τα κτήνη τους·
³⁹ Λιγοστεύουν όμως έπειτα, και ταπεινώνονται, από τη στενοχώρια, τη συμφορά, και τον πόνο·
⁴⁰ Επιχέει καταφρόνηση επάνω στους άρχοντες, και τους κάνει να περιπλανιούνται μέσα σε άβατη έρημο·
⁴¹ Τον πένητα, όμως, τον υψώνει από τη φτώχεια του, και κάνει τις οικογένειες σαν κοπάδια·
⁴² Οι ευθείς βλέπουν, και ευφραίνονται· και κάθε ανομία θα βουλώσει το στόμα της·
⁴³ Όποιος είναι σοφός, ας τα παρατηρεί αυτά· και θα καταλάβουν τα ελέη τού Κυρίου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 108

- Ε**ΤΟΙΜΗ είναι η καρδιά μου, Θεέ· θα ψάλλω, και θα ψαλμωδώ μέσα στη δόξα μου.
² Ξύπνα, ψαλτήρι, και κιθάρα· θα ξυπνήσω το πρωί·
³ Θα σε επαινέσω, Κύριε, ανάμεσα στους λαούς, και θα ψαλμωδώ σε σένα ανάμεσα στα έθνη·
⁴ επειδή, το έλεός σου μεγαλύνθηκε μέχρι τούς ουρανούς· και η αλήθεια σου μέχρι τα σύννεφα·
⁵ Υψώσου, Θεέ, ψηλότερα από τους ουρανούς· και η δόξα σου ας είναι επάνω σε ολόκληρη τη γη·
⁶ για να ελευθερώνονται οι αγαπητοί σου· με το δεξί σου χέρι σώσε με, και εισάκουσέ με·
⁷ Ο Θεός μίλησε μέσα στο αγιαστήριό του· θα χαίρομαι, θα διαμοιράσω τη Συχέμ, και θα μετρήσω πέρα ως πέρα την κοιλάδα Σοκχώθ·
⁸ δικός μου είναι ο Γαλαάδ, δικός μου ο Μανασσής· ο μεν Εφραίμ είναι η δύναμη του κεφαλιού μου· ο δε Ιούδας, ο νομοθέτης μου·
⁹ ο Μωάβ είναι η λεκάνη τού πλυσίματός μου· επάνω στον Εδώμ θα ρίξω το υπόδημά μου· θα αλαλάξω επάνω στην Παλαιστίνη·
¹⁰ Ποιος θα με φέρει στην περιτειχισμένη πόλη; Ποιος θα με οδηγήσει μέχρι τον Εδώμ;
¹¹ Όχι εσύ, Θεέ, που μας απέρριψες; Και δεν θα βγεις, Θεέ, μαζί με τα στρατεύματά μας;
¹² Βοήθησέ μας από τη θλίψη, επειδή μάταιη είναι η σωτηρία από τους ανθρώπους·
¹³ Με τον Θεό θα κάνουμε ανδραγαθήματα· κι αυτός θα καταπατήσει τούς εχθρούς μας.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 109

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

- Θ**ΕΕ της αίεσής μου, μη σιωπήσεις·
² επειδή, το στόμα ενός ασεβή, και το στόμα ενός δόλιου, άνοιξαν εναντίον μου, μίλησαν εναντίον μου με αναληθή γλώσσα·
³ και με περικύκλωσαν με λόγια μίσους, και με πολέμησαν χωρίς αιτία·
⁴ Αντί τής αγάπης μου, είναι αντίδικοι σε μένα· εγώ, όμως, προσεύχομαι.

- ⁵ Και ανταπέδωσαν σε μένα κακό αντί για καλό, και μίσος αντί τής αγάπης μου.
- ⁶ Βάλε έναν ασεβή επάνω του· και ο διάβολος ας στέκεται από τα δεξιά του.
- ⁷ Και όταν κρίνεται, ας βγει καταδικασμένος· και η προσευχή του ας γίνει σε αμαρτία.
- ⁸ Οι ημέρες του ας γίνουν λίγες· την επισκοπή του ας πάρει άλλος.
- ⁹ Οι γιοι του ας γίνουν ορφανοί, και η γυναίκα του χήρα.
- ¹⁰ Και ας περιπλανιούνται οι γιοι του πάντοτε, και ας γίνουν ζητιάνοι, και ας ζητούν μέσα από τα ερείπιά τους.
- ¹¹ Ο δανειστής ας παγιδέψει όλα τα υπάρχοντά του· και οι ξένοι ας διαρπάξουν τους κόπους του.
- ¹² Ας μη υπάρχει κάποιος που να τον ελεεί, και ας μη βρεθεί κάποιος που να οικτείρει τα ορφανά του.
- ¹³ Ας εξολοθρευτούν τα εγγόνια του· στην επερχόμενη γενεά ας εξαλειφθεί το όνομά τους.
- ¹⁴ Ας έρθει σε ενθύμηση μπροστά στον Κύριο η ανομία των πατέρων του· και η αμαρτία τής μητέρας του ας μη εξαλειφθεί·
- ¹⁵ ας είναι πάντοτε μπροστά στον Κύριο, για να αποκόψει από τη γη την ενθύμησή τους.
- ¹⁶ Επειδή, δεν θυμήθηκε να κάνει έλεος· αλλά κατέτρεξε άνθρωπον πένητα και φτωχό, για να θανατώσει τον συντριμμένον στην καρδιά.
- ¹⁷ Επειδή, αγάπησε κατάρρα, ας έρθει επάνω του· μια που δεν θέλησε ευλογία, ας απομακρυνθεί απ' αυτόν.
- ¹⁸ Επειδή, ντύθηκε την κατάρρα σαν ιμάτιό του, ας μπει στα εντόσθιά του σαν νερό, και σαν λάδι στα κόκαλά του·
- ¹⁹ ας γίνει σ' αυτόν σαν το ιμάτιο που ντύνεται, και σαν τη ζώνη που πάντοτε περιζώνεται.
- ²⁰ Αυτή ας είναι από τον Κύριο η αμοιβή των αντιδίκων μου, και εκείνων που μιλούν κακά ενάντια στην ψυχή μου.
- ²¹ Αλλά, εσύ, Κύριε, ενέργησε μαζί μου, χάρη τού ονόματός σου· επειδή, το έλεός σου είναι αγαθό, λύτρωσέ με.
- ²² Για τον λόγο ότι, είμαι φτωχός και πένητας, και η καρδιά μου είναι μέσα μου πληγωμένη.
- ²³ Πέρασα σαν σκιά, όταν φεύγει· εκτινάζομαι σαν ακρίδα.
- ²⁴ Τα γόνατά μου ατόνησαν από τη νηστεία, και η σάρκα μου ξέπεσε από το πάχος της.
- ²⁵ Και εγώ έγινα σ' αυτούς ντροπή· όταν με είδαν, κούνησαν τα κεφάλια τους.
- ²⁶ Βοήθησέ με, Κύριε ο Θεός μου· σώσε με, σύμφωνα με το έλεός σου·
- ²⁷ και ας γνωρίσουν ότι τούτο είναι το χέρι σου· ότι εσύ, Κύριε, το έκανες.
- ²⁸ Αυτοί θα καταρώνται, εσύ όμως θα ευλογείς· θα σηκωθούν, εντούτοις θα καταντροπιαστούν· ο δούλος σου, όμως, θα ευφραίνεται.
- ²⁹ Οι αντίδικοί μου ας ντυθούν ντροπή· και ας φορέσουν την αισχύνη τους σαν επανωφόρι.
- ³⁰ Θα δοξολογώ τον Κύριο με το στόμα μου σε υπερβολικό βαθμό, και θα τον υμνολογώ ανάμεσα σε πολλούς·
- ³¹ επειδή, στέκεται στα δεξιά τού φτωχού, για να τον λυτρώνει από εκείνους που καταδικάζουν την ψυχή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 110

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ.

ΕΙΠΕ ο Κύριος στον Κύριό μου: Κάθησε από τα δεξιά μου, μέχρις ότου βάλω τους εχθρούς σου υποπόδιο των ποδιών σου.

² Από τη Σιών ο Κύριος θα στείλει τή ράβδο τής δύναμής σου· κατακυριεύε ανάμεσα στους εχθρούς σου.

³ Ο λαός σου θα είναι πρόθυμος την ημέρα τής δύναμής σου, μέσα στο μεγαλοπρεπές αγιαστήριό του· οι νέοι σου θα είναι σε σένα σαν τη δρόσο, που βγαίνει από τη μήτρα τής αυγής.

⁴ Ορκίστηκε ο Κύριος, και δεν θα μεταμεληθεί: Εσύ είσαι ιερέας στον αιώνα, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ.

⁵ Ο Κύριος, που είναι από τα δεξιά σου, θα συντρίψει βασιλιάδες την ημέρα τής οργής του.

⁶ Θα κρίνει μέσα στα έθνη· θα γεμίσει τη γη από πτώματα· θα συντρίψει το κεφάλι εκείνου που δεσπόζει σε πολλούς τόπους.

⁷ Θα πiei από τον χείμαρρο στον δρόμο του· γι' αυτό, θα υψώσει κεφάλι.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 111

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Θα εξυμνώ τον Κύριο με όλη την καρδιά, μέσα σε βουλή ευθέων, και σε σύναξη.

² Μεγάλα τα έργα τού Κυρίου, εξακριβωμένα από όλους εκείνους που βρίσκουν ευχαρίστηση σ' αυτά.

³ Ένδοξο και μεγαλοπρεπές το έργο του, και η δικαιοσύνη του μένει στον αιώνα.

⁴ Έκανε τα θαυμαστά του έργα άξια ενθύμησης· ελεήμονας και οικτίρμονας είναι ο Κύριος.

⁵ Έδωσε τροφή σ' αυτούς που τον φοβούνται· θα θυμάται τη διαθήκη του πάντοτε.

⁶ Έχει αναγγείλει στον λαό του τη δύναμη των έργων του, για να τους δώσει κληρονομιά εθνών.

⁷ Τα έργα των χεριών του είναι αλήθεια και κρίση· όλες οι εντολές του αληθινές·

⁸ είναι στερεωμένες στον αιώνα τού αιώνα, έχουν γίνει με αλήθεια και ευθύτητα.

⁹ Έστειλε λύτρωση στον λαό του· διόρισε τη διαθήκη του στον αιώνα· άγιο και φοβερό το όνομά του.

¹⁰ Η αρχή τής σοφίας είναι ο φόβος τού Κυρίου· όλοι εκείνοι που τις εκτελούν, έχουν καλή σύνεση· η αίνεσή του μένει στον αιώνα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 112

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Μακάριος ο άνθρωπος που φοβάται τον Κύριο· στις εντολές του βρίσκει υπερβολική ευχαρίστηση.

² Το σπέρμα του θα είναι δυνατό μέσα στη γη· η γενεά των ευθέων θα ευλογηθεί·

³ αγαθά και πλούτη θα είναι στην οικογένειά του, και η δικαιοσύνη του θα μένει παντοτινά.

⁴ Φως ανατέλλει στο σκοτάδι για τους ευθείς· είναι ελεήμονας, και οικτίρμονας, και δίκαιος.

⁵ Ο καλός άνθρωπος ελεεί και δανείζει· οικονομεί τα πράγματά του με κρίση.

⁶ Σίγουρα, ποτέ δεν θα κλονιστεί· ο δίκαιος θα είναι σε παντοτινή ανάμνηση.

⁷ Από κακή φήμη δεν θα φοβηθεί· η καρδιά του είναι στερεή, ελπίζοντας στον Κύριο.

⁸ Η καρδιά του είναι στηριγμένη· δεν θα φοβηθεί, μέχρις ότου δει την εκδίκηση επάνω στους εχθρούς του.

⁹ Σκόρπισε, έδωσε στους πένητες· η δικαιοσύνη του μένει στον αιώνα· το κέρας του θα υψωθεί με δόξα.

¹⁰ Ο ασεβής θα δει, και θα οργιστεί· θα τρίξει τα δόντια του, και θα διαλυθεί· η επιθυμία των ασεβών θα απολεστεί.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 113

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Αινείτε, δούλοι τού Κυρίου, αινείτε το όνομα του Κυρίου.

² Ας είναι το όνομα του Κυρίου ευλογημένο, από τώρα και μέχρι τον αιώνα.

³ Από τις ανατολές τού ήλιου μέχρι τις δύσεις του, ας αινείται το όνομα του Κυρίου.

⁴ Ο Κύριος είναι υψηλός επάνω σε όλα τα έθνη· επάνω στους ουρανούς είναι η δόξα του.

⁵ Ποιος είναι όπως ο Κύριος ο Θεός μας; Αυτός που κατοικεί στα υψηλά·

⁶ αυτός που συγκατεβαίνει να επιβλέπει όσα είναι στον ουρανό και όσα είναι στη γη·

⁷ αυτός που σηκώνει από το χώμα τον φτωχό, και που ανυψώνει από την κοπριά τον πένητα,

⁸ για να τον καθίσει μαζί με τους άρχοντες, μαζί με τους άρχοντες του λαού του·

⁹ αυτός που κατοικίζει τη στείρα σε οικογένεια, μητέρα που ευφραίνεται σε παιδιά.
Αλληλούια.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 114

ΟΤΑΝ ο Ισραήλ βγήκε από την Αίγυπτο, ο οίκος τού Ιακώβ από έναν βάρβαρο λαό,

² ο Ιούδας έγινε άγιός του, ο Ισραήλ δεσποτεία του.

³ Η θάλασσα είδε και έφυγε· ο Ιορδάνης, στράφηκε προς τα πίσω·

⁴ τα βουνά σκίρτησαν σαν κριάρια, οι λόφοι σαν αρνιά.

⁵ Τι σου συνέβηκε θάλασσα, ότι έφυγες; και εσύ Ιορδάνη, ότι στράφηκες προς τα πίσω;

⁶ Τα όρη, ότι σκιρτήσατε σαν κριάρια; και οι λόφοι, σαν αρνιά;

⁷ Τρέμε, γη, από το πρόσωπο του Κυρίου, από το πρόσωπο του Θεού τού Ιακώβ·

⁸ ο οποίος μετέβαλε την πέτρα σε λίμνες νερών, τον σκληρό βράχο σε πηγές νερών.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 115

ΟΧΙ σε μας, Κύριε, όχι σε μας, αλλά στο όνομά σου δώσε τη δόξα, χάρη τού ελέους σου, χάρη τής αλήθειας σου.

² Γιατί να πουν τα έθνη: Και πού είναι ο Θεός τους;

³ Αλλά, ο Θεός μας είναι στον ουρανό· όλα όσα θέλησε δημιούργησε.

⁴ Τα είδωλά τους είναι ασήμι και χρυσάφι, έργα χειρών ανθρώπων·

⁵ στόμα έχουν, και δεν μιλούν· μάτια έχουν, και δεν βλέπουν·

⁶ αυτιά έχουν, και δεν ακούν· ρουθούνια έχουν, και όσφρηση δεν έχουν·

⁷ χέρια έχουν, και δεν ψηλαφούν· πόδια έχουν, και δεν περπατούν· ούτε μιλούν με τον λάρυγγά τους.

⁸ Όμοιοι μ' αυτά ας γίνουν αυτοί που τα φτιάχνουν, καθένας που ελπίζει σ' αυτά.

⁹ Ο Ισραήλ έλπισε στον Κύριο· αυτός είναι βοηθός και ασπίδα τους.

¹⁰ Ο οίκος Ααρών έλπισε στον Κύριο· αυτός είναι βοηθός και ασπίδα τους.

- 11** Αυτοί που φοβούνται τον Κύριο, έλπισαν στον Κύριο· αυτός είναι βοηθός και ασπίδα τους.
- 12** Ο Κύριος μας θυμήθηκε· θα ευλογεί, θα ευλογεί τον οίκο Ισραήλ· θα ευλογεί τον οίκο Ααρών.
- 13** Θα ευλογεί αυτούς που φοβούνται τον Κύριο, τους μικρούς μαζί με τους μεγάλους.
- 14** Ο Κύριος θα σας αυξήσει, εσάς, και τα παιδιά σας.
- 15** Εσείς είστε οι ευλογημένοι τού Κυρίου, του Κυρίου που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη.
- 16** Οι ουρανοί των ουρανών είναι τού Κυρίου, τη γη όμως την έδωσε στους γιους των ανθρώπων.
- 17** Οι νεκροί δεν θα αινέσουν τον Κύριο ούτε όλοι εκείνοι που κατεβαίνουν σε τόπο της σιωπής·
- 18** εμείς, όμως, θα ευλογούμε τον Κύριο, από τώρα και μέχρι τον αιώνα. Αλληλούια.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟ 116

- Χ**ΑΙΡΟΜΑΙ που ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή μου, τις δεήσεις μου·
- 2** που έκλινε το αυτί του προς εμένα· και, ενόσω ζω, θα τον επικαλούμαι.
- 3** Πόνοι θανάτου με περικύκλωσαν, και στενοχώριες τού άδη με βρήκαν· θλίψη και πόνο συνάντησα.
- 4** Και επικαλέστηκα το όνομα του Κυρίου: Ω, Κύριε, λύτρωσε την ψυχή μου.
- 5** Ελεήμονας είναι ο Κύριος, και δίκαιος· και εύσπλαχνος είναι ο Θεός μας.
- 6** Ο Κύριος διαφυλάττει τούς απλούς· ταλαιπωρήθηκα, και με έσωσε.
- 7** Ψυχή μου, επέστρεψε στην ανάπαυσή σου, επειδή ο Κύριος σε ευεργέτησε.
- 8** Επειδή, λύτρωσες την ψυχή μου από θάνατο, τα μάτια μου από δάκρυα, τα πόδια μου από γλίστρημα.
- 9** Θα περπατάω μπροστά στον Κύριο σε γη ζωντανών ανθρώπων.
- 10** Πίστεψα, γι' αυτό και μίλησα· εγώ ήμουν υπερβολικά θλιμμένος·
- 11** μέσα στην έκπληξή μου εγώ είπα: Κάθε άνθρωπος είναι ψεύτης.
- 12** Τι να ανταποδώσω στον Κύριο, για όλες τις ευεργεσίες του σε μένα;
- 13** Θα πάρω το ποτήρι τής σωτηρίας, και θα επικαλεστώ το όνομα του Κυρίου.
- 14** Θα αποδώσω τις ευχές μου στον Κύριο, τώρα, μπροστά σε ολόκληρο τον λαό του.
- 15** Πολύτιμος είναι μπροστά στον Κύριο ο θάνατος των οσίων του.
- 16** Ναι, Κύριε! Επειδή, είμαι δούλος σου· είμαι δούλος σου, γιος τής δούλης σου· εσύ έλυσες τα δεσμά μου.
- 17** Σε σένα θα θυσιάσω θυσία αίνεσης, και θα επικαλεστώ το όνομα του Κυρίου.
- 18** Θα αποδώσω τις ευχές μου στον Κύριο, τώρα, μπροστά σε ολόκληρο τον λαό του·
- 19** στις αυλές τού οίκου τού Κυρίου, μέσα σε σένα, Ιερουσαλήμ. Αλληλούια.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟ 117

- Α**ΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο, όλα τα έθνη· δοξολογείτε αυτόν, όλοι οι λαοί·
- 2** επειδή, το έλεός του επάνω μας είναι μεγάλο· και η αλήθεια τού Κυρίου παραμένει στον αιώνα. Αλληλούια.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 118

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τον Κύριο, επειδή είναι αγαθός, επειδή το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

² Ας πει τώρα ο Ισραήλ, ότι το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

³ Ας πει τώρα ο οίκος Ααρών, ότι το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

⁴ Ας πουν τώρα εκείνοι που φοβούνται τον Κύριο, ότι το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

⁵ Μέσα σε θλίψη επικαλέστηκα τον Κύριο· ο Κύριος με εισάκουσε, δίνοντας ευρυχωρία.

⁶ Ο Κύριος είναι με το μέρος μου· δεν θα φοβηθώ· τι θα μου κάνει ο άνθρωπος;

⁷ Ο Κύριος είναι με το μέρος μου, ανάμεσα σ' εκείνους που με βοηθούν· και εγώ θα δω την εκδίκηση επάνω στους εχθρούς μου.

⁸ Καλύτερα να ελπίζει κανείς στον Κύριο, παρά να έχει το θάρρος του επάνω σε άνθρωπο.

⁹ Καλύτερα να ελπίζει κανείς στον Κύριο, παρά να έχει το θάρρος του επάνω σε άρχοντες.

¹⁰ Με περικύκλωσαν όλα τα έθνη· αλλά, στο όνομα του Κυρίου θα τους κατατροπώσω.

¹¹ Με περικύκλωσαν, ναι, με περικύκλωσαν από παντού· αλλά, στο όνομα του Κυρίου θα τους κατατροπώσω.

¹² Με περικύκλωσαν σαν μέλισσες· σβήστηκαν όπως η φωτιά των αγκαθιών· επειδή, στο όνομα του Κυρίου θα τους κατατροπώσω.

¹³ Με έσπρωξες δυνατά για να πέσω· αλλά, ο Κύριος με βοήθησε.

¹⁴ Δύναμή μου και ύμνος μου είναι ο Κύριος, και έγινε σε μένα σωτηρία.

¹⁵ Φωνή αγαλλίασης και σωτηρίας είναι στις σκηνές των δικαίων· το δεξί χέρι τού Κυρίου κάνει κατορθώματα.

¹⁶ Το δεξί χέρι τού Κυρίου υψώθηκε· το δεξί χέρι τού Κυρίου κάνει κατορθώματα.

¹⁷ Δεν θα πεθάνω, αλλά θα ζήσω, και θα διηγούμαι τα έργα τού Κυρίου.

¹⁸ Ο Κύριος με παίδευσε με αυστηρό τρόπο, αλλά δεν με παρέδωσε σε θάνατο.

¹⁹ Ανοίξτε μου τις πύλες τής δικαιοσύνης· θα μπω μέσα σ' αυτές, και θα δοξολογήσω τον Κύριο.

²⁰ Αυτή είναι η πύλη τού Κυρίου· οι δίκαιοι θα μπουν μέσα σ' αυτή.

²¹ Θα σε δοξολογώ, επειδή με εισάκουσες, και έγινες σε μένα σωτηρία.

²² Η πέτρα, την οποία αποδοκίμασαν αυτοί που οικοδομούν, αυτή έγινε κεφαλή γωνίας·

²³ από τον Κύριο έγινε αυτή, και είναι θαυμαστή στα μάτια μας.

²⁴ Αυτή είναι η ημέρα που έκανε ο Κύριος· ας αγαλλιαστούμε, και ας ευφρανθούμε σ' αυτή.

²⁵ Ω, Κύριε! Κάνε σωτηρία, παρακαλώ· ω, Κύριε! Ευόδωσε, παρακαλώ.

²⁶ Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου· σας ευλογήσαμε από τον οίκο τού Κυρίου.

²⁷ Ο Θεός είναι ο Κύριος, και μας έδειξε φως· φέρτε τη θυσία, δεμένη με σχοινιά, μέχρι τα κέρατα του θυσιαστηρίου.

²⁸ Εσύ είσαι ο Θεός μου, και θα σε δοξολογώ· ο Θεός μου, θα σε υψώνω.

²⁹ Δοξολογείτε τον Κύριο, επειδή είναι αγαθός, επειδή το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 119

ΜΑΚΑΡΙΟΙ οι άμωμοι στον δρόμο τους· αυτοί που περπατούν στον νόμο τού Κυρίου.

² Μακάριοι όσοι φυλάττουν τα μαρτύριά του, αυτοί που τον εκζητούν με όλη την καρδιά·

³ αυτοί σίγουρα δεν πράττουν ανομία· περπατούν στους δρόμους του.

⁴ Εσύ πρόσταξες να τηρούνται οι εντολές σου ακριβώς.

⁵ Είθε έτσι να κατευθύνονται οι δρόμοι μου, ώστε να φυλάττω τα προστάγματά σου!

⁶ Τότε, δεν θα ντροπιαστώ, όταν επιβλέπω σε όλα τα προστάγματά σου.

⁷ Θα σε δοξολογώ με ευθύτητα καρδιάς, όταν μάθω τις κρίσεις τής δικαιοσύνης σου.

⁸ Θα φυλάττω τα διατάγματά σου· μη με εγκαταλείπεις ολοκληρωτικά. Βεθ

⁹ Με ποιον τρόπο θα καθαρίζει ο νέος τον δρόμο του; Τηρώντας τα λόγια σου.

¹⁰ Από όλη την καρδιά μου σε εκζήτησα· μη με αφήσεις να αποπλανηθώ από τα προστάγματά σου.

¹¹ Στην καρδιά μου φύλαξα τα λόγια σου, για να μη αμαρτάνω σε σένα.

¹² Ευλογητός είσαι, Κύριε· δίδαξέ με τα διατάγματά σου.

¹³ Με τα χείλη μου διηγήθηκα όλες τις κρίσεις τού στόματός σου.

¹⁴ Στον δρόμο των μαρτυριών σου ευφράνθηκα, σαν για όλα τα πλούτη.

¹⁵ Στις εντολές σου θα μελετώ, και στους δρόμους σου θα ενατενίζω.

¹⁶ Στα διατάγματά σου θα εντρυφώ· δεν θα λησμονήσω τα λόγια σου. Γίμελ

¹⁷ Αντάμειψε τον δούλο σου· έτσι θα ζήσω, και θα φυλάξω τον λόγο σου.

¹⁸ Άνοιξε τα μάτια μου, και θα βλέπω τα θαυμάσια, αυτά μέσα από τον νόμο σου.

¹⁹ Πάροικος είμαι εγώ στη γη· μη κρύψεις από μένα τα προστάγματά σου.

²⁰ Λιποθυμεί η ψυχή μου από τον πόθο που έχω στις κρίσεις σου, πάντοτε.

²¹ Εσύ επιτίμησες τους επικατάρατους υπερήφανους, αυτούς που παρεκκλίνουν από τα προστάγματά σου.

²² Σήκωσε από μένα το όνειδος και την καταφρόνηση· επειδή, τήρησα τα μαρτύριά σου.

²³ Πραγματικά, κάθησαν άρχοντες και μιλούσαν εναντίον μου· ο δούλος σου, όμως, μελετούσε στα διατάγματά σου.

²⁴ Τα μαρτύριά σου, βέβαια, είναι η απόλαυσή μου, οι σύμβουλοί μου. Δάλεθ

²⁵ Η ψυχή μου κολλήθηκε στο χώμα· ζωοποίησέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.

²⁶ Φανέρωσα τους δρόμους μου, και με εισάκουσες· δίδαξέ με τα διατάγματά σου.

²⁷ Κάνε με να εννοώ τον δρόμο των εντολών σου, και θα μελετώ στα θαυμάσιά σου.

²⁸ Η ψυχή μου λιώνει από τη θλίψη· στερέωσέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.

²⁹ Απομάκρυνε από μένα τον δρόμο τού ψεύδους, και χάρισέ μου τον νόμο σου.

³⁰ Διάλεξα τον δρόμο τής αλήθειας· μπροστά μου έβαλα τις κρίσεις σου.

³¹ Προσκολλήθηκα στα μαρτύριά σου· Κύριε, μη με ντροπιάσεις.

³² Θα τρέχω τον δρόμο των προσταγμάτων σου, όταν πλατύνεις την καρδιά μου. Ε

³³ Κύριε, δίδαξέ με τον δρόμο των διαταγμάτων σου, και θα τον τηρώ μέχρι τέλους.

³⁴ Συνέτισέ με, και θα τηρώ τον νόμο σου· ναι, θα τον τηρώ με όλη την καρδιά.

³⁵ Οδήγησέ με στον δρόμο των προσταγμάτων σου· επειδή, ευφραίνομαι σ' αυτόν.

³⁶ Κλίνει την καρδιά μου στα μαρτύριά σου, και όχι σε πλεονεξία.

³⁷ Απόστρεψε τα μάτια μου από το να βλέπουν ματαιότητα· ζωοποίησέ με στον δρόμο σου.

³⁸ Εκτέλεσε τον λόγο σου, που υποσχέθηκες στον δούλο σου, ο οποίος είναι παραδομένος στον φόβο σου.

- 39 Αφαίρεσε το όνειδός μου, το οποίο φοβάμαι· επειδή, οι κρίσεις σου είναι αγαθές.
- 40 Δες, επιθύμησα τις εντολές σου· ζωοποίησέ με διαμέσου τής δικαιοσύνης σου. Βάου
- 41 Κι ας έρθει επάνω μου το έλεός σου, Κύριε, και η σωτηρία σου, σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 42 Τότε, θα απαντήσω σ' εκείνον που με ονειδίζει· επειδή, ελπίζω στον λόγο σου.
- 43 Και μη αφαιρέσεις ολότελα τον λόγο τής αλήθειας από το στόμα μου· επειδή, έλπισα στις κρίσεις σου.
- 44 Και θα φυλάττω τον νόμο σου παντοτινά, στον αιώνα τού αιώνα.
- 45 Και θα περπατάω σε ευρυχωρία· επειδή, εκζήτησα τις εντολές σου.
- 46 Και θα μιλάω για τα μαρτύριά σου μπροστά σε βασιλιάδες, και δεν θα ντροπιαστώ.
- 47 Και θα εντρυφώ στα προστάγματά σου, που αγάπησα.
- 48 Και θα υψώνω τα χέρια μου στα προστάγματά σου, που αγάπησα· και θα μελετώ στα διατάγματά σου. Ζάιν
- 49 Θυμήσου τον λόγο, που είχες πει στον δούλο σου, στον οποίο με στήριξες με ελπίδα.
- 50 Αυτή είναι η παρηγορία μου στη θλίψη μου, ότι ο λόγος σου με ζωοποίησε.
- 51 Οι υπερήφανοι με χλεύαζαν πάρα πολύ· εγώ, όμως, από τον νόμο σου δεν ξέκλινα.
- 52 Θυμήθηκα, Κύριε, τις κρίσεις σου, που είναι γνωστές από το παρελθόν και παρηγορήθηκα.
- 53 Φρίκη με κατέλαβε, εξαιτίας των ασεβών, αυτών που εγκαταλείπουν τον νόμο σου.
- 54 Τα διατάγματά σου υπήρξαν σε μένα ψαλμωδίες στο σπίτι τής παροικίας μου.
- 55 Τη νύχτα θυμήθηκα το όνομά σου, Κύριε· και φύλαξα τον νόμο σου.
- 56 Αυτό έγινε σε μένα, επειδή φύλαξα τις εντολές σου. Χεθ
- 57 Εσύ, Κύριε, είσαι η μερίδα μου· είπα να φυλάξω τα λόγια σου.
- 58 Παρακάλεσα το πρόσωπό σου με όλη μου την καρδιά· ελέησέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 59 Συλλογίστηκα τους δρόμους μου, και έστρεψα τα πόδια μου στα μαρτύριά σου.
- 60 Έσπευσα, και δεν βράδυνα να φυλάξω τα προστάγματά σου.
- 61 Στίφη ασεβών με περικύκλωσαν· εγώ, όμως, δεν λησμόνησα τον νόμο σου.
- 62 Σηκώνομαι τα μεσάνυχτα για να σε δοξολογώ για τις κρίσεις τής δικαιοσύνης σου.
- 63 Εγώ είμαι μέτοχος όλων εκείνων που σε φοβούνται και φυλάττουν τις εντολές σου.
- 64 Η γη, Κύριε, είναι γεμάτη από το έλεός σου· δίδαξέ με τα διατάγματά σου. Τεθ
- 65 Εσύ, Κύριε, ευεργέτησες τον δούλο σου, σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 66 Δίδαξέ με φρόνηση και γνώση· επειδή, πίστεψα στα προστάγματά σου.
- 67 Πριν ταλαιπωρηθώ, εγώ πλανιόμουν· τώρα, όμως, φύλαξα τον λόγο σου.
- 68 Εσύ είσαι αγαθός και αγαθοποιός· δίδαξέ με τα διατάγματά σου.
- 69 Οι υπερήφανοι έπλεξαν εναντίον μου ψέμα· εγώ, όμως, θα φυλάττω τις εντολές σου με όλη μου την καρδιά.
- 70 Η καρδιά τους έπηξε σαν το πάχος· εγώ, όμως, εντρυφώ στον νόμο σου.
- 71 Καλό έγινε σε μένα ότι ταλαιπωρήθηκα, για να μάθω τα διατάγματά σου.
- 72 Ο νόμος τού στόματός σου είναι σε μένα καλύτερος παρά χιλιάδες από χρυσάφι και ασήμι. Ιώδ
- 73 Τα χέρια σου με έκαναν, και με έπλασαν· συνέτισέ με, και θα μάθω τα προστάγματά σου.
- 74 Αυτοί που σε φοβούνται θα με δουν, και θα ευφρανθούν, επειδή έλπισα στον λόγο σου.

- ⁷⁵ Κύριε, γνωρίζω ότι οι κρίσεις σου είναι δικαιοσύνη, και ότι πιστά με ταλαιπώρησες.
- ⁷⁶ Ας με παρηγορήσει, παρακαλώ, το έλεός σου, σύμφωνα με τον λόγο σου, που έγινε στον δούλο σου.
- ⁷⁷ Ας έρθουν σε μένα οι οικτιρμοί σου, για να ζω· επειδή, ο νόμος σου είναι η τρυφή μου.
- ⁷⁸ Ας ντραπούν οι υπερήφανοι, επειδή άδικα ζητούν να με ανατρέψουν· εγώ, όμως, θα μελετώ στις εντολές σου.
- ⁷⁹ Ας γυρίσουν σε μένα αυτοί που σε φοβούνται, κι αυτοί που γνωρίζουν τα μαρτύριά σου·
- ⁸⁰ ας είναι άμωμη η καρδιά μου στα διατάγματά σου, για να μη ντροπιαστώ. Καφ
- ⁸¹ Λιποθυμεί η ψυχή μου για τη σωτηρία σου· στον λόγο σου ελπίζω.
- ⁸² Τα μάτια μου απέκαμαν για τον λόγο σου, λέγοντας: Πότε θα με παρηγορήσεις;
- ⁸³ Επειδή, έγινα σαν ασκός στον καπνό· όμως, δεν ξέχασα τα διατάγματά σου.
- ⁸⁴ Πόσες είναι οι ημέρες τού δούλου σου; Πότε θα κάνεις κρίση εναντίον εκείνων που με καταδιώκουν;
- ⁸⁵ Οι υπερήφανοι, οι ενάντιοι στον νόμο σου, έσκαψαν σε μένα λάκκους.
- ⁸⁶ Όλα τα προστάγματά σου είναι αλήθεια· άδικα με κατατρέχουν· βοήθησέ με.
- ⁸⁷ Παρολίγο με κατέστρεψαν στη γη· εγώ, όμως, δεν εγκατέλειψα τις εντολές σου.
- ⁸⁸ Ζωοποίησέ με, σύμφωνα με το έλεός σου· και θα φυλάξω τα μαρτύρια του στόματός σου. Λάμεδ
- ⁸⁹ Κύριε, ο λόγος σου παραμένει για πάντα στον ουρανό·
- ⁹⁰ η αλήθεια σου σε γενεά και γενεά· θεμελίωσες τη γη και παραμένει.
- ⁹¹ Σύμφωνα με τις διατάξεις σου παραμένουν μέχρι σήμερα, επειδή τα σύμπαντα είναι δούλοι σου.
- ⁹² Αν ο νόμος σου δεν ήταν η ευφροσύνη μου, τότε θα χανόμουν στη θλίψη μου.
- ⁹³ Δεν θα λησμονήσω τις εντολές σου, στον αιώνα, επειδή μέσα σ' αυτές με ζωοποίησες.
- ⁹⁴ Δικός σου είμαι εγώ· σώσε με· επειδή, εκζήτησα τις εντολές σου.
- ⁹⁵ Οι ασεβείς με περίμεναν για να με αφανίσουν· εγώ, όμως, θα προσέχω στα μαρτύριά σου.
- ⁹⁶ Σε κάθε τελειότητα είδα όριο· ο νόμος σου, όμως, είναι υπερβολικά πλατύς. Μεμ
- ⁹⁷ Πόσο αγαπώ τον νόμο σου! Όλη την ημέρα είναι μελέτη μου.
- ⁹⁸ Με τα προστάγματά σου με έκανες σοφότερο από τους εχθρούς μου· επειδή, είναι πάντοτε μαζί μου.
- ⁹⁹ Είμαι συνετότερος από όλους εκείνους που με διδάσκουν· επειδή, τα μαρτύριά σου είναι μελέτη μου.
- ¹⁰⁰ Είμαι συνετότερος από τους γέροντες· επειδή, φύλαξα τις εντολές σου.
- ¹⁰¹ Από κάθε πονηρό δρόμο εμπόδισα τα πόδια μου, για να φυλάξω τον λόγο σου.
- ¹⁰² Από τις κρίσεις σου δεν ξέκλινα· επειδή με δίδαξες εσύ.
- ¹⁰³ Πόσο γλυκά είναι τα λόγια σου στον ουρανίσκο μου! Είναι περισσότερο από μέλι στο στόμα μου.
- ¹⁰⁴ Από τις εντολές σου έγινα συνετός· γι' αυτό, μίσησα κάθε δρόμο ψεύδους. Νουν
- ¹⁰⁵ Λύχνος στα πόδια μου είναι ο λόγος σου, και φως στα μονοπάτια μου.
- ¹⁰⁶ Ορκίστηκα, και θα εμμένω, να φυλάττω τις κρίσεις τής δικαιοσύνης σου.
- ¹⁰⁷ Ταλαιπωρήθηκα υπερβολικά· Κύριε, ζωοποίησέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.
- ¹⁰⁸ Δέξου, παρακαλώ, τις προαιρετικές προσφορές τού στόματός μου, Κύριε· και δίδαξέ με τις κρίσεις σου.

- 109 Η ψυχή μου είναι πάντοτε σε κίνδυνο· όμως, τον νόμο σου δεν λησμόνησα.
- 110 Οι ασεβείς μου έστησαν παγίδα· εγώ, όμως, δεν ξέκλινα από τις εντολές σου.
- 111 Τα μαρτύριά σου κληρονόμησα στον αιώνα· επειδή, αυτά είναι η αγαλλίαση της καρδιάς μου.
- 112 Έκλινα την καρδιά μου στο να εκτελώ πάντοτε τα διατάγματά σου μέχρι τέλους. Σάμεχ
- 113 Μίσησα τους διεστραμμένους στοχασμούς· αλλά, αγάπησα τον νόμο σου.
- 114 Εσύ είσαι η σκέπη μου, και η ασπίδα μου· ελπίζω στον λόγο σου.
- 115 Απομακρυνθείτε από μένα οι πονηρευόμενοι· επειδή, θα φυλάττω τα προστάγματα του Θεού μου.
- 116 Υποστήριζέ με σύμφωνα με τον λόγο σου, και θα ζω· και μη με ντροπιάσεις στην ελπίδα μου.
- 117 Υποστήριζέ με, και θα σωθώ· και θα προσέχω για πάντα στα διατάγματά σου.
- 118 Εσύ καταπάτησες όλους εκείνους που ξεκλίνουν από τα διατάγματά σου· επειδή, μάταιη είναι η δολιότητά τους.
- 119 Θεωρείς σαν σκύβαλα όλους τούς πονηρούς τής γης· γι' αυτό, αγάπησα τα μαρτύριά σου.
- 120 Έφριξε η σάρκα μου από τον φόβο σου, και από τις κρίσεις σου φοβήθηκα. Νγάιν
- 121 Έπραξα κρίση και δικαιοσύνη· μη με παραδώσεις σ' αυτούς που με αδικούν.
- 122 Γίνε εγγυητής τού δούλου σου σε καλό· ας μη με καταθλίψουν οι υπερήφανοι.
- 123 Τα μάτια μου απέκαμαν για τη σωτηρία σου, και για τον λόγο τής δικαιοσύνης σου.
- 124 Κάνε στον δούλο σου σύμφωνα με το έλεός σου, και δίδαξέ με τα διατάγματά σου.
- 125 Δούλος σου είμαι εγώ· συνέτισέ με, και θα γνωρίσω τα μαρτύριά σου.
- 126 Είναι καιρός να ενεργήσει ο Κύριος· ακύρωσαν τον νόμο σου.
- 127 Γι' αυτό, αγάπησα τα μαρτύριά σου περισσότερο από χρυσάφι, περισσότερο από καθαρό χρυσάφι.
- 128 Γι' αυτό, γνώρισα ορθές όλες τις εντολές σου για κάθε πράγμα· και μίσησα κάθε δρόμο ψευτιάς. Πε
- 129 Τα μαρτύριά σου είναι θαυμαστά· γι' αυτό, τα τήρησε η ψυχή μου.
- 130 Η φανέρωση των λόγων σου φωτίζει· συνετίζει τους απλούς.
- 131 Άνοιξα το στόμα μου, και αναστέναξα· επειδή, επιθύμησα τα προστάγματά σου.
- 132 Επίβλεψε επάνω μου, και να με ελεήσεις, καθώς συνηθίζεις σ' εκείνους που αγαπούν το όνομά σου.
- 133 Στερέωσε τα βήματά μου στον λόγο σου· και ας μη με κατακυριεύσει καμιά ανομία.
- 134 Λ' ύτρωσέ με από καταδυναστεία ανθρώπων, και θα τηρώ τις εντολές σου.
- 135 Κάνε να λάμψει το πρόσωπό σου επάνω στον δούλο σου, και με διδάξεις τα διατάγματά σου.
- 136 Ρυάκια δακρύων κατέβασαν τα μάτια μου, επειδή δεν τηρούν τον νόμο σου. Τσάδε
- 137 Δίκαιος είσαι, Κύριε, και ευθείες οι κρίσεις σου.
- 138 Τα μαρτύριά σου, που διέταξες, είναι δικαιοσύνη και υπέρτατη αλήθεια.
- 139 Ο ζήλος μου με κατέφαγε, επειδή οι εχθροί μου λησμόνησαν τα λόγια σου.
- 140 Ο λόγος σου είναι υπερβολικά καθαρισμένος· γι' αυτό ο δούλος σου τον αγαπάει.
- 141 Είμαι μικρός και εξουθενωμένος· όμως, δεν λησμόνησα τις εντολές σου.
- 142 Η δικαιοσύνη σου είναι δικαιοσύνη στον αιώνα, και ο νόμος σου αλήθεια.
- 143 Με βρήκαν θλίψεις και στενοχώριες· τα προστάγματά σου, όμως, είναι η χαρά μου.

- 144 Τα μαρτύριά σου είναι δικαιοσύνη στον αιώνα· συνέτισέ με, και θα ζήσω. Κοφ
- 145 Έκραξα με όλη μου την καρδιά· άκουσέ με, Κύριε, και θα φυλάξω τα διατάγματά σου.
- 146 Έκραξα σε σένα· σώσε με, και θα τηρήσω τα μαρτύριά σου.
- 147 Πρόλαβα την αυγή, και έκραξα· έλπισα στον λόγο σου.
- 148 Τα μάτια μου προλαβαίνουν τις νυχτοφυλακές, για να μελετάω στον λόγο σου.
- 149 Άκουσε τη φωνή μου, σύμφωνα με το έλεός σου· ζωοποίησέ με, Κύριε, σύμφωνα με την κρίση σου.
- 150 Πλησίασαν εκείνοι που ακολουθούν την πονηρία· ξέκλιναν από τον νόμο σου.
- 151 Εσύ, Κύριε, είσαι κοντά, και όλα τα προστάγματά σου είναι αλήθεια.
- 152 Προ πολλού είχα γνωρίσει από τα μαρτύριά σου, ότι τα θεμελίωσες στον αιώνα. Ρες
- 153 Δες τη θλίψη μου, και ελευθέρωσέ με· επειδή, δεν λησμόνησα τον νόμο σου.
- 154 Δίκασε τη δίκη μου, και λύτρωσέ με· ζωοποίησέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 155 Μακριά από τους ασεβείς η σωτηρία· επειδή, δεν ζητούν τα διατάγματά σου.
- 156 Μεγάλοι οι οικτιρμοί σου, Κύριε· ζωοποίησέ με σύμφωνα με τις κρίσεις σου.
- 157 Πολλοί είναι αυτοί που με καταδιώκουν, και με θλίζουν· αλλά, από τα μαρτύριά σου δεν ξέκλινα.
- 158 Είδα τους παραβάτες, και ταραχτήκα· επειδή, δεν φύλαξαν τον λόγο σου.
- 159 Δες πόσο αγαπώ τις εντολές σου· Κύριε, ζωοποίησέ με σύμφωνα με το έλεός σου.
- 160 Το σύνολο του λόγου σου είναι αλήθεια· και όλες οι κρίσεις τής δικαιοσύνης σου παραμένουν στον αιώνα. Σχιν
- 161 Άρχοντες με καταδίωξαν, χωρίς αιτία· η καρδιά μου, όμως, τρέμει από τον λόγο σου.
- 162 Αγάλλομαι στον λόγο σου, σαν εκείνον που βρίσκει πολλά λάφουρα.
- 163 Μισώ και αηδιάζω το ψέμα· αγαπώ τον νόμο σου.
- 164 Επτά φορές την ημέρα σε αινώ, για τις κρίσεις τής δικαιοσύνης σου.
- 165 Πολλή ειρήνη έχουν εκείνοι που αγαπούν τον νόμο σου· και σ' αυτούς δεν υπάρχει πρόσκομμα.
- 166 Έλπισα στη σωτηρία σου, Κύριε· και έπραξα τα προστάγματά σου.
- 167 Η ψυχή μου φύλαξε τα μαρτύριά σου· και τα αγάπησα σε υπερβολικό βαθμό.
- 168 Τήρησα τις εντολές σου, και τα μαρτύριά σου· επειδή, όλοι οι δρόμοι μου είναι μπροστά σου. Ταυ
- 169 Ας πλησιάσει η κραυγή μου μπροστά σου, Κύριε· συνέτισέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 170 Ας έρθει η δέησή μου μπροστά σου· λύτρωσέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 171 Τα χείλη μου θα προφέρουν ύμνο, όταν με διδάξεις τα διατάγματά σου.
- 172 Η γλώσσα μου θα μιλάει τον λόγο σου· επειδή, όλα τα προστάγματά σου είναι δικαιοσύνη.
- 173 Ας είναι το χέρι σου σε βοήθειά μου· επειδή, έκλεξα τις εντολές σου.
- 174 Επιθύμησα τη σωτηρία σου, Κύριε· και ο νόμος σου είναι τρυφή μου.
- 175 Ας ζήσει η ψυχή μου, και θα σε αινεί· και οι κρίσεις σου ας με βοηθούν.
- 176 Περιπλανήθηκα σαν χαμένο πρόβατο· ζήτησε τον δούλο σου· επειδή, δεν λησμόνησα τα προστάγματά σου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 120

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.

ΣΤΗ θλίψη μου έκραξα στον Κύριο, και με εισάκουσε.

² Κύριε, λύτρωσε την ψυχή μου από αναληθή χείλη, από δόλια γλώσσα.

³ Τι θα σου δώσει ή τι θα σου προσθέσει η δόλια γλώσσα;

⁴ Τα ακονισμένα βέλη τού δυνατού, με κάρβουνα από άρκευθο.

⁵ Αλλοίμονο σε μένα, επειδή παροικώ στη Μεσέχ, κατοικώ στις σκηνές τού Κηδάρ!

⁶ Πολύ καιρό κατοίκησε η ψυχή μου μαζί μ' εκείνους που μισούν την ειρήνη.

⁷ Εγώ αγαπώ την ειρήνη· αλλά, όταν μιλάω, αυτοί ετοιμάζονται για πόλεμο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 121

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.

ΥΨΩΝΩ τα μάτια μου προς τα βουνά, από πού θάρθει η βοήθειά μου;

² Η βοήθειά μου έρχεται από τον Κύριο, ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη.

³ Δεν θα αφήσει να κλονιστεί το πόδι σου· ούτε θα νυστάξει αυτός που σε φυλάττει.

⁴ Δες, δεν θα νυστάξει ούτε θα αποκοιμηθεί, αυτός που φυλάττει τον Ισραήλ.

⁵ Ο Κύριος είναι ο φύλακάς σου· ο Κύριος είναι η σκέπη σου από τα δεξιά σου.

⁶ Την ημέρα ο ήλιος δεν θα σε βλάψει ούτε το φεγγάρι τη νύχτα.

⁷ Ο Κύριος θα σε φυλάττει από κάθε κακό· θα φυλάττει την ψυχή σου.

⁸ Ο Κύριος θα φυλάττει την έξοδό σου και την είσοδό σου, από τώρα και μέχρι τον αιώνα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 122

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ, ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΚΑ όταν μου είπαν: Ας πάμε στον οίκο τού Κυρίου.

² Τα πόδια μας θα στέκονται στις πύλες σου, Ιερουσαλήμ·

³ Ιερουσαλήμ, που είσαι οικοδομημένη σαν πόλη συναρμοσμένη μαζί.

⁴ Εκεί ανεβαίνουν οι φυλές, οι φυλές τού Κυρίου, σύμφωνα με το διαταγμένο στον Ισραήλ, για να δοξολογήσουν το όνομα του Κυρίου.

⁵ Επειδή, εκεί τέθηκαν θρόνοι για κρίση, οι θρόνοι τής οικογένειας του Δαβίδ.

⁶ Ζητάτε την ειρήνη τής Ιερουσαλήμ· ας ευτυχούν εκείνοι που σε αγαπούν.

⁷ Ας είναι ειρήνη στα τείχη σου, αφθονία στα παλάτια σου.

⁸ Ένεκα των αδελφών μου, και των πλησίων μου, θα λέω τώρα: Ειρήνη σε σένα!

⁹ Ένεκα του οίκου τού Κυρίου τού Θεού μας, θα ζητάω το καλό σου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 123

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.

ΥΨΩΣΑ τα μάτια μου σε σένα που κατοικείς στους ουρανούς.

² Δέστε, καθώς τα μάτια των δούλων ατενίζουν στο χέρι των κυρίων τους, καθώς τα μάτια τής δούλης στο χέρι τής κυρίας της, έτσι ατενίζουν τα μάτια μας προς τον Κύριο τον Θεό μας, μέχρις ότου μάς ελεήσει.

³ Ελέησέ μας, Κύριε, ελέησέ μας· επειδή, χορτάσαμε υπερβολικά από εξουθένωση.

⁴ Η ψυχή μας χόρτασε υπερβολικά από την ύβρη εκείνων που ζουν αμέριμνα, από την εξουθένωση των υπερήφανων.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 124

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ, ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ.

ΑΝ ο Κύριος δεν ήταν μαζί μας, ας πει τώρα ο Ισραήλ·

² αν ο Κύριος δεν ήταν μαζί μας, όταν άνθρωποι σηκώθηκαν εναντίον μας,

³ ζωντανούς θα μας κατέπιναν τότε, ενώ ο θυμός τους φλεγόταν εναντίον μας·

⁴ τότε, τα νερά θα μας είχαν καταποντίσει, ο χείμαρρος θα είχε περάσει από πάνω από την ψυχή μας·

⁵ τότε, τα υψωμένα νερά θα είχαν περάσει από πάνω από την ψυχή μας.

⁶ Ευλογητός ο Κύριος, που δεν μας παρέδωσε ως θήραμα στα δόντια τους.

⁷ Η ψυχή μας λυτρώθηκε, σαν το πουλί από την παγίδα των κυνηγών· η παγίδα συντρίφτηκε, κι εμείς λυτρωθήκαμε.

⁸ Η βοήθειά μας είναι στο όνομα του Κυρίου, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 125

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.

ΟΣΟΙ έχουν βάλει την πεποίθησή τους επάνω στον Κύριο, είναι όπως το βουνό Σιών, που δεν θα σαλευτεί· παραμένει στον αιώνα.

² Όπως η Ιερουσαλήμ περικυκλώνεται από τα βουνά, έτσι ο Κύριος περικυκλώνει τον λαό του, από τώρα και μέχρι τον αιώνα.

³ Επειδή, η ράβδος τής ασέβειας δεν θα παραμένει επάνω στον κλήρο των δικαίων, για να μη εκτείνουν οι δίκαιοι τα χέρια τους στην ανομία.

⁴ Κύριε, να αγαθοποιήσεις τους αγαθούς, και τους ευθείς στην καρδιά.

⁵ Εκείνους, όμως, που ξεκλίνουν στους στρεβλούς δρόμους τους, ο Κύριος θα τους απαγάγει μαζί με εκείνους που εργάζονται την ανομία· ειρήνη επάνω στον Ισραήλ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 126

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.

ΟΤΑΝ ο Κύριος επανέφερε τους αιχμαλώτους τής Σιών, ήμασταν όπως οι ονειρευόμενοι.

² Τότε, το στόμα μας γέμισε από γέλιο, και η γλώσσα μας από αγαλλίαση· τότε, έλεγαν ανάμεσα στα έθνη: Μεγαλεία έκανε γι' αυτούς ο Κύριος.

³ Μεγαλεία έκανε ο Κύριος για μας· γεμίσαμε από χαρά.

⁴ Επίστρεψε, Κύριε, τους αιχμαλώτους μας, όπως τους χειμάρρους στον Νότο.

⁵ Εκείνοι που σπέρνουν με δάκρυα, θα θερίσουν με αγαλλίαση.

⁶ Όποιος βγαίνει, και κλαίει, βαστάζοντας πολύτιμο σπόρο, αυτός, σίγουρα, θα επιστρέψει με αγαλλίαση, βαστάζοντας τα χειρόβολά του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 127

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ, ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΑ.

ΑΝ ο Κύριος δεν οικοδομήσει οίκο, μάταια κοπιάζουν αυτοί που τον οικοδομούν· αν ο Κύριος δεν φυλάξει πόλη, μάταια αγρυπνεί αυτός που τη φυλάττει.

² Μάταιο είναι σε σας να σηκώνεστε πρωί, να πλαγιάζετε αργά, τρώγοντας το ψωμί του κόπου σας· ο Κύριος, βέβαια, δίνει ύπνο στον αγαπητό του.

³ Δέστε, κληρονομιά από τον Κύριο είναι τα παιδιά· μισθός δικός του ο καρπός τής κοιλιάς.

⁴ Όπως τα βέλη στο χέρι τού δυνατού, έτσι και οι γιοι τής νιότης.

⁵ Μακάριος ο άνθρωπος, που γέμισε τη βελοθήκη του απ' αυτά· αυτοί δεν θα ντροπιαστούν, όταν μιλούν με τους εχθρούς τους στην πύλη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 128

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ καθένας που φοβάται τον Κύριο, που περπατάει στους δρόμους του.

² Επειδή, θα τρως από τον κόπο των χειρών σου· μακάριος θα είσαι, και ευτυχία σε σένα.

³ Η γυναίκα σου θα είναι σαν εύκαρπη άμπελος, στα πλάγια του σπιτιού σου· οι γιοι σου σαν νεόφυτα ελιόδεντρων, ολόγυρα στο τραπέζι σου.

⁴ Δέστε, έτσι θα ευλογηθεί ο άνθρωπος που φοβάται τον Κύριο.

⁵ Ο Κύριος θα σε ευλογήσει από τη Σιών, και θα δεις το καλό τής Ιερουσαλήμ όλες τις ημέρες τής ζωής σου·

⁶ και θα δεις γιους των γιών σου· ειρήνη επάνω στον Ισραήλ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 129

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.

ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ με πολέμησαν από τη νιότη μου, ας πει τώρα ο Ισραήλ·

² πολλές φορές με πολέμησαν από τη νιότη μου· αλλά, δεν υπερίσχυσαν εναντίον μου.

³ Οι γεωργοί αροτρίασαν επάνω στις πλάτες μου· έσυραν μακρινά τα αυλάκια τους.

⁴ Δίκαιος, όμως, είναι ο Κύριος· κατέκοψε τα σχοινιά των ασεβών.

⁵ Ας ντροπιαστούν, και ας στραφούν προς τα πίσω, όλοι εκείνοι που μισούν τη Σιών.

⁶ Ας γίνουν όπως το χορτάρι στις ταράτσες, που, πριν ξεριζωθεί, ξεραίνεται·

⁷ από το οποίο ο θεριστής δεν γεμίζει το χέρι του, ούτε αυτός που δένει τα χειρόβολα στον κόρφο του·

⁸ ώστε, οι διαβάτες δεν θα πουν: Ευλογία Κυρίου επάνω σας· σας ευλογούμε στο όνομα του Κυρίου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 130

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.

ΑΠΟ τα βάθη μου έκραξα σε σένα, Κύριε.

² Κύριε, εισάκουσε τη φωνή μου· ας είναι τα αυτιά σου προσεκτικά στη φωνή των δεήσεών μου.

³ Αν, Κύριε, παρατηρήσεις ανομίες, Κύριε, ποιος θα μπορέσει να σταθεί;

⁴ Κοντά σου, όμως, υπάρχει συγχώρηση, για να σε φοβούνται.

⁵ Πρόσμεινα τον Κύριο, η ψυχή μου πρόσμεινε, και έλπισα στον λόγο του.

⁶ Η ψυχή μου προσμένει τον Κύριο, περισσότερο από ό,τι εκείνοι που προσμένουν την αυγή, ναι, εκείνοι που προσμένουν την αυγή.

⁷ Ας ελπίζει ο Ισραήλ στον Κύριο· επειδή, κοντά στον Κύριο υπάρχει έλεος, και κοντά του υπάρχει πολλή λύτρωση·

⁸ κι αυτός θα λυτρώσει τον Ισραήλ από όλες τις ανομίες του.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟ 131

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ, ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ.

Κύριε, δεν υπερηφανεύθηκε η καρδιά μου ούτε υψώθηκαν τα μάτια μου· ούτε περπατάω σε πράγματα μεγάλα και ψηλότερα από μένα.

² Βέβαια, υπέταξα και καθησύχασα την ψυχή μου, σαν το απογαλακτισμένο παιδί κοντά στη μητέρα του· η ψυχή μου είναι μέσα μου σαν το απογαλακτισμένο παιδί.

³ Ο Ισραήλ ας ελπίζει στον Κύριο, από τώρα και μέχρι τον αιώνα.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟ 132

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.

ΚΥΡΙΕ, θυμήσου τον Δαβίδ, και όλους τούς αγώνες του·

² πώς ορκίστηκε στον Κύριο, και έκανε ευχή στον ισχυρό Θεό τού Ιακώβ:

³ «Δεν θα μπω κάτω από τη στέγη τού σπιτιού μου, δεν θα ανέβω στο στρώμα τού κρεβατιού μου,

⁴ δεν θα δώσω ύπνο στα μάτια μου, νυσταγμό στα βλέφαρά μου,

⁵ μέχρις ότου βρω τόπο για τον Κύριο, κατοικία για τον ισχυρό Θεό τού Ιακώβ».

⁶ Δέστε, ακούσαμε γι' αυτή στην Εφραθά· τη βρήκαμε στις πεδιάδες τού Ιαάρ.

⁷ Ας μπορούμε στις σκηνές του· ας προσκυνήσουμε στο υποπόδιο των ποδιών του.

⁸ Σήκω, Κύριε, στην ανάπαυσή σου, εσύ, και η κιβωτός τής δύναμής σου.

⁹ Οι ιερείς σου ας ντυθούν δικαιοσύνη, και ας αγάλλονται οι όσιοί σου.

¹⁰ Χάρη τού δούλου σου, του Δαβίδ, μη αποστρέψεις το πρόσωπο του χρισμένου σου.

¹¹ Ο Κύριος ορκίστηκε αλήθεια προς τον Δαβίδ, δεν θα την αθετήσει: «Από τον καρπό τού σώματός σου θα βάλω επάνω στον θρόνο σου.

¹² Αν οι γιοι σου φυλάξουν τη διαθήκη μου, και τα μαρτύριά μου, που θα τους διδάξω, θα καθήσουν και οι γιοι τους επάνω στον θρόνο σου για πάντα.

¹³ Επειδή, ο Κύριος έκλεξε τη Σιών· ευαρεστήθηκε να κατοικεί μέσα σ' αυτή.

¹⁴ Αυτή είναι η ανάπαυσή μου στον αιώνα τού αιώνα· εδώ θα κατοικώ, επειδή την αγάπησα.

¹⁵ Θα ευλογήσω με ευλογία τις τροφές της· τους φτωχούς της θα χορτάσω με ψωμί·

¹⁶ και τους ιερείς της θα ντύσω με σωτηρία· και οι όσιοί της θα αγάλλονται με αγαλλίαση.

¹⁷ Εκεί θα κάνω να βλαστήσει κέρας(54) Δαβίδ· ετοίμασα λύχνο για τον χρισμένο μου.

¹⁸ Τους εχθρούς του θα ντύσω με ντροπή· επάνω σ' αυτόν, όμως, θα ανθίζει το διάδημά του».

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟ 133

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ, ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ.

ΔΕΣΤΕ, τι καλό και τι τερπνό, να συγκατοικούν με ομόνοια αδελφοί!

² Είναι σαν το πολύτιμο μύρο επάνω στο κεφάλι, που κατεβαίνει επάνω στο πηγούνι, το πηγούνι τού Ααρών· που κατεβαίνει στο στόμιο του ενδύματός του·

³ όπως η δροσιά τού Αερμών, που κατεβαίνει επάνω στα βουνά τής Σιών· επειδή, εκεί ο Κύριος διόρισε την ευλογία, ζωή μέχρι τον αιώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 134

ΩΔΉ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.

ΕΛΑΤΕ, ευλογείτε τον Κύριο, όλοι οι δούλοι τού Κυρίου, αυτοί που στέκονται τη νύχτα στον οίκο τού Κυρίου.

² Υψώστε τα χέρια σας προς τα άγια, και ευλογείτε τον Κύριο.

³ Να σε ευλογήσει ο Κύριος από τη Σιών, αυτός που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 135

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Αινείτε το όνομα του Κυρίου· αινείτε, δούλοι τού Κυρίου,

² εσείς που στέκεστε στον οίκο τού Κυρίου, στις αυλές τού οίκου του Θεού μας.

³ Αινείτε τον Κύριο, επειδή ο Κύριος είναι αγαθός· ψαλμωδήστε στο όνομά του, επειδή είναι τερπνό.

⁴ Επειδή, ο Κύριος έκλεξε τον Ιακώβ για τον εαυτό του, τον Ισραήλ για θησαυρό του.

⁵ Επειδή, εγώ γνώρισα ότι ο Κύριος είναι μεγάλος· και ο Κύριός μας είναι επάνω από όλους τούς θεούς.

⁶ Όλα όσα ο Κύριος θέλησε δημιούργησε, στον ουρανό, και στη γη, στις θάλασσες, και σε όλες τις αβύσσους.

⁷ Ανεβάζει σύννεφα από τις εσχατιές τής γης· κάνει αστραπές για βροχή· βγάζει ανέμους από τους θησαυρούς του.

⁸ Ο οποίος χτύπησε τα πρωτότοκα της Αιγύπτου, από άνθρωπο μέχρι κτήνος·

⁹ απέστειλε σημεία και τέρατα ανάμεσά σου, Αίγυπτε, επάνω στον Φαραώ, και επάνω στους δούλους του.

¹⁰ Ο οποίος πάταξε μεγάλα έθνη, και φόνευσε κραταιούς βασιλιάδες·

¹¹ τον Σηών, τον βασιλιά των Αμορραίων, και τον Ωγ, τον βασιλιά τής Βασάν, και όλα τα βασίλεια της Χαναάν·

¹² και έδωσε τη γη τους κληρονομιά, κληρονομιά στον Ισραήλ τον λαό του.

¹³ Το όνομά σου, Κύριε, μένει στον αιώνα· η ενθύμησή σου, Κύριε, σε γενεά και γενεά.

¹⁴ Επειδή, ο Κύριος θα κρίνει τον λαό του· και θα ελεήσει τους δούλους του.

¹⁵ Τα είδωλα των εθνών είναι ασήμι και χρυσάφι, έργο χεριών ανθρώπου.

¹⁶ Στόμα έχουν, και δεν μιλούν· μάτια έχουν, και δεν βλέπουν·

¹⁷ αυτιά έχουν, και δεν ακούν· ούτε υπάρχει πνοή στο στόμα τους.

¹⁸ Όμοιοι μ' αυτά ας γίνουν, αυτοί που τα φτιάχνουν· καθέννας που ελπίζει σ' αυτά!

¹⁹ Οίκος Ισραήλ, ευλογήστε τόν Κύριο· οίκος Ααρών, ευλογήστε τόν Κύριο·

²⁰ οίκος Λευί, ευλογήστε τόν Κύριο· εσείς που τόν φοβάστε, ευλογήστε τον Κύριο.

²¹ Ευλογητός ο Κύριος από τη Σιών, ο οποίος κατοικεί στην Ιερουσαλήμ. Αλληλούια.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 136

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τον Κύριο, επειδή είναι αγαθός· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

² Δοξολογείτε τον Θεό των θεών· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

³ Δοξολογείτε τον Κύριο των κυρίων· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

⁴ Τον μόνον που κάνει θαυμαστά μεγάλα έργα· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

⁵ Αυτόν που δημιούργησε τους ουρανοί με σύνεση· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

⁶ Αυτόν που στερέωσε τη γη επάνω στα νερά· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

⁷ Αυτόν που δημιούργησε τους μεγάλους φωστήρες· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

⁸ τον ήλιο, για να εξουσιάζει επάνω στην ημέρα· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

⁹ το φεγγάρι και τα αστέρια, για να εξουσιάζουν επάνω στη νύχτα· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

¹⁰ Αυτόν που πάταξε την Αίγυπτο στα πρωτότοκά της· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

¹¹ και έβγαλε τον Ισραήλ από ανάμεσά της· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

¹² με χέρι δυνατό, με βραχίονα απλωμένον· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

¹³ Αυτόν που χώρισε την Ερυθρά Θάλασσα σε δύο μέρη· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

¹⁴ και διαπέρασε τον Ισραήλ μέσα απ' αυτή· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

¹⁵ και κατέστρεψε τον Φαραώ και το στράτευμά του μέσα στην Ερυθρά Θάλασσα· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

¹⁶ Αυτόν που οδήγησε τον λαό του μέσα στην έρημο· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

¹⁷ Αυτόν που πάταξε μεγάλους βασιλιάδες· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

¹⁸ και φόνευσε ισχυρούς βασιλιάδες· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

¹⁹ τον Σηών, βασιλιά των Αμορραίων· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

²⁰ και τον Ωγ, βασιλιά τής Βασάν· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

²¹ και έδωσε τη γη τους σε κληρονομιά· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

²² κληρονομιά στον Ισραήλ τον δούλο του· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

²³ Αυτόν που μας θυμήθηκε στην ταπείνωσή μας· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

²⁴ και μας λύτρωσε από τους εχθρούς μας· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

²⁵ Αυτόν που δίνει τροφή σε κάθε σάρκα· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

²⁶ Δοξολογείτε τον Θεό τού ουρανού· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 137

ΣΤΑ ποτάμια τής Βαβυλώνας, εκεί καθήσαμε, και κλάψαμε, όταν θυμηθήκαμε τη Σιών.

² Στις ιτιές, που είναι μέσα σ' αυτή, κρεμάσαμε τις κιθάρες μας.

³ Επειδή, αυτοί που μας αιχμαλώτισαν, εκεί ζήτησαν από μας λόγια ασμάτων· κι αυτοί που μας ερήμωσαν, ζήτησαν ύμνο, λέγοντας: Ψάλτε σε μας από τις ωδές τής Σιών.

⁴ Πώς να ψάλουμε την ωδή τού Κυρίου σε ξένη γη;

⁵ Αν σε λησμονήσω, Ιερουσαλήμ, ας λησμονήσει το δεξί μου χέρι!

⁶ Ας κολληθεί η γλώσσα μου στον ουρανίσκο μου, αν δεν σε θυμάμαι· αν δεν προτάξω την Ιερουσαλήμ στην αρχή τής ευφροσύνης μου!

⁷ Θυμήσου, Κύριε, τους γιους τού Εδώμ, που την ημέρα τής Ιερουσαλήμ έλεγαν: Κατεδαφίστε την, κατεδαφίστε την, μέχρι τα θεμέλιά της.

⁸ Θυγατέρα τής Βαβυλώνας, που πρόκειται να ερημωθείς, μακάριος εκείνος που θα σου ανταποδώσει την ανταμοιβή των όσων έκανες σε μας!

⁹ Μακάριος εκείνος που θα πιάσει και θα ρίξει τα νήπιά σου επάνω στην πέτρα!

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 138

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΘΑ σε δοξολογήσω με όλη μου την καρδιά· θα ψαλμωδήσω σε σένα μπροστά στους θεούς.

² Θα προσκυνήσω προς τον ναό σου τον άγιο· και θα δοξολογήσω το όνομά σου, για το έλεός σου, και για την αλήθεια σου· επειδή, μεγάλυνες τον λόγο σου περισσότερο από όλη τη φήμη σου.

³ Την ημέρα που έκραξα, με εισάκουσες· με ενίσχυσες με δύναμη μέσα στην ψυχή μου.

⁴ Θα σε δοξολογήσουν, Κύριε, όλοι οι βασιλιάδες τής γης, όταν ακούσουν τα λόγια τού στόματός σου·

⁵ και θα ψάλλουν στους δρόμους τού Κυρίου, επειδή μεγάλη είναι η δόξα τού Κυρίου·

⁶ επειδή, ο Κύριος είναι υψηλός, και επιβλέπει επάνω στον ταπεινό· τον υψηλόφρονα, όμως, τον γνωρίζει από μακριά.

⁷ Αν περπατήσω μέσα σε στενοχώρια, θα με ζωοποιήσεις· θα απλώσεις το χέρι σου ενάντια στην οργή των εχθρών μου· και το δεξί σου χέρι θα με σώσει.

⁸ Ο Κύριος θα εκτελέσει εκείνα που είναι για μένα· Κύριε, το έλεός σου παραμένει παντοτινά· μη παραβλέψεις τα έργα των χεριών σου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 139

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΚΥΡΙΕ, με δοκίμασες και με γνώρισες.

² Εσύ γνωρίζεις το κάθισμά μου και την έγερσή μου· καταλαβαίνεις τους λογισμούς μου από μακριά·

³ διερευνάς το περπάτημά μου και το πλάγιασμά μου, και όλους τους δρόμους μου γνωρίζεις.

⁴ Επειδή, δες, και πριν ο λόγος έρθει στη γλώσσα μου, εσύ, Κύριε, γνωρίζεις το παν.

⁵ Με περικυκλώνεις από πίσω και από μπροστά, και έβαλες το χέρι σου επάνω μου.

⁶ Η γνώση αυτή είναι σε μένα υπερθαύμαστη· είναι υψηλή· δεν μπορώ να φτάσω σ' αυτή.

⁷ Πού να πάω από το πνεύμα σου; Και από το πρόσωπό σου πού να φύγω;

- ⁸ Αν ανέβω στον ουρανό, είσαι εκεί, αν πλαγιάσω στον άδη, νάσου εσύ.
- ⁹ Αν πάρω τα φτερά τής αυγής, και κατοικήσω στις εσχατιές τής θάλασσας,
- ¹⁰ και εκεί θα με οδηγήσει το χέρι σου, και το δεξί σου χέρι θα με κρατάει.
- ¹¹ Αν πω: Το σκοτάδι, σίγουρα, θα με σκεπάσει, αλλά κι αυτή η νύχτα θα είναι ολόγυρά μου φως·
- ¹² κι αυτό το σκοτάδι δεν σκεπάζει από σένα τίποτε· και η νύχτα λάμπει όπως η ημέρα· σε σένα το σκοτάδι είναι όπως το φως.
- ¹³ Επειδή, εσύ μόρφωσες τα νεφρά μου· με περιτύλιξες μέσα στην κοιλιά τής μητέρας μου.
- ¹⁴ Θα σε υμνώ, επειδή πλάστηκα με φοβερό και θαυμάσιο τρόπο· τα έργα σου είναι θαυμάσια· και η ψυχή μου το γνωρίζει αυτό πολύ καλά.
- ¹⁵ Δεν κρύφτηκαν τα κόκαλά μου από σένα, ενώ λάβαινε χώρα η κατασκευή μου μέσα σε κρυφό χώρο, και έπαιρνα μορφή μέσα στα κατώτατα μέρη τής γης.
- ¹⁶ Το αδιαμόρφωτο του σώματός μου είδαν τα μάτια σου· και μέσα στο βιβλίο σου όλα αυτά ήσαν γραμμένα, όπως και οι ημέρες κατά τις οποίες σχηματίζονταν, και ενώ τίποτε απ' αυτά δεν υπήρχε·
- ¹⁷ πόσο δε πολύτιμες είναι οι βουλές σου σε μένα, Θεέ μου! Πόσο μεγαλύνθηκε ο αριθμός τους!
- ¹⁸ Αν ήθελα να τις απαριθμήσω, υπερβαίνουν την άμμο· ξυπνάω, κι ακόμα είμαι μαζί σου.
- ¹⁹ Βέβαια, θα θανατώσεις, Θεέ, τους ασεβείς· απομακρυνθείτε, λοιπόν, από μένα, άνδρες αιμάτων.
- ²⁰ Επειδή, μιλούν εναντίον σου με τρόπο ασεβή· οι εχθροί σου παίρνουν το όνομά σου μάταια.
- ²¹ Μήπως δεν μισώ, Κύριε, εκείνους που σε μισούν; Και δεν αγανακτώ ενάντια σ' εκείνους που επαναστατούν εναντίον σου;
- ²² Με τέλειο μίσος τούς μισώ· τους έχω για εχθρούς.
- ²³ Θεέ, δοκίμασέ με, και γνώρισε την καρδιά μου· εξέτασέ με, και μάθε τους στοχασμούς μου·
- ²⁴ και δες, μήπως υπάρχει μέσα μου κάποιος δρόμος ανομίας· και οδήγησέ με στον δρόμο τον αιώνιο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 140

ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟ. ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ.

- Ε**ΛΕΥΘΕΡΩΣΕ με, Κύριε, από πονηρόν άνθρωπο· λύτρωσέ με από άδικον άνθρωπο·
- ² οι οποίοι στην καρδιά τους σκέφτονται πονηρά· όλη την ημέρα παρατάσσονται σε πολέμους.
- ³ Ακόνισαν τη γλώσσα τους σαν του φιδιού· φαρμάκι φιδιού οχιάς είναι κάτω από τα χείλη τους. (Διάψαλμα).
- ⁴ Φύλαξέ με, Κύριε, από χέρια ασεβή ανθρώπου· λύτρωσέ με από άδικον άνθρωπο· που μηχανεύθηκαν να υποσκελίσουν τα βήματά μου.
- ⁵ Οι υπερήφανοι έκρυψαν εναντίον μου παγίδα, και με σχοινιά άπλωσαν δίχτυα στο πέρασμά μου· έστησαν για μένα βρόχους. (Διάψαλμα).
- ⁶ Είπα στον Κύριο: Εσύ είσαι ο Θεός μου· Κύριε, άκουσε τη φωνή των δεήσεών μου.
- ⁷ Κύριε, Θεέ, η δύναμη της σωτηρίας μου, εσύ σκέπασες το κεφάλι μου ολόγυρα σε ημέρα πολέμου.

- ⁸ Μη δώσεις, Κύριε, στον ασεβή τις επιθυμίες του· να μη αφήσεις να εκτελεστεί ο στοχασμός του, μη τυχόν και υψωθούν. (Διάψαλμα).
- ⁹ Η πονηρία των χειλέων, εκείνων που με περικυκλώνουν, ας σκεπάσει το κεφάλι τους.
- ¹⁰ Κάρβουνα αναμμένα ας πέσουν επάνω τους· ας ριχτούν στη φωτιά, σε βαθείς λάκκους, για να μη σηκωθούν ξανά.
- ¹¹ Ο κακόγλωσσος άνθρωπος ας μη στερεωθεί επάνω στη γη· η κακία θα καταδιώξει τον άδικο άνθρωπο, μέχρις ότου τον απολέσει.
- ¹² Ξέρω ότι ο Κύριος θα κάνει την κρίση τού θλιμμένου, και τη δίκη των φτωχών.
- ¹³ Βέβαια, οι δίκαιοι θα δοξολογούν το όνομά σου· οι ευθείς θα κατοικούν μπροστά στο πρόσωπό σου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 141

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ.

ΚΥΡΙΕ, σε σένα έκραξα· τάχυνε νάρθεις σε μένα· άκουσε τη φωνή μου, όταν κράζω σε σένα.

² Ας κατευθυνθεί η προσευχή μου μπροστά σου σαν θυμίαμα· η ύψωση των χειρών μου ας γίνει σαν εσπερινή θυσία.

³ Βάλε, Κύριε, φυλακή στο στόμα μου· φύλαγε τη θύρα των χειλέων μου.

⁴ Μη ξεκλίνεις την καρδιά μου σε πονηρό πράγμα, ώστε να κάνω ασεβείς πράξεις με ανθρώπους που εργάζονται την ανομία· μήτε να φάω από τα εκλεκτά τους φαγητά.

⁵ Ας με χτυπάει ο δίκαιος· αυτό θα είναι έλεος· και ας με ελέγχει· αυτό θα είναι εξαίρετο μύρο· δεν θα βλάψει το κεφάλι μου· επειδή, μάλιστα, και θα προσεύχομαι γι' αυτούς στις συμφορές τους.

⁶ Όταν οι αρχηγοί τους περιέρχονταν σε πετρώδεις τόπους, άκουσαν τα λόγια μου, ότι ήσαν γλυκά.

⁷ Τα κόκαλά μας διασκορπίζονται στο στόμα τού τάφου, όπως όταν κάποιος κόβει και σχίζει ξύλα επάνω στη γη.

⁸ Γι' αυτό, Κύριε Θεέ, τα μάτια μου θα ατενίζουν σε σένα· σε σένα έλπισα· μη καταστρέψεις την ψυχή μου.

⁹ Φύλαξέ με από την παγίδα που έστησαν για μένα, και από τις θηλιές εκείνων που εργάζονται την ανομία.

¹⁰ Ας πέσουν μαζί οι ασεβείς στα δίχτυα τους, ενώ εγώ θα περάσω αβλαβής.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 142

ΜΑΣΧΪΛ ΤΟΎ ΔΑΒΪΔ· ΠΡΟΣΕΥΧΉ, ΟΤΑΝ ΉΤΑΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ.

ΜΕ τη φωνή μου έκραξα στον Κύριο· με τη φωνή μου δεήθηκα στον Κύριο.

² Τη δέησή μου θα ξεχύσω μπροστά του· τη θλίψη μου θα αναγγείλω μπροστά του.

³ Όταν το πνεύμα μου ήταν μέσα μου καταθλιμμένο, τότε εσύ γνώρισες τον δρόμο μου. Έκρυσαν παγίδα για μένα, στον δρόμο που περπατούσα.

⁴ Έβλεπα προς τα δεξιά, και παρατηρούσα, και δεν υπήρχε κάποιος που να με γνωρίζει· το καταφύγιο χάθηκε από μένα, δεν υπήρχε κανένας που να αναζητάει την ψυχή μου.

⁵ Σε σένα, Κύριε, έκραξα, και είπα: Εσύ είσαι η καταφυγή μου, η μερίδα μου στη γη των ζωντανών ανθρώπων.

⁶ Πρόσεξε στη φωνή μου, επειδή ταλαιπωρούμαι υπερβολικά· ελευθέρωσέ με από

εκείνους που με καταδιώκουν, επειδή είναι δυνατότεροί μου.

⁷ Βγάλε την ψυχή μου από τη φυλακή, για να δοξολογώ το όνομά σου. Οι δίκαιοι θα με περικυκλώσουν, όταν με ανταμείψεις.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 143

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΚΥΡΙΕ, εισάκουσε την προσευχή μου· δώσε ακρόαση στις δεήσεις μου· απάντησέ μου, σύμφωνα με την αλήθεια σου, σύμφωνα με τη δικαιοσύνη σου.

² Και μη μπεις μέσα σε κρίση με τον δούλο σου· επειδή, μπροστά σου δεν θα δικαιωθεί κανένας άνθρωπος που ζει.

³ Επειδή, ο εχθρός καταδίωξε την ψυχή μου· ταπεινώσε τη ζωή μου μέχρι το έδαφος· με κάθισε σε σκοτεινούς τόπους, σαν τους αιώνιους νεκρούς.

⁴ Γι' αυτό, το πνεύμα μου είναι μέσα μου καταθλιμμένο, και η καρδιά μου είναι μέσα μου παραγμένη.

⁵ Θυμάμαι τις αρχαίες ημέρες· σκέφτομαι όλα τα έργα σου· μελετώ στα δημιουργήματα των χεριών σου.

⁶ Απλώνω τα χέρια μου σε σένα· η ψυχή μου σε διψάει σαν άνυδρη γη· (Διάψαλμα).

⁷ Κύριε, γρήγορα εισάκουσέ με· το πνεύμα μου εκλείπει· μη κρύψεις το πρόσωπό σου από μένα, και μοιάσω με εκείνους που κατεβαίνουν στον λάκκο.

⁸ Κάνε με να ακούσω το πρωί το έλεός σου· επειδή, σε σένα στήριξα το θάρρος μου· κάνε με να γνωρίσω τον δρόμο μου, στον οποίο πρέπει να περπατάω· επειδή, σε σένα ύψωσα την ψυχή μου.

⁹ Ελευθέρωσέ με από τους εχθρούς μου, Κύριε· κατέφυγα σε σένα.

¹⁰ Δίδαξέ με να κάνω το θέλημά σου· επειδή, εσύ είσαι ο Θεός μου· το αγαθό σου πνεύμα ας με οδηγήσει σε δρόμον ευθύ.

¹¹ Ένεκα του ονόματός σου, Κύριε, ζωοποίησέ με· χάρη τής δικαιοσύνης σου βγάλε την ψυχή μου από τη στενοχώρια.

¹² Και για το έλεός σου εξολόθρευσε τους εχθρούς μου, και αφάνισε όλους εκείνους που θλίσουν την ψυχή μου· επειδή, εγώ είμαι δούλος σου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 144

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΎ ΔΑΒΊΔ.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ ο Κύριος, το φρούριό μου, αυτός που διδάσκει τα χέρια μου σε πόλεμο, και τα δάχτυλά μου σε μάχη·

² το έλεός μου, το οχύρωμά μου, το ψηλό μου καταφύγιο, και ο ελευθερωτής μου· η ασπίδα μου, στον οποίο έλπισα, ο οποίος υποτάσσει τον λαό μου κάτω από μένα.

³ Κύριε, τι είναι ο άνθρωπος και τον γνωρίζεις! Ή, ο γιος τού ανθρώπου, και τον σκέφτεσαι!

⁴ Ο άνθρωπος μοιάζει με τη ματαιότητα· οι ημέρες του είναι σαν σκιά, που παρέρχεται.

⁵ Κύριε, κλίνε τούς ουρανούς σου και κατέβα· άγγιξε τα βουνά και θα καπνίσουν.

⁶ Άστραψε μια αστραπή, και διασκόρπισέ τους· ρίξε τα βέλη σου, και εξολόθρευσέ τους.

⁷ Στείλε το χέρι σου από ψηλά· λύτρωσέ με και ελευθέρωσέ με από πολλά νερά, από το χέρι των γιων τού ξένου,

⁸ που το στόμα τους μιλάει ματαιότητα, και το δεξί τους χέρι είναι δεξί χέρι ψευτιάς.

- ⁹ Θεέ, καινούργιο τραγούδι θα ψάλλω σε σένα· με δεκάχορδο ψαλτήρι, θα ψαλμωδώ σε σένα·
- ¹⁰ αυτόν που έδωσε σωτηρία στους βασιλιάδες· που λυτρώνει τον δούλο του, τον Δαβίδ, από πονηρή ρομφαία.
- ¹¹ Λύτρωσέ με και ελευθέρωσέ με από χέρι των γιων τού ξένου, που το στόμα τους μιλάει ματαιότητα, και το δεξί τους χέρι είναι δεξί χέρι ψευτιάς·
- ¹² για να είναι οι γιοι μας σαν νεόφυτα, που αυξάνουν στη νιότη τους· οι θυγατέρες μας, σαν πέτρες ακρογωνιαίες, торνευμένες για στόλισμα του παλατιού·
- ¹³ οι αποθήκες μας γεμάτες, ώστε να δίνουν κάθε είδος τροφής· τα πρόβατά μας να πληθαίνουν σε χιλιάδες και μυριάδες, μέσα στα χωράφια μας·
- ¹⁴ τα βόδια μας πολύτοκα· να μη υπάρχει ούτε έφοδος εχθρών ούτε εξόρμηση ούτε κραυγή στις πλατείες μας.
- ¹⁵ Μακάριος ο λαός που βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση! Μακάριος ο λαός τού οποίου ο Κύριος είναι ο Θεός του!

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 145

ΑΪΝΕΣΗ ΤΟΥ ΔΑΒΪΔ.

- Α σε υψώνω, Θεέ μου, βασιλιά· και θα ευλογώ το όνομά σου στον αιώνα, και στον αιώνα.
- ² Κάθε ημέρα θα σε ευλογώ· και θα αινώ το όνομά σου στον αιώνα, και στον αιώνα.
- ³ Ο Κύριος είναι μέγας, και υπερβολικά αξιύμνητος· και η μεγαλοσύνη του ανεξιχνίαστη.
- ⁴ Γενεά σε γενεά θα επαινεί τα έργα σου, και θα διηγούνται τα μεγαλεία σου.
- ⁵ Θα μιλάω για την ένδοξη μεγαλοπρέπεια της μεγαλειότητάς σου, και για τα θαυμαστά σου έργα·
- ⁶ και θα λένε τη δύναμη των φοβερών κατορθωμάτων σου· και θα διηγούμαι τη μεγαλοσύνη σου·
- ⁷ θα διαδίδουν την ανάμνηση του πλήθους τής αγαθότητάς σου, και θα αλαλάζουν τη δικαιοσύνη σου.
- ⁸ Ελεήμονας και οικτίρμονας είναι ο Κύριος· μακρόθυμος και πολυέλεος.
- ⁹ Αγαθός ο Κύριος προς όλους· και οι οικτιρμοί του επάνω σε όλα τα δημιουργήματά του.
- ¹⁰ Όλα τα δημιουργήματά σου, Κύριε, θα σε αινοούν· και οι όσιοί σου θα σε ευλογούν.
- ¹¹ Θα κηρύττουν τη δόξα τής βασιλείας σου, και θα διηγούνται το μεγαλείο σου·
- ¹² για να γνωστοποιήσουν στους γιους των ανθρώπων τα μεγαλεία του, και τη δόξα τής μεγαλοπρέπειας της βασιλείας του.
- ¹³ Η βασιλεία σου βασιλεία όλων των αιώνων, και η δεσποτεία σου σε κάθε γενεά και γενεά.
- ¹⁴ Ο Κύριος υποστηρίζει όλους εκείνους που πέφτουν, και ανορθώνει όλους τους κυρτωμένους.
- ¹⁵ Τα μάτια όλων αποβλέπουν σε σένα· και εσύ δίνεις σ' αυτούς την τροφή τους στον καιρό της.
- ¹⁶ Ανοίγεις το χέρι σου, και χορταίνεις την επιθυμία κάθε ζωντανού όντος.
- ¹⁷ Δίκαιος ο Κύριος σε όλους τους δρόμους του, και αγαθός σε όλα τα έργα του.
- ¹⁸ Ο Κύριος είναι κοντά σε όλους εκείνους που τον επικαλούνται· σε όλους εκείνους που τον επικαλούνται αληθινά.

¹⁹ Εκπληρώνει την επιθυμία εκείνων που τον φοβούνται, και εισακούει την κραυγή τους, και τους σώζει.

²⁰ Ο Κύριος φυλάττει όλους εκείνους που τον αγαπούν· θα εξολοθρεύσει δε όλους τους ασεβείς.

²¹ Το στόμα μου θα μιλάει την αίνηση του Κυρίου· και κάθε σάρκα ας ευλογεί το άγίο του όνομα στον αιώνα, και στον αιώνα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 146

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Ψυχή μου, να αινείς τον Κύριο.

² Θα αινώ τον Κύριο ενόσω ζω· θα ψαλμωδώ στον Θεό μου ενόσω υπάρχω.

³ Μη έχετε πεποίθηση επάνω σε άρχοντες, επάνω σε γιον ανθρώπου, από τον οποίο δεν υπάρχει σωτηρία.

⁴ Το πνεύμα του βγαίνει από μέσα του· αυτός επιστρέφει στη γη του· εκείνη την ίδια ημέρα οι συλλογισμοί του αφανίζονται.

⁵ Μακάριος εκείνος, που βοηθός του είναι ο Θεός τού Ιακώβ· που η ελπίδα του είναι στον Κύριο τον Θεό του·

⁶ αυτόν που δημιούργησε τον ουρανό, και τη γη, τη θάλασσα, και όλα όσα βρίσκονται μέσα σ' αυτά· αυτόν που φυλάττει αλήθεια στον αιώνα·

⁷ αυτόν που κάνει κρίση στους αδικούμενους· αυτόν που δίνει τροφή σ' εκείνους που πεινούν. Ο Κύριος ελευθερώνει τούς δεσμίους·

⁸ ο Κύριος ανοίγει τα μάτια των τυφλών· ο Κύριος ανορθώνει τούς κυρτωμένους· ο Κύριος αγαπάει τούς δικαίους·

⁹ ο Κύριος φυλάττει τούς ξένους· υπερασπίζεται τον ορφανό και τη χήρα, καταστρέφει, όμως, τον δρόμο των αμαρτωλών.

¹⁰ Ο Κύριος θα βασιλεύει στον αιώνα· ο Θεός σου, Σιών, σε γενεά και γενεά. Αλληλούια.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 147

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο· επειδή, είναι καλό να ψάλλουμε στον Θεό μας· επειδή, είναι τερπνό, η αίνηση πρέπουσα.

² Ο Κύριος οικοδομεί την Ιερουσαλήμ· θα συγκεντρώσει τους διασπαρμένους τού Ισραήλ.

³ Γιατρεύει τους συντριμμένους στην καρδιά, και δένει τις πληγές τους.

⁴ Απαριθμεί τα πλήθη των άστρων· καλεί τα πάντα με το όνομά τους.

⁵ Ο Κύριός μας είναι μέγας, και η δύναμή του μεγάλη· η σύνεσή του αμέτρητη.

⁶ Ο Κύριος υψώνει τούς πράους, τους ασεβείς, όμως, τους ταπεινώνει μέχρι το έδαφος.

⁷ Ψάλτε στον Κύριο, ευχαριστώντας· ψαλμωδείτε στον Θεό μας με κιθάρα·

⁸ αυτόν που σκεπάζει τον ουρανό με σύννεφα· αυτόν που ετοιμάζει βροχή για τη γη· αυτόν που αναδίνει χορτάρι επάνω στα βουνά·

⁹ αυτόν που δίνει στα κτήνη την τροφή τους, και στους νεοσσούς των κοράκων, που κρίζουν σ' αυτόν.

¹⁰ Δεν χαίρεται στη δύναμη του αλόγου· δεν βρίσκει ευχαρίστηση στα πόδια τού άνδρα.

¹¹ Ο Κύριος ευχαρισιέται σ' εκείνους που τον φοβούνται, σ' εκείνους που ελπίζουν στο έλεός του.

¹² Να επαινείς, Ιερουσαλήμ, τον Κύριο· να αινείς τον Θεό σου, Σιών.

- ¹³ Επειδή, δυνάμωσε τους μοχλούς των πυλών σου· ευλόγησε τους γιους σου ανάμεσά σου.
- ¹⁴ Βάζει ειρήνη στα όριά σου· σε χορταίνει με το πάχος τού σιταριού.
- ¹⁵ Στέλνει το πρόσταγμά του στη γη, ο λόγος του τρέχει ταχύτατα.
- ¹⁶ Δίνει χιόνι σαν μαλλί· διασκορπίζει την πάχνη σαν στάχτη.
- ¹⁷ Ρίχνει τον κρύσταλλό του σαν κομμάτια· μπροστά στο ψύχος του ποιος μπορεί να σταθεί;
- ¹⁸ Στέλνει τον λόγο του και τα διαλύει· φυσάει τον άνεμό του, και τα νερά ρέουν.
- ¹⁹ Αναγγέλλει τον λόγο του στον Ιακώβ, τα διατάγματά του και τις κρίσεις του στον Ισραήλ.
- ²⁰ Δεν έκανε έτσι σε κανένα έθνος· ούτε γνώρισαν τις κρίσεις του. Αλληλουία.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 148

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Αινείτε τον Κύριο από τους ουρανούς· αινείτε τον μέσα στους ύψιστους χώρους.

- ² Αινείτε τον, όλοι οι άγγελοί του· αινείτε τον, όλες οι δυνάμεις του.
- ³ Αινείτε τον, ήλιε και φεγγάρι· αινείτε τον, όλα τα αστέρια τού φωτός.
- ⁴ Αινείτε τον οι ουρανοί των ουρανών, και τα νερά που είναι πάνω από τους ουρανούς.
- ⁵ Ας αινοούν το όνομα του Κυρίου· επειδή, αυτός πρόσταξε, και κτίστηκαν·
- ⁶ και τα στερέωσε στον αιώνα, και στον αιώνα· έβαλε διάταγμα που δεν θα παρέλθει.
- ⁷ Αινείτε τον Κύριο από τη γη, δράκοντες, και όλοι οι άβυσσοι·
- ⁸ φωτιά και χαλάζι, χιόνι και ατμός, ανεμοστρόβιλος, αυτός που εκτελεί τον λόγο του·
- ⁹ τα βουνά, και όλοι οι λόφοι· καρποφόρα δέντρα, και όλοι οι κέδροι·
- ¹⁰ τα θηρία, και όλα τα κτήνη· ερπετά, και πουλιά πτερωτά.
- ¹¹ Βασιλιάδες τής γης, και όλοι οι λαοί· άρχοντες, και όλοι οι κριτές τής γης·
- ¹² και νέοι και παρθένες, γέροντες μαζί με νεότερους·
- ¹³ ας αινοούν το όνομα του Κυρίου· επειδή, το δικό του όνομα μόνον είναι υψωμένο· η δόξα του είναι επάνω στη γη και στον ουρανό.
- ¹⁴ Κι αυτός ύψωσε κέρας στον λαό του, ύμνον σε όλους τούς οσίους του, στους γιους Ισραήλ, ενός λαού που είναι κοντά του. Αλληλουία.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 149

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Ψάλτε στον Κύριο ένα καινούργιο τραγούδι, την αίνεσή του, στη σύναξη των οσίων.

- ² Ας ευφραίνεται ο Ισραήλ στον Δημιουργό του· οι γιοι τής Σιών ας αγάλλονται στον Βασιλιά τους.
- ³ Ας αινοούν το όνομα του Κυρίου χοροστατώντας· ας ψαλμωδούν σ' αυτόν με τύμπανο και κιθάρα.
- ⁴ Επειδή, ο Κύριος ευδοκεί στον λαό του· θα δοξάσει τούς πράους με σωτηρία.
- ⁵ Οι όσιοι θα αγάλλονται με δόξα· θα αγάλλονται επάνω στα κρεβάτια τους.
- ⁶ Οι εξυμνήσεις τού Θεού θα είναι στον λάρυγγά τους, και δίστομη ρομφαία στο χέρι τους·
- ⁷ για να κάνουν εκδίκηση στα έθνη, παιδεία στους λαούς·
- ⁸ για να δέσουν τούς βασιλιάδες τους με αλυσίδες· και τους ενδόξους τους με σιδερένια

δεσμά·

⁹ για να εκτελέσουν επάνω τους τη γραμμένη κρίση. Αυτή η δόξα θα είναι σε όλους τούς οσίους του. Αλληλούια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 150

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Αινείτε τον Θεό στο αγιαστήριό του· αινείτε τον στο στερέωμα της δύναμής του.

² Αινείτε τον για τα μεγαλεία του· αινείτε τον σύμφωνα με το πλήθος τής μεγαλοσύνης του.

³ Αινείτε τον με ήχο σάλπιγγας· αινείτε τον με ψαλτήρι και κιθάρα.

⁴ Αινείτε τον με τύμπανο και χοροστασία· αινείτε τον με χορδές και όργανο.

⁵ Αινείτε τον με εύηχα κύμβαλα· αινείτε τον με κύμβαλα αλαλαγμού.

⁶ Κάθε πνοή ας αινεί τον Κύριο. Αλληλούια.

For other languages please go to www.wordproject.org